

Επίσημη Εφημερίδα C 148

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

53ο έτος
5 Ιουνίου 2010

Ανακοίνωση αριθ. Περιεχόμενα Σελίδα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2010/C 148/01	Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i> EE C 134 της 22.5.2010	1
2010/C 148/02	Ορισμός του δικαστή που αντικαθιστά τον Πρόεδρο στα καθήκοντα δικαστή ασφαλιστικών μέτρων	1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2010/C 148/03	Υπόθεση C-433/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Απριλίου 2010 [αίτηση του Handens Tingsrätt (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Ποινική δίκη κατά Lars Sandström (Οδηγίες 94/25/EK και 2003/44/EK — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Σκάφη αναψυχής — Απαγόρευση χρήσεως ατομικών σκαφών με κινητήρα εκτός των διαύλων γενικής ναυσιπλοΐας — Άρθρα 28 EK και 30 EK — Μέτρα ισοδύναμου αποτελέσματος — Πρόσβαση στην αγορά — Εμπόδιο — Προστασία του περιβάλλοντος — Αναλογικότητα — Οδηγία 98/34/EK — Άρθρο 8 — Τροποποίηση της εθνικής νομοθεσίας — Υποχρέωση γνωστοποιήσεως — Προϋποθέσεις)	2

EL

Τιμή:
4 EUR

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

2010/C 148/04	Υπόθεση C-73/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 13ης Απριλίου 2010 [αίτηση του Cour constitutionnelle (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Nicolas Bressol, Anthony Wolf, Cédric Helie, Valérie Jabot, Claude Keusterickx, Denis Wilmet, Charlène Meurou, David Bacquart, Ayhar Gabriel Arslan, Yves Busegnies, Serge Clement, Sabine Gelaes, Etienne Dubuisson, Caroline Kinet, Dominique Peeters, Robert Lontie, Yannick Homerin, Isabelle Pochet, Walid Salem, Karin Van Loon, Olivier Leduc, Annick Van Wallendael, Dorothée Van Eecke, Olivier Ducruet, Céline Hinck, Nicole Arpigny, Eric De Gunsch, Thibaut De Mesmaeker, Mikel Ezquer, Constantino Balestra, Philippe Delince, Madeleine Merche, Jean-Pierre Saliez, Véronique de Mahieu, Muriel Alard, Danielle Collard, Pierre Castelein, Dominique De Crits, André Antoine, Christine Antierens, Brigitte Debert, Véronique Leloux, Patrick Parmentier, M. Simon, Céline Chaverot, Marine Guet, Floriane Poirson, Laura Soumagne, Elodie Hamon, Benjamin Lombardet, Julie Mingant, Anne Simon, Anaïs Serrate, Sandrine Jadaud, Patricia Barbier, Laurence Coulon, Renée Hollestelle, Jacqueline Ghion, Pascale Schmitz, Sophie Thirion, Céline Vandeuken, Isabelle Compagnion κατά Κυβερνήσεως της Γαλλόφωνης Κοινότητας (Ιθαγένεια της Ένωσης — Άρθρα 18 ΣΛΕΕ και 21 ΣΛΕΕ — Οδηγία 2004/38/EK — Άρθρα 24, παράγραφος 1 — Ελευθερία διαμονής — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Πρόσβαση στην ανώτερη εκπαίδευση — Σπουδαστές υπήκοοι κράτους μέλους μεταβαίνοντες σε άλλο κράτος μέλος για σπουδές — Ποσόστωση στις εγγραφές σπουδαστών κατοίκων αλλοδαπής σε πανεπιστημιακά προγράμματα σπουδών στον τομέα της δημόσιας υγείας — Δικαιολογητικός λόγος — Αναλογικότητα — Κίνδυνος για την ποιότητα της εκπαίδευσής σε ιατρικούς και παραϊατρικούς τομείς — Κίνδυνος ελλείψεως πτυχιούχων επαγγελματιών στον χώρο της δημόσιας υγείας)	3
2010/C 148/05	Υπόθεση C-91/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 13ης Απριλίου 2010 [αίτηση του Landgericht Frankfurt am Main (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Wall AG κατά Δήμου της Frankfurt am Main, Frankfurter Entsorgungs- und Service (FES) GmbH (Παραχώρηση υπηρεσιών — Διαδικασία αναθέσεως — Υποχρέωση διαφάνειας — Μεταγενέστερη αντικατάσταση υπερβολάβου)	4
2010/C 148/06	Υπόθεση C-96/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Απριλίου 2010 [αίτηση του Pest Megyei Bíróság (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — CIBA Speciality Chemicals Central and Eastern Europe Szolgálató, Tanácsadó és Kereskedelmi Kft. κατά Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály (Ελευθερία εγκαταστάσεως — Άμεσοι φόροι — Εισφορά επαγγελματικής καταρτίσεως — Βάση υπολογισμού της εισφοράς που καταβάλλουν οι εδρεύουσες σε ορισμένο κράτος μέλος επιχειρήσεις — Λαμβάνονται υπόψη οι δαπάνες μισθοδοσίας για εργαζομένους που απασχολούνται σε υποκατάστημα εδρεύον σε άλλο κράτος μέλος — Διπλή φορολογία — Δυνατότητα συμψηφισμού του ακαθάριστου ποσού της εισφοράς)	5
2010/C 148/07	Υπόθεση C-215/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 15ης Απριλίου 2010 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — E. Friz GmbH κατά Carsten von der Heyden (Προστασία των καταναλωτών — Συμβάσεις που συνάπτονται εκτός εμπορικού καταστήματος — Πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 85/577/ΕΟΚ — Προσχώρηση σε εταιρία επενδύσεων σε ακίνητα, σταθερού κεφαλαίου, συσταθείσα υπό τη μορφή προσωπικής εταιρίας — Υπαναχώρηση)	5
2010/C 148/08	Υπόθεση C-485/08 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 15ης Απριλίου 2010 — Claudia Gualtieri κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση ανατρέσεως — Αποσπασμένος εθνικός εμπειρογνώμονας — Αποζημίωση διαμονής — Αρχή της ίσης μεταχείρισης)	6

2010/C 148/09	Υπόθεση C-511/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 15ης Απριλίου 2010 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Handelsgesellschaft Heinrich Heine GmbH κατά Verbraucherzentrale Nordrhein-Westfalen eV (Οδηγία 97/7/ΕΚ — Προστασία των καταναλωτών — Συμβάσεις εξ αποστάσεως — Δικαίωμα υπαναχωρήσεως — Επιβάρυνση του καταναλωτή με τα έξοδα αποστολής του εμπορεύματος)	6
2010/C 148/10	Υπόθεση C-518/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Απριλίου 2010 [αίτηση του Tribunal de grande instance de Paris (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Fundació Gala-Salvador Dalí, Visual Entidad de Gestión de Artistas Plásticos κατά Sociéte Auteurs dans les arts graphiques et plastiques, Juan-Leonardo Bonet Domenech, Eulalia-María Bas Dalí, María del Carmen Domenech Biosca, Antonio Domenech Biosca, Ana-María Busquets Bonet, Mónica Busquets Bonet (Προέγγιση των νομοθεσιών — Πνευματική ιδιοκτησία — Δικαίωμα του δημιουργού και συγγενικά δικαιώματα — Δικαίωμα παρακολούθησεως υπέρ του δημιουργού πρωτοτύπου έργου τέχνης — Οδηγία 2001/84/ΕΚ — Δικαιούχοι μετά τον θάνατο του δημιουργού του έργου — Έννοια «δικαιοδόχοι» — Εθνική ρύθμιση που προβλέπει ότι το δικαίωμα εξακολουθεί να υφίσταται για 70 έτη μόνον υπέρ των κληρονόμων, αποκλειομένων των κληροδόχων και των ειδικών διαδόχων — Συμβατότητα με την οδηγία 2001/84)	7
2010/C 148/11	Συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-538/08 και C-33/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Απριλίου 2010 [αιτήσεις του Hoge Raad der Nederlanden, Gerechtshof te Amsterdam (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — X Holding B.V. κατά Staatssecretaris van Financiën (C-538/08), Oracle Nederland BV κατά Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht-Gooi (C-33/09) (Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Δικαίωμα προς έκπτωση του φόρου εισροών — Εθνική ρύθμιση αποκλείουσα το δικαίωμα προς έκπτωση για ορισμένες κατηγορίες αγαθών και υπηρεσιών — Ευχέρεια των κρατών μελών να διατηρήσουν τη νομοθεσία τους περί αποκλεισμού του δικαιώματος προς έκπτωση που ίσχυε κατά τον χρόνο ενάρξεως της ισχύος της έκτης οδηγίας ΦΠΑ — Τροποποίηση μετά την έναρξη ισχύος της οδηγίας αυτής)	7
2010/C 148/12	Υπόθεση C-542/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 15ης Απριλίου 2010 [αίτηση του Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Friedrich G. Barth κατά Bundesministerium für Wissenschaft und Forschung (Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Εργαζόμενοι — Ίση μεταχείριση — Ειδικό επίδομα αρχαιότητας των καθηγητών πανεπιστημίου προβλεπόμενο από εθνική κανονιστική ρύθμιση της οποίας το ασύμβατο προς το κοινοτικό δίκαιο έχει διαπιστωθεί με απόφαση του Δικαστηρίου — Προθεσμία παραγραφής — Αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας) ...	8
2010/C 148/13	Υπόθεση C-38/09 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 15ης Απριλίου 2010 — Ralf Schröder κατά Κοινοτικού Γραφείου Φυτικών Ποικιλιών (ΚΓΦΠ) [Αίτηση αναρρέσεως — Έλεγχος του Δικαστηρίου — Κανονισμοί (ΕΚ) 2100/94 και 1239/95 — Γεωργία — Κοινοτικά δικαιώματα επί φυτικών ποικιλιών — Διακριτικός χαρακτήρας της ποικιλίας για την οποία έχει υποβληθεί αίτηση χορηγήσεως κοινοτικού δικαιώματος — Φήμη της ποικιλίας — Απόδειξη — Φυτική ποικιλία SUMCOL 01]	9
2010/C 148/14	Υπόθεση C-64/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 15ης Απριλίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2000/53/ΕΚ — Άρθρα 5, παράγραφοι 3 και 4, 6, παράγραφος 3, καθώς και 7, παράγραφος 1 — Μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο κατά τρόπο μη συμβατό με την οδηγία)	9
2010/C 148/15	Υπόθεση C-294/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 15ης Απριλίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2006/43/ΕΚ — Υποχρεωτικοί έλεγχοι των ετήσιων και ενοποιημένων λογαριασμών — Παράλειψη πλήρους μεταφοράς της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο εντός της ταχθείσας προθεσμίας — Παράλειψη κοινοποιήσεως των μέτρων μεταφοράς της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο)	10

2010/C 148/16	Υπόθεση C-80/09 P: Διάταξη του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 5ης Φεβρουαρίου 2010 — Volker Mergel, Klaus Kamprfenkel, Burkart Bill, Andreas Herden κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) [Αίτηση αναιρέσεως — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ' — Άρνηση καταχωρίσεως — Λεκτικό σήμα Patentconsult — Απόλυτος λόγος απαράδεκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Αίτηση αναιρέσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη] 10	10
2010/C 148/17	Υπόθεση C-282/09 P: Διάταξη του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 18ης Μαρτίου 2010 — Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE) κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) [Αίτηση αναιρέσεως — Άρθρο 119 του Κανονισμού Διαδικασίας — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ' — Απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως — Σφαιρική εκτίμηση σε σχέση με τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που αφορά η αίτηση καταχωρίσεως — Προϊόντα και υπηρεσίες που συνιστούν ομοιογενείς ομάδες — Αίτηση αναιρέσεως εν μέρει προδήλως αβάσιμη και εν μέρει προδήλως απαράδεκτη] 11	11
2010/C 148/18	Υπόθεση C-550/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 29 Δεκεμβρίου 2009 — Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof κατά E και F 11	11
2010/C 148/19	Υπόθεση C-81/10 P: Ανάιρεση που άσκησε στις 12 Φεβρουαρίου 2010 η France Télécom SA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα) στις 30 Νοεμβρίου 2009 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-427/04 και T-17/05, Γαλλική Δημοκρατία και France Télécom κατά Επιτροπής 12	12
2010/C 148/20	Υπόθεση C-120/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Conseil d'Etat (Βέλγιο) στις 5 Μαρτίου 2010 — European Air Transport, κατά Collège d'Environnement de la Région de Bruxelles-Capitale, Région de Bruxelles-Capitale 13	13
2010/C 148/21	Υπόθεση C-123/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που άσκησε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 8 Μαρτίου 2010 — Waltraud Brachner κατά Pensionsversicherungsanstalt 14	14
2010/C 148/22	Υπόθεση C-131/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal de première instance de Bruxelles (Βέλγιο) στις 12 Μαρτίου 2010 — Corman A.E. κατά Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB) 14	14
2010/C 148/23	Υπόθεση C-133/10: Προσφυγή της 15ης Μαρτίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου 15	15
2010/C 148/24	Υπόθεση C-137/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Conseil d'Etat (Βέλγιο) στις 15 Μαρτίου 2010 — Ευρωπαϊκές Κοινότητες κατά Région de Bruxelles-Capitale 15	15
2010/C 148/25	Υπόθεση C-138/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Administrativen Sad Sofia grad (Βουλγαρία) στις 15 Μαρτίου 2010 — DP grup EOOD κατά Direktor na Agentzia «Mitnitsi» 16	16
2010/C 148/26	Υπόθεση C-144/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Kammergericht Berlin (Γερμανία) στις 18 Μαρτίου 2010 — Berliner Verkehrsbetriebe (BVG), ίδρυμα δημοσίου δικαίου, κατά JPMorgan Chase Bank N.A., Frankfurt Branch 17	17

2010/C 148/27	Υπόθεση C-145/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Handelsgericht Wien (Αυστρία) στις 22 Μαρτίου 2010 — Eva-Maria Rainer κατά Standard VerlagsGmbH, Axel Springer AG, Süddeutsche Zeitung GmbH, SPIEGEL-Verlag Rudolf AUGSTEIN GmbH & Co KG, Verlag M. DuMont Schauberg Expedition der Kölnischen Zeitung GmbH & Co KG	17
2010/C 148/28	Υπόθεση C-146/10: Προσφυγή της 26ης Μαρτίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας	18
2010/C 148/29	Υπόθεση C-147/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division στις 29 Μαρτίου 2010 — British Sugar plc κατά Rural Payments Agency, an Executive Agency of the Department for Environment, Food and Rural Affairs	19
2010/C 148/30	Υπόθεση C-149/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Διοικητικό Εφετείο Θεσσαλονίκης (Ελλάδα) στις 29 Μαρτίου 2010 — Ζωή Χατζή κατά Υπουργού Οικονομικών	20
2010/C 148/31	Υπόθεση C-152/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Højesteret (Δανία) στις 31 Μαρτίου 2010 — Unomedical A/S κατά Skatteministeriet	20
2010/C 148/32	Υπόθεση C-156/10 P: Αναίρεση που άσκησε στις 6 Απριλίου 2010 ο Karen Goncharov κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 21 Ιανουαρίου 2010 στην υπόθεση T-34/07, Karen Goncharov κατά Γραφείου Εναρμόνισεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), αντίδικος ενόπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: DSB	21
2010/C 148/33	Υπόθεση C-161/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal de grande instance de Paris (Γαλλία) στις 6 Απριλίου 2010 — Olivier Martinez, Robert Martinez κατά Société MGN Ltd.	21
2010/C 148/34	Υπόθεση C-307/08: Διάταξη του προέδρου του δευτέρου τμήματος του Δικαστηρίου της 19ης Μαρτίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου	22
2010/C 148/35	Υπόθεση C-450/08: Διάταξη του προέδρου του πρώτου τμήματος του Δικαστηρίου της 12ης Μαρτίου 2010 [αίτηση του Landgericht Tübingen (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — FGK Gesellschaft für Antriebsmechanik mbH κατά Notar Gerhard Schwenkel, παρισταμένης της: Präsidentin des Landgericht Tübingen	22
2010/C 148/36	Υπόθεση C-26/09: Διάταξη του προέδρου του τρίτου τμήματος του Δικαστηρίου της 5ης Μαρτίου 2010 [αίτηση του Court of Appeal (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — The Motor Insurers' Bureau κατά Helphire (UK) Limited, Angel Assistance Limited	22
2010/C 148/37	Υπόθεση C-172/09: Διάταξη του προέδρου του έκτου τμήματος του Δικαστηρίου της 10ης Μαρτίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας	23
2010/C 148/38	Υπόθεση C-223/09: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 11ης Μαρτίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας	23

2010/C 148/39	Υπόθεση C-370/09: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 26ης Φεβρουαρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας	23
2010/C 148/40	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-411/09 έως C-420/09: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 19ης Μαρτίου 2010 (αιτήσεις για την έκδοση προδικαστικής απόφασης του tribunal de grande instance de Nanterre — France) — Tereos, Vermandoise Industries SA, Sucrieries de Toury et Usines annexes SA, Roquette Frères SA, Sucrieries & Distilleries de Souppes — Ouvré Fils SA, Cristal Union, Lesaffre Frères SA, Sucrierie Bourdon, SAFBA, Sucrieries du Marquenterre SA κατά Directeur général des douanes et droits indirects, Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers	23

Γενικό Δικαστήριο

2010/C 148/41	Υπόθεση T-446/05: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Απριλίου 2010 — Amann & Söhne και Filterie κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Ευρωπαϊκή αγορά του βιομηχανικού νήματος — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Έννοια της ενιαίας παραβάσεως — Ορισμός της αγοράς — Πρόστιμα — Ανώτατο όριο του προστίμου — Σοβαρότητα και διάρκεια της παραβάσεως — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Συνεργασία — Αναλογικότητα — Ίση μεταχείριση — Δικαιώματα άμυνας — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό του ύψους των προστίμων)	24
2010/C 148/42	Υπόθεση T-448/05: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Απριλίου 2010 — Oxley Threads κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Ευρωπαϊκή αγορά του προοριζόμενου για την αυτοκινητοβιομηχανία νήματος — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Πρόστιμα — Σοβαρότητα της παραβάσεως — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Συνεργασία — Αναλογικότητα — Ίση μεταχείριση — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό του ύψους των προστίμων)	24
2010/C 148/43	Υπόθεση T-452/05: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Απριλίου 2010 — BST κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Ευρωπαϊκή αγορά βιομηχανικού νήματος — Απόφαση που διαπιστώνει παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Πρόστιμα — Σοβαρότητα της παραβάσεως — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Συνεργασία — Εξωσυμβατική ευθύνη — Κοινολόγηση πληροφοριών εμπιστευτικού χαρακτήρα — Ζημία — Αιτιώδης σύνδεσμος)	25
2010/C 148/44	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-456/05 και T-457/05: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Απριλίου 2010 — Gütermann και Zwicky κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Ευρωπαϊκή αγορά του βιομηχανικού νήματος — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Πρόστιμα — Σοβαρότητα της παραβάσεως — Πραγματικός αντίκτυπος επί της αγοράς — Διάρκεια της παραβάσεως — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Συνεργασία κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας — Αναλογικότητα — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό του ύψους των προστίμων)	25
2010/C 148/45	Υπόθεση T-103/06: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Απριλίου 2010 — Esotrade κατά ΓΕΕΑ — Segura Sánchez (YoKaNa) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος YoKaNa — Προγενέστερο κοινοτικό και προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα YOKONO — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]]	26

2010/C 148/46	Υπόθεση T-488/07: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Απριλίου 2010 — Cabel Hall Citrus κατά ΓΕΕΑ — Casur (EGLÉFRUIT) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία αναγνώρισης της ακυρότητας — Λεκτικό κοινοτικό σήμα EGLÉFRUIT — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα UGLI και προγενέστερο εικονιστικό εθνικό σήμα UGLI Fruit — but the affliction is only skin deep — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Απουσία κινδύνου συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και άρθρο 53, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]]	26
2010/C 148/47	Υπόθεση T-187/08: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Απριλίου 2010 — Rodd & Gunn Australia κατά ΓΕΕΑ (Απεικόνιση σκύλου) [Κοινοτικό σήμα — Εικονιστικό κοινοτικό σήμα που απεικονίζει σκύλο — Διαγραφή του σήματος λόγω εκπνοής της περιόδου ισχύος της καταχώρισης — Αίτηση ανανέωσης της καταχώρισης του σήματος — Αίτηση επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση — Άρθρο 78 του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 81 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]]	27
2010/C 148/48	Υπόθεση T-249/08: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Απριλίου 2010 — Coin κατά ΓΕΕΑ — Δυναμική Ζωή (Fitcoin) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού κοινοτικού σήματος Fitcoin — Προγενέστερα εικονιστικά εθνικά, διεθνή και κοινοτικά σήματα coin — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Ενδιαφερόμενο κοινό — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]]	27
2010/C 148/49	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-274/08 και T-275/08: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Απριλίου 2010 — Ιταλία κατά Επιτροπής [ΕΓΤΕ — Εκκαθάριση των λογαριασμών των οργανισμών πληρωμών των κρατών μελών σχετικά με τις χρηματοδοτούμενες από το ΕΓΤΕ δαπάνες — Ποσά δυνάμενα να ανακτηθούν από την Ιταλική Δημοκρατία λόγω μη εισπράξεώς τους εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών — Έννοια των οικονομικών συνεπειών — Συνυπολογισμός των τόκων — Άρθρο 32, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 1290/2005]	28
2010/C 148/50	Υπόθεση T-361/08: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Απριλίου 2010 — Peek & Cloppenburg και van Graaf κατά ΓΕΕΑ — Queen Sirikit Institute of Sericulture (Thai Silk) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση για την καταχώριση του εικονιστικού σήματος Thai Silk ως κοινοτικού σήματος — Προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα που αναπαριστά ένα πτηνό — Παραδεκτό της προσφυγής — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος σύγχυσης — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]]	28
2010/C 148/51	Υπόθεση T-514/08: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Απριλίου 2010 — Laboratorios Byly κατά ΓΕΕΑ— Γκίνης (BILLY'S Products) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού κοινοτικού σήματος BILLY'S Products — Προγενέστερα λεκτικά κοινοτικά σήματα BYLY και byly — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]]	29
2010/C 148/52	Υπόθεση T-7/09: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Απριλίου 2010 — Schunk κατά ΓΕΕΑ (Απεικόνιση τμήματος κυλίνδρου συσφιξεως) [Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος που απεικονίζει τμήμα κυλίνδρου συσφιξεως με τρεις ραβδώσεις — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Μη απόκτηση διακριτικού χαρακτήρα διά της χρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]]	29

2010/C 148/53	Υπόθεση T-225/09: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Απριλίου 2010 — Claro κατά ΓΕΕΑ — Telefónica (Claro) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως του τρισδιάστατου κοινοτικού σήματος Claro — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα CLARO — Απαράδεκτη η προσφυγή που ασκήθηκε ενώπιον του τμήματος προσφυγών — Άρθρα 59 και 62 του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [γυν άρθρα 60 και 64 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009] — Κανόνας 49, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95]	30
2010/C 148/54	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-529/08 έως T-531/08: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Απριλίου 2010 — Diputación Foral de Álava κ.λπ. κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Φορολογικά πλεονεκτήματα — Ανάκτηση κρατικών ενισχύσεων που κηρύχθηκαν παράνομες — Εφαρμογή του καθεστώτος του ανατοκισμού — Επιβεβαιωτική πράξη — Απαράδεκτο)	30
2010/C 148/55	Υπόθεση T-16/09 P: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Μαρτίου 2010 — Marcuccio κατά Επιτροπής (Αίτηση ανατρέψεως — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Εύλογη προθεσμία προς άσκηση αγωγής αποζημιώσεως — Καθυστερημένη άσκηση — Αίτηση ανατρέψεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη)	31
2010/C 148/56	Υπόθεση T-527/09: Προσφυγή της 6ης Απριλίου 2010 — Ayadi κατά Επιτροπής	31
2010/C 148/57	Υπόθεση T-117/10: Προσφυγή της 5ης Μαρτίου 2010 — Ιταλία κατά Επιτροπής	32
2010/C 148/58	Υπόθεση T-122/10: Προσφυγή της 10ης Μαρτίου 2010 — USFSPEI κ.λπ. κατά Συμβουλίου	33
2010/C 148/59	Υπόθεση T-125/10: Προσφυγή της 18ης Μαρτίου 2010 — Amecke Fruchtsaft κατά ΓΕΕΑ — Uhse (69 Sex up)	34
2010/C 148/60	Υπόθεση T-131/10: Προσφυγή της 22ας Μαρτίου 2010 — Sauriquet κατά Επιτροπής	34
2010/C 148/61	Υπόθεση T-132/10: Αγωγή της 22ας Μαρτίου 2010 — Communauté de communes de Lacq κατά Επιτροπής	35
2010/C 148/62	Υπόθεση T-134/10: Προσφυγή της 19ης Μαρτίου 2010 — FESI κατά Συμβουλίου	36
2010/C 148/63	Υπόθεση T-136/10: Αγωγή της 16ης Μαρτίου 2010 — M κατά ΕΜΕΑ	37
2010/C 148/64	Υπόθεση T-137/10: Προσφυγή της 17ης Μαρτίου 2010 — CBI κατά Επιτροπής	38
2010/C 148/65	Υπόθεση T-139/10: Προσφυγή της 26ης Μαρτίου 2010 — Milux κατά ΓΕΕΑ (REFLUXCONTROL)	39
2010/C 148/66	Υπόθεση T-140/10: Προσφυγή της 26ης Μαρτίου 2010 — Hans Günter Söns κατά ΓΕΕΑ — Settimio (GREAT CHINA WALL)	39

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2010/C 148/67	Υπόθεση T-145/10: Προσφυγή της 24ης Μαρτίου 2010 — Solae κατά ΓΕΕΑ — Délitaste (alpha taste)	40
2010/C 148/68	Υπόθεση T-147/10: Προσφυγή της 30ής Μαρτίου 2010 — Meda Pharma κατά ΓΕΕΑ — Nycomed (ALLERNIL)	40
2010/C 148/69	Υπόθεση T-148/10: Προσφυγή της 25ης Μαρτίου 2010 — Hynix Semiconductor κατά Επιτροπής	41
2010/C 148/70	Υπόθεση T-149/10: Προσφυγή της 25ης Μαρτίου 2010 — Hynix Semiconductor κατά Επιτροπής	42
2010/C 148/71	Υπόθεση T-150/10: Προσφυγή της 26ης Μαρτίου 2010 — Telefónica O2 Germany κατά ΓΕΕΑ — Loopia (LOOPIA)	43
2010/C 148/72	Υπόθεση T-151/10: Προσφυγή της 1ης Απριλίου 2010 — Bank Nederlandse Gemeenten κατά Επιτροπής	43
2010/C 148/73	Υπόθεση T-152/10: Προσφυγή της 30ής Μαρτίου 2010 — El Corte Inglés κατά ΓΕΕΑ — Azzedine Alaïa (ALIA)	44
2010/C 148/74	Υπόθεση T-153/10: Προσφυγή της 6ης Απριλίου 2010 — Schneider España de Informàtica κατά Επιτροπής	45
2010/C 148/75	Υπόθεση T-156/10: Προσφυγή της 6ης Απριλίου 2010 — Confederación de Cooperativas Agrarias de España και CEPES κατά Επιτροπής	46
2010/C 148/76	Υπόθεση T-157/10: Προσφυγή της 8ης Απριλίου 2010 — Barilla κατά ΓΕΕΑ — Brauerei Schlösser (ALIXIR)	47
2010/C 148/77	Υπόθεση T-161/10: Προσφυγή της 8ης Απριλίου 2010 — Longevity Health Products κατά ΓΕΕΑ — Tecnifar (E-PLEX)	47
2010/C 148/78	Υπόθεση T-165/10: Προσφυγή της 12ης Απριλίου 2010 — Grupo Osborne κατά ΓΕΕΑ — Confecciones Sanfertús (TORO)	48
2010/C 148/79	Υπόθεση T-169/10: Προσφυγή της 14ης Απριλίου 2010 — Grupo Osborne κατά ΓΕΕΑ — Industria Licorera Quezalteca (TORO XL)	49
2010/C 148/80	Υπόθεση T-171/10: Προσφυγή της 15ης Απριλίου 2010 — Slovak Telekom κατά Επιτροπής	49
2010/C 148/81	Υπόθεση T-279/07: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Μαρτίου 2010 — Γαλλία κατά Επιτροπής	50

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2010/C 148/82	Υπόθεση T-289/07: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Μαρτίου 2010 — Caisse Nationale des Caisses d'Épargne et de Prévoyance κατά Επιτροπής	50
2010/C 148/83	Υπόθεση T-345/07: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Μαρτίου 2010 — La Banque Postale κατά Επιτροπής	51
2010/C 148/84	Υπόθεση T-431/08: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Απριλίου 2010 — Bulur Giyim Sanayi ve Ticaret Sirketi κατά ΓΕΕΑ — Denim (VIGOSS)	51
2010/C 148/85	Υπόθεση T-527/08: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Μαρτίου 2010 — Επιτροπή κατά TMT Pragma	51
2010/C 148/86	Υπόθεση T-533/08: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Μαρτίου 2010 — Telekomunikacja Polska κατά Επιτροπής	51
2010/C 148/87	Υπόθεση T-45/09: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Μαρτίου 2010 — Al Barakaat International Foundation κατά Επιτροπής	51
2010/C 148/88	Υπόθεση T-256/09: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Απριλίου 2010 — Aecops κατά Επιτροπής	51
2010/C 148/89	Υπόθεση T-257/09: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Απριλίου 2010 — Aecops κατά Επιτροπής	51
2010/C 148/90	Υπόθεση T-26/10: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Απριλίου 2010 — Alibaba Group κατά ΓΕΕΑ — allpay.net (ALIPAY)	51

Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2010/C 148/91	Υπόθεση F-2/07: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 15ης Απριλίου 2010 — Matos Martins κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Συμβασιούχοι υπάλληλοι — Πρόσκληση για εκδήλωση ενδιαφέροντος — Διαδικασία επιλογής — Δοκιμασίες προεπιλογής — Πρόσβαση στα έγγραφα)	52
2010/C 148/92	Υπόθεση F-104/08: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 15ης Απριλίου 2010 — Αγγελίδης κατά Κοινοβουλίου (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Κενή θέση — Εκτέλεση δικαστικής απόφασης περί ακυρώσεως της αποφάσεως περί διορισμού — Νέα ανακοίνωση κενής θέσεως — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Αρχή της ομαλής εξελίξεως της σταδιοδρομίας των υπαλλήλων — Ίση μεταχείριση — Αρχή της χρηστής διοικήσεως — Καθήκον αρωγής — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Κατάχρηση εξουσίας)	52
2010/C 148/93	Υπόθεση F-4/09: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 15ης Απριλίου 2010 — De Britto Patricio-Dias κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Τοποθέτηση — Τοποθέτηση σε νέα θέση — Αντιστοιχία μεταξύ του βαθμού και της θέσης — Δικαιώματα άμυνας — Απτιολογία)	53

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΛΟΙΠΑ
ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

(2010/C 148/01)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

EE C 134 της 22.5.2010

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 113 της 1.5.2010

EE C 100 της 17.4.2010

EE C 80 της 27.3.2010

EE C 63 της 13.3.2010

EE C 51 της 27.2.2010

EE C 37 της 13.2.2010

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>**Ορισμός του δικαστή που αντικαθιστά τον Πρόεδρο στα καθήκοντα δικαστή ασφαλιστικών μέτρων**

(2010/C 148/02)

Στις 12 Μαΐου 2010, το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε, σύμφωνα με το άρθρο 106 του Κανονισμού Διαδικασίας, να ορίσει τον δικαστή Σ. Παπασάββα για να αντικαθιστά τον Πρόεδρο του Γενικού Δικαστηρίου, σε περίπτωση απουσίας ή κωλύματός του, στα καθήκοντα δικαστή ασφαλιστικών μέτρων για την περίοδο από 1ης Ιουλίου 2010 έως 31 Αυγούστου 2010.

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Απριλίου 2010 [αίτηση του Handens Tingsrätt (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Ποινική δίκη κατά Lars Sandström

(Υπόθεση C-433/05) ⁽¹⁾

(Οδηγίες 94/25/ΕΚ και 2003/44/ΕΚ — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Σκάφη αναψυχής — Απαγόρευση χρήσεως ατομικών σκαφών με κινητήρα εκτός των διαύλων γενικής ναυσιπλοΐας — Άρθρα 28 ΕΚ και 30 ΕΚ — Μέτρα ισοδυνάμου αποτελέσματος — Πρόσβαση στην αγορά — Εμπόδιο — Προστασία του περιβάλλοντος — Αναλογικότητα — Οδηγία 98/34/ΕΚ — Άρθρο 8 — Τροποποίηση της εθνικής νομοθεσίας — Υποχρέωση γνωστοποιήσεως — Προϋποθέσεις)

(2010/C 148/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Handens Tingsrätt

Ποινική δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Lars Sandström.

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασεως — Handens Tingsrätt — Ερμηνεία των άρθρων 28 έως 30 ΕΚ και της οδηγίας 2003/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Ιουνίου 2003, για τροποποίηση της οδηγίας 94/25/ΕΚ για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών οι οποίες αφορούν τα σκάφη αναψυχής (EE L 214, σ. 18) — Απαγόρευση της χρήσεως ατομικών σκαφών με κινητήρα (jet ski) εκτός των διαύλων γενικής ναυσιπλοΐας

Διατακτικό

1) Η οδηγία 94/25/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Ιουνίου 1994, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών οι οποίες αφορούν τα σκάφη αναψυχής, όπως έχει τροποποιηθεί με την οδηγία 2003/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Ιουνίου 2003,

δεν εμποδίζει εθνική ρύθμιση η οποία, για λόγους προστασίας του περιβάλλοντος, απαγορεύει τη χρήση ατομικών σκαφών με κινητήρα εκτός των καθορισθέντων διαύλων.

2) Τα άρθρα 34 ΣΛΕΕ και 36 ΣΛΕΕ δεν απαγορεύουν μια τέτοια εθνική ρύθμιση υπό την προϋπόθεση ότι:

— οι αρμόδιες εθνικές αρχές είναι υποχρεωμένες να λάβουν τα μέτρα εφαρμογής που προβλέπονται για να καθοριστούν οι ζώνες εκτός των διαύλων γενικής ναυσιπλοΐας στις οποίες μπορεί να γίνει χρήση των ατομικών σκαφών με κινητήρα,

— οι αρχές αυτές άσκησαν πράγματι την αρμοδιότητα που τους απονεμήθηκε προς τούτο και καθόρισαν τις ζώνες που ανταποκρίνονται στις προϋποθέσεις που προβλέπει η εθνική ρύθμιση, και

— τα μέτρα αυτά θεσπίστηκαν εντός εύλογης προθεσμίας από την έναρξη ισχύος της εν λόγω ρυθμίσεως.

Στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται να ελέγξει αν, στην υπόθεση της κύριας δίκης, πληρούνται οι προϋποθέσεις αυτές.

3) Το άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 98/34/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1998, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και κανονισμών, έχει την έννοια ότι τροποποίηση η οποία επήλθε σε σχέδιο τεχνικού κανόνα ήδη γνωστοποιηθέν στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο της διατάξεως αυτής, και η οποία συνίσταται, σε σχέση με το γνωστοποιηθέν σχέδιο, απλώς και μόνο στη θέσπιση ελασικότερων προϋποθέσεων χρήσεως του οικείου προϊόντος και η οποία επομένως μειώνει τον ενδεχόμενο αντίκτυπο του τεχνικού κανόνα στο εμπόριο δεν αποτελεί

σημαντική τροποποίηση του σχεδίου, υπό την έννοια του τρίτου εδαφίου της εν λόγω διατάξεως, και δεν πρέπει να γνωστοποιηθεί προηγουμένως στην Επιτροπή. Ελλείψει τέτοιας υποχρέωσης προηγούμενης γνωστοποίησης, η παράλειψη γνωστοποιήσεως στην Επιτροπή μιας μη σημαντικής τροποποίησης ενός τεχνικού κανόνα πριν από την έκδοσή του δεν επηρεάζει τη δυνατότητα εφαρμογής του κανόνα αυτού.

(¹) EE C 36 της 11.2.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 13ης Απριλίου 2010 [αίτηση του Cour constitutionnelle (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Nicolas Bressol, Anthony Wolf, Cédric Helie, Valérie Jabot, Claude Keusterickx, Denis Wilmet, Charlene Meurou, David Bacquart, Ayhar Gabriel Arslan, Yves Busegnies, Serge Clement, Sabine Gelaes, Etienne Dubuisson, Caroline Kinet, Dominique Peeters, Robert Lontie, Yannick Homerin, Isabelle Pochet, Walid Salem, Karin Van Loon, Olivier Leduc, Annick Van Wallendael, Dorothee Van Eecke, Olivier Ducruet, Céline Hinck, Nicole Arpigny, Eric De Gunsch, Thibaut De Mesmaeker, Mikel Ezquer, Constantino Balestra, Philippe Delince, Madeleine Merche, Jean-Pierre Saliez, Véronique de Mahieu, Muriel Alard, Danielle Collard, Pierre Castelein, Dominique De Crits, André Antoine, Christine Antierens, Brigitte Debert, Véronique Leloux, Patrick Parmentier, M. Simon, Céline Chaverot, Marine Guet, Floriane Poirson, Laura Soumagne, Elodie Hamon, Benjamin Lombardet, Julie Mingant, Anne Simon, Anaïs Serrate, Sandrine Jadaud, Patricia Barbier, Laurence Coulon, Renée Hollestelle, Jacqueline Ghion, Pascale Schmitz, Sophie Thirion, Céline Vandeuuren, Isabelle Compagnion κατά Κυβερνήσεως της Γαλλόφωνης Κοινότητας

(Υπόθεση C-73/08) (¹)

(Ιθαγένεια της Ένωσης — Άρθρα 18 ΣΛΕΕ και 21 ΣΛΕΕ — Οδηγία 2004/38/ΕΚ — Άρθρα 24, παράγραφος 1 — Ελευθερία διαμονής — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Πρόσβαση στην ανώτερη εκπαίδευση — Σπουδαστές υπήκοοι κράτους μέλους μεταβαίνοντες σε άλλο κράτος μέλος για σπουδές — Ποσόστωση στις εγγραφές σπουδαστών κατοίκων αλλοδαπής σε πανεπιστημιακά προγράμματα σπουδών στον τομέα της δημόσιας υγείας — Δικαιολογητικός λόγος — Αναλογικότητα — Κίνδυνος για την ποιότητα της εκπαίδευσής σε ιατρικούς και παραϊατρικούς τομείς — Κίνδυνος ελλείψεως πτυχιούχων επαγγελματιών στον χώρο της δημόσιας υγείας)

(2010/C 148/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Συνταγματικό Δικαστήριο (Cour constitutionnelle)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Nicolas Bressol, Anthony Wolf, Cédric Helie, Valérie Jabot, Claude Keusterickx, Denis Wilmet, Charlene Meurou, David Bac-

quart, Ayhar Gabriel Arslan, Yves Busegnies, Serge Clement, Sabine Gelaes, Etienne Dubuisson, Caroline Kinet, Dominique Peeters, Robert Lontie, Yannick Homerin, Isabelle Pochet, Walid Salem, Karin Van Loon, Olivier Leduc, Annick Van Wallendael, Dorothee Van Eecke, Olivier Ducruet, Céline Hinck, Nicole Arpigny, Eric De Gunsch, Thibaut De Mesmaeker, Mikel Ezquer, Constantino Balestra, Philippe Delince, Madeleine Merche, Jean-Pierre Saliez, Véronique de Mahieu, Muriel Alard, Danielle Collard, Pierre Castelein, Dominique De Crits, André Antoine, Christine Antierens, Brigitte Debert, Véronique Leloux, Patrick Parmentier, M. Simon, Céline Chaverot, Marine Guet, Floriane Poirson, Laura Soumagne, Elodie Hamon, Benjamin Lombardet, Julie Mingant, Anne Simon, Anaïs Serrate, Sandrine Jadaud, Patricia Barbier, Laurence Coulon, Renée Hollestelle, Jacqueline Ghion, Pascale Schmitz, Sophie Thirion, Céline Vandeuuren, Isabelle Compagnion

κατά

Κυβερνήσεως της Γαλλόφωνης Κοινότητας

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Cour constitutionnelle (πρώην Cour d'arbitrage), Βέλγιο — Ερμηνεία των άρθρων 12, πρώτο εδάφιο, ΕΚ και 18, παράγραφος 1, ΕΚ, σε συνδυασμό με τα άρθρα 149 ΕΚ και 150 ΕΚ — Ποσόστωση στις εγγραφές σπουδαστών κατοίκων αλλοδαπής σε προγράμματα σπουδών που αφορούν επαγγέλματα του χώρου της υγείας και πραγματοποιούνται στα πανεπιστήμια και στις ανώτερες σχολές — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Δικαιολόγηση και αναλογικότητα περιοριστικών μέτρων — Διασφάλιση ευρείας και δημοκρατικής προσβάσεως του πληθυσμού του οικείου κράτους μέλους σε μια υψηλού επιπέδου τριτοβάθμια εκπαίδευση — Κίνδυνος ελλείψεως πτυχιούχων στους οικείους επαγγελματικούς τομείς, η οποία θέτει σε κίνδυνο τη δημόσια υγεία

Διατακτικό

- 1) Αντίκειται στα άρθρα 18 ΣΛΕΕ και 21 ΣΛΕΕ εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη, που περιορίζει τον αριθμό των σπουδαστών που δεν κατοικούν στο Βέλγιο και που μπορούν να εγγραφούν για πρώτη φορά σε προγράμματα ιατρικών και παραϊατρικών σπουδών ιδρυμάτων ανώτερης εκπαίδευσής, εκτός αν το αιτούν δικαστήριο, αξιολογώντας τα παρασχεθέντα από τις αρμόδιες αρχές κρίσιμα στοιχεία, κρίνει ότι η εν λόγω ρύθμιση δικαιολογείται υπό το πρίσμα της προστασίας της δημόσιας υγείας.
- 2) Οι αρμόδιες αρχές δεν μπορούν να επικαλεστούν το άρθρο 13, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Διεθνούς Συμφώνου για τα Οικονομικά, Κοινωνικά και Πολιτιστικά Δικαιώματα, που υιοθετήθηκε από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών στις 16 Δεκεμβρίου 1966, σε περίπτωση που το αιτούν δικαστήριο κρίνει ότι το διάταγμα της Γαλλόφωνης Κοινότητας, της 16ης Ιουνίου 2006, περί καθορισμού του αριθμού των σπουδαστών σε ορισμένα προγράμματα σπουδών του πρώτου κύκλου της τριτοβάθμιας εκπαίδευσής, δεν είναι συμβατό με τα άρθρα 18 ΣΛΕΕ και 21 ΣΛΕΕ.

(¹) EE C 116 της 9.5.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 13ης Απριλίου 2010 [αίτηση του Landgericht Frankfurt am Main (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Wall AG κατά Δήμου της Frankfurt am Main, Frankfurter Entsorgungs- und Service (FES) GmbH

(Υπόθεση C-91/08) ⁽¹⁾

(Παραχώρηση υπηρεσιών — Διαδικασία αναθέσεως — Υποχρέωση διαφάνειας — Μεταγενέστερη αντικατάσταση υπεργολάβου)

(2010/C 148/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Frankfurt am Main

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Wall AG

κατά

Δήμου της Frankfurt am Main, Frankfurter Entsorgungs- und Service (FES) GmbH

παριστάμενης της: Deutsche Städte Medien (DSM) GmbH

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασεως — Landgericht Frankfurt am Main (Γερμανία) — Ερμηνεία των άρθρων 12, 43, 49 και 86, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ, των αρχών της διαφάνειας, της ισότητας και της απαγορεύσεως των διακρίσεων, καθώς και του άρθρου 2, παράγραφοι 1, στοιχείο β' και 2, της οδηγίας 80/723/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 25ης Ιουνίου 1980, περί της διαφάνειας των οικονομικών σχέσεων μεταξύ των κρατών μελών και των δημοσίων επιχειρήσεων (ΕΕ L 195, σ. 35), όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2000/52/ΕΚ της Επιτροπής, της 26ης Ιουλίου 2000, η οποία τροποποίησε την οδηγία 80/723/ΕΟΚ περί της διαφάνειας των οικονομικών σχέσεων μεταξύ των κρατών μελών και των δημοσίων επιχειρήσεων (ΕΕ L 193, σ. 75), και του άρθρου 1, παράγραφος 9, της οδηγίας 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 31ης Μαρτίου 2004 περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ L 134, σ. 114) — Διαγωνισμός για την παραχώρηση αδειας παροχής υπηρεσιών — Έννοια της δημόσιας επιχειρήσεως — Συνέπειες, ως προς την εκτέλεση της συμβάσεως, εκ της μη τηρήσεως της υποχρεώσεως διαφάνειας κατά την μεταγενέστερη αλλαγή υπεργολάβου

Διατακτικό

1) Όταν τροποποιήσεις διατάξεων συμβάσεως για την παραχώρηση υπηρεσιών φέρουν ουσιωδώς διαφορετικά χαρακτηριστικά από εκείνα που δικαιολόγησαν την αρχική ανάθεση της συμβάσεως παραχωρήσεως και υποδηλώνουν, κατά συνέπεια, τη βούληση των συμβαλλομένων να αναδιαπραγματευθούν τους ουσιώδεις όρους της συμβάσεως αυτής, θα πρέπει να λαμβάνεται, σύμφωνα με την εσωτερική έννομη τάξη του

οικείου κράτους μέλους, κάθε αναγκαίο μέτρο προκειμένου να αποκατασταθεί η διαφάνεια στη διαδικασία, συμπεριλαμβανομένης μιας νέας διαδικασίας αναθέσεως. Η νέα διαδικασία αναθέσεως θα πρέπει, ενδεχομένως, να οργανωθεί κατά τρόπο προσαρμοσμένο στις ιδιαιτερότητες της κρίσιμης παραχωρήσεως υπηρεσιών και να επιτρέπει σε επιχειρήσεις εγκατεστημένες σε άλλα κράτη μέλη να έχουν πρόσβαση σε κατάλληλες πληροφορίες σχετικά με τη συγκεκριμένη παραχώρηση, πριν αυτή ανατεθεί.

2) Όταν παραχωρησιούχος επιχείρηση συνάπτει σύμβαση σχετικά με υπηρεσίες επιπτώσες στο πεδίο παραχωρήσεως που της ανατέθηκε από οργανισμό τοπικής αυτοδιοίκησης, δεν εφαρμόζονται η απορρέουσα από τα άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ υποχρέωση διαφάνειας καθώς και οι αρχές ίσης μεταχειρίσεως και απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω ιδιγένειας, εφόσον η επιχείρηση αυτή:

— ιδρύθηκε από τον οργανισμό αυτό τοπικής αυτοδιοίκησης με σκοπό τη διάθεση αποβλήτων και τον καθαρισμό των οδών, δραστηριοποιείται όμως επίσης στην ελεύθερη αγορά,

— ανήκει κατά ποσοστό 51 % στον εν λόγω οργανισμό τοπικής αυτοδιοίκησης, οι σχετικές όμως με τη διαχείριση αποφάσεις μπορούν να λαμβάνονται μόνον με πλειοψηφία τριών τετάρτων της γενικής συνελεύσεως της επιχειρήσεως αυτής,

— έχει μόνον το ένα τέταρτο των μελών του εποπτικού συμβουλίου, συμπεριλαμβανομένου του προέδρου αυτού, που διορίζονται από τον ίδιο ως άνω οργανισμό τοπικής αυτοδιοίκησης, και

— πραγματοποιεί πλέον του ημίσεος του κύκλου εργασιών της από αμοτεροβαρείς συμβάσεις με αντικείμενο τη διάθεση αποβλήτων και τον καθαρισμό των οδών εντός των διοικητικών ορίων του εν λόγω οργανισμού τοπικής αυτοδιοικήσεως, οι δε εργασίες χρηματοδοτούνται από τον οργανισμό αυτό με πόρους προερχόμενους από τα δημοτικά τέλη που καταβάλλουν οι πολίτες του.

3) Οι κατοχυρωμένες στα άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω ιδιγένειας, καθώς και η εξ αυτών απορρέουσα υποχρέωση διαφάνειας δεν επιβάλλουν στις δημόσιες αρχές να καταγγέλλουν σύμβαση, ούτε στα εθνικά δικαστήρια να λαμβάνουν μέτρα σε κάθε περίπτωση προβαλλόμενης αδετήσεως της υποχρεώσεως αυτής κατά τη διαδικασία παραχωρήσεως υπηρεσιών. Εναπόκειται στην εσωτερική έννομη τάξη να ρυθμίσει τα μέσα έννομης προστασίας προς πρόαυση των δικαιωμάτων

που συνεπάγεται για τους πολίτες η εν λόγω υποχρέωση, κατά τέτοιο τρόπο ώστε τα μέσα αυτά να μην είναι λιγότερο ευνοϊκά από παρόμοιες διαδικασίες εσωτερικής έννομης τάξεως, ούτε να καθιστούν πρακτικώς αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την άσκηση των δικαιωμάτων αυτών. Η υποχρέωση διαφάνειας απορρέει άμεσα από τα άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ, τα οποία παράγουν άμεσα αποτελέσματα στις εσωτερικές έννομες τάξεις των κρατών μελών και υπερέχουν κάθε αντίθετη διατάξεως του εθνικού δικαίου.

(¹) ΕΕ C 142 της 7.6.2008

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Απριλίου 2010 [αίτηση του Pest Megyei Bíróság (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — CIBA Speciality Chemicals Central and Eastern Europe Szolgáltató, Tanácsadó és Kereskedelmi Kft. κατά Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály

(Υπόθεση C-96/08) (¹)

(Ελευθερία εγκαταστάσεως — Άμεσοι φόροι — Εισφορά επαγγελματικής κατάρτισεως — Βάση υπολογισμού της εισφοράς που καταβάλλουν οι εδρεύουσες σε ορισμένο κράτος μέλος επιχειρήσεις — Λαμβάνονται υπόψη οι δαπάνες μισθοδοσίας για εργαζομένους που απασχολούνται σε υποκατάστημα εδρεύον σε άλλο κράτος μέλος — Διπλή φορολογία — Δυνατότητα συμψηφισμού του ακαθάριστου ποσού της εισφοράς)

(2010/C 148/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Pest Megyei Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

CIBA Speciality Chemicals Central and Eastern Europe Szolgáltató, Tanácsadó és Kereskedelmi Kft.

κατά

Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Pest Megyei Bíróság — Ερμηνεία των άρθρων 43 και 48 ΕΚ — Εθνική κανονιστική ρύθμιση κατά την οποία πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, ενόψει καθορισμού της βάσεως υπολογισμού της εισφοράς επαγγελματικής κατάρτισεως επιχειρήσεως εδρεύουσας σε ορισμένο κράτος μέλος, οι δαπάνες μισθοδοσίας για εργαζομένους που απασχολούνται σε υποκατάστημά της εδρεύον σε άλλο κράτος μέλος, έστω και αν η εν λόγω επιχείρηση υφίσταται παρεμφερή επιβάρυνση, λόγω της απασχολήσεως των εργαζομένων αυτών, στο εν λόγω άλλο κράτος μέλος

Διατακτικό

Τα άρθρα 43 ΕΚ και 48 ΕΚ απαγορεύουν νομοθεσία κράτους μέλους, δυνάμει της οποίας επιχείρηση εδρεύουσα στο εν λόγω κράτος οφείλει να καταβάλλει εισφορά όπως η εισφορά επαγγελματικής κατάρτισεως, της οποίας το ύψος υπολογίζεται βάσει των δαπανών μισθοδοσίας, συμπεριλαμβανομένων των αντιστοίχων δαπανών υποκαταστήματός της που εδρεύει σε άλλο κράτος μέλος, αν, στην πράξη, η επιχείρηση αυτή δεν μπορεί, σε σχέση με το ανωτέρω υποκατάστημα, να επωφεληθεί των δυνατοτήτων που προβλέπει η νομοθεσία αυτή για συμψηφισμό της εν λόγω εισφοράς ή πρόσβαση στις δυνατότητες αυτές.

(¹) ΕΕ C 142 της 7.6.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 15ης Απριλίου 2010 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — E. Friz GmbH κατά Carsten von der Heyden

(Υπόθεση C-215/08) (¹)

(Προστασία των καταναλωτών — Συμβάσεις που συνάπτονται εκτός εμπορικού καταστήματος — Πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 85/577/ΕΟΚ — Προσχώρηση σε εταιρία επενδύσεων σε ακίνητα, σταθερού κεφαλαίου, συσταθείσα υπό τη μορφή προσωπικής εταιρίας — Υπαναχώρηση)

(2010/C 148/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

E. Friz GmbH

κατά

Carsten von der Heyden

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Bundesgerichtshof (Γερμανία) — Ερμηνεία του άρθρου 1, παράγραφος 1, και του άρθρου 5, παράγραφος 2, της οδηγίας 85/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1985, για την προστασία των καταναλωτών κατά τη σύναψη συμβάσεων εκτός εμπορικού καταστήματος (ΕΕ L 372, σ. 31) — Πεδίο εφαρμογής — Προσχώρηση καταναλωτή σε εταιρία επενδύσεων σε ακίνητα, σταθερού κεφαλαίου, συσταθείσα υπό τη μορφή προσωπικής εταιρίας, η οποία έχει κυρίως ως σκοπό την τοποθέτηση κεφαλαίων — Έννομες συνέπειες της υπαναχώρησης

Διατακτικό

- 1) Η οδηγία 85/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1985, για την προστασία των καταναλωτών κατά τη σύναψη συμβάσεων εκτός εμπορικού καταστήματος, εφαρμόζεται σε σύμβαση, συναφθείσα υπό περιστάσεις όπως αυτές της κύριας δίκης, η οποία αφορά την προσχώρηση καταναλωτή σε εταιρία επενδύσεων σε ακίνητα, σταθερού κεφαλαίου, συσταθείσα υπό τη μορφή προσωπικής εταιρίας, όταν ο πρωταρχικός σκοπός μιας τέτοιας προσχώρησης δεν έγκειται στο να γίνει ο ενδιαφερόμενος μέλος της εν λόγω εταιρίας, αλλά στο να προβεί σε επένδυση κεφαλαίων.
- 2) Το άρθρο 5, παράγραφος 2, της οδηγίας 85/577 δεν απαγορεύει, υπό περιστάσεις όπως αυτές της κύριας δίκης, εθνικό κανόνα κατά τον οποίο σε περίπτωση ανακλήσεως της δηλώσεως προσχώρησης σε εταιρία επενδύσεων σε ακίνητα, σταθερού κεφαλαίου, συσταθείσα υπό τη μορφή προσωπικής εταιρίας, που εχώρησε κατόπιν διαπραγματεύσεων κατ' οίκον των οποίων τη διεξαγωγή δεν ζήτησε ο καταναλωτής, ο υπαναχωρών καταναλωτής μπορεί να προβάλει αξίωση κατά της εταιρίας, για το δικό του εκκαθαριστικό υπόλοιπο, υπολογιζόμενη με βάση την αξία του εταιρικού του μεριδίου κατά τον χρόνο της υπαναχώρησής του από την εταιρία αυτή, με συνέπεια είτε να του επιστρέφονται λιγότερα από την αξία της συνεισφοράς του είτε να υποχρεούνται ακόμη και σε συμμετοχή στις ζημιές της εταιρίας.

(¹) ΕΕ C 209 της 15.8.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 15ης Απριλίου 2010 — Claudia Gualtieri κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-485/08 P) (¹)

(Αίτηση αναίρεσεως — Αποσπασμένος εθνικός εμπειρογνώμονας — Αποζημίωση διαμονής — Αρχή της ίσης μεταχείρισης)

(2010/C 148/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Claudia Gualtieri (εκπρόσωποι: P. Gualtieri και M. Gualtieri, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωπος: J. Cur-rall)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (τέταρτο τμήμα) της 10ης Σεπτεμβρίου 2008, T-284/06, Gualtieri κατά Επιτροπής, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε το αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 30ής Ιανουαρίου

2006, με την οποία απορρίφθηκε αίτημα της προσφεύγουσας να αναπροσαρμοστεί, κατόπιν του διαζυγίου της, το ποσό των αποζημιώσεων που της οφείλονται δυνάμει του άρθρου 17 της αποφάσεως C(2002) 1559 της Επιτροπής, της 30ής Απριλίου 2002, για το καθεστώς που εφαρμόζεται στους αποσπασμένους εθνικούς εμπειρογνώμονες, όπως αυτή έχει τροποποιηθεί.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει την Gualtieri στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 32 της 7.2.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 15ης Απριλίου 2010 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Handels-gesellschaft Heinrich Heine GmbH κατά Verbraucherzentrale Nordrhein-Westfalen eV

(Υπόθεση C-511/08) (¹)

(Οδηγία 97/7/ΕΚ — Προστασία των καταναλωτών — Συμβάσεις εξ αποστάσεως — Δικαίωμα υπαναχώρησεως — Επιβάρυνση του καταναλωτή με τα έξοδα αποστολής του εμπορεύματος)

(2010/C 148/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Handels-gesellschaft Heinrich Heine GmbH

κατά

Verbraucherzentrale Nordrhein-Westfalen eV

Αντικείμενο

Αίτηση έκδοσης προδικαστικής απόφασης — Bundesgerichtshof (Γερμανία) — Ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, και παράγραφος 2, της οδηγίας 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 1997, για την προστασία των καταναλωτών κατά τις εξ αποστάσεως συμβάσεις (ΕΕ L 144, σ. 19) — Εθνική νομοθεσία που επιτρέπει, σε περίπτωση υπαναχώρησης του καταναλωτή, την επιβάρυνσή του με τα έξοδα της αποστολής του εμπορεύματος

Διατακτικό

Το άρθρο 6, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, δεύτερη περίοδος, και παράγραφος 2, της οδηγίας 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 1997, για την προστασία των καταναλωτών κατά τις εξ αποστάσεως συμβάσεις, έχει την έννοια ότι αντικείμενο σε εθνική ρύθμιση που παρέχει στον προμηθευτή, εξ αποστάσεως συμβάσεως, τη δυνατότητα να επιβαρύνει τον καταναλωτή με τα έξοδα αποστολής των εμπορευμάτων σε περίπτωση που αυτός ασκήσει το δικαίωμά του υπαναχωρήσεως.

(¹) ΕΕ C 32 της 7.2.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Απριλίου 2010 [αίτηση του Tribunal de grande instance de Paris (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Fundación Gala-Salvador Dalí, Visual Entidad de Gestión de Artistas Plásticos κατά Société Auteurs dans les arts graphiques et plastiques, Juan-Leonardo Bonet Domenech, Eulalia-María Bas Dalí, María del Carmen Domenech Biosca, Antonio Domenech Biosca, Ana-María Busquets Bonet, Mónica Busquets Bonet

(Υπόθεση C-518/08) (¹)

(Προσέγγιση των νομοθεσιών — Πνευματική ιδιοκτησία — Δικαίωμα του δημιουργού και συγγενικά δικαιώματα — Δικαίωμα παρακολούθησης υπέρ του δημιουργού πρωτότυπου έργου τέχνης — Οδηγία 2001/84/ΕΚ — Δικαιούχοι μετά τον θάνατο του δημιουργού του έργου — Έννοια «δικαιοδόχοι» — Εθνική ρύθμιση που προβλέπει ότι το δικαίωμα εξακολουθεί να υφίσταται για 70 έτη μόνον υπέρ των κληρονόμων, αποκλεισμένων των κληροδόχων και των ειδικών διαδόχων — Συμβατότητα με την οδηγία 2001/84)

(2010/C 148/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de grande instance de Paris

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Fundación Gala-Salvador Dalí, Visual Entidad de Gestión de Artistas Plásticos

κατά

Société Auteurs dans les arts graphiques et plastiques, Juan-Leonardo Bonet Domenech, Eulalia-María Bas Dalí, María del Carmen Domenech Biosca, Antonio Domenech Biosca, Ana-María Busquets Bonet, Mónica Busquets Bonet

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Tribunal de grande instance de Paris — Ερμηνεία των άρθρων 6 και 8, παράγραφοι 2 και 3, της οδηγίας 2001/84/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Σεπτεμβρίου 2001, σχετικά με το δικαίωμα παρακολούθησης υπέρ του δημιουργού ενός πρωτότυπου έργου τέχνης (ΕΕ L 272, σ. 32) — Δικαιούχοι μετά τον θάνατο του δημιουργού του έργου — Συμβατότητα με την οδηγία 2001/84/ΕΚ εθνικής ρύθμισης που προβλέπει ότι το δικαίωμα παρακολούθησης διατηρείται για 70 έτη μόνον υπέρ των κληρονόμων, αποκλεισμένων των κληροδόχων και των ειδικών διαδόχων.

Διατακτικό

Το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/84/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Σεπτεμβρίου 2001, σχετικά με το δικαίωμα παρακολούθησης υπέρ του δημιουργού ενός πρωτότυπου έργου τέχνης, έχει την έννοια ότι δεν απαγορεύει εθνική διάταξη, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία προβλέπει ότι το δικαίωμα παρακολούθησεως μπορεί να περιέλθει μόνο στους εκ του νόμου κληρονόμους του καλλιτέχνη, και όχι σε κληροδόχους εκ διαθήκης. Τούτου δοθέντος, απόκειται στο αιτούν δικαστήριο, στο πλαίσιο της εφαρμογής της εθνικής διατάξεως που μετέφερε το εν λόγω άρθρο 6, παράγραφος 1, στην εσωτερική έννομη τάξη, να λάβει δεόντως υπόψη όλους τους σχετικούς κανόνες που έχουν ως αντικείμενο την επίλυση των συγκρούσεων ως προς το εφαρμοστέο δίκαιο, όσον αφορά την αιτία θανάτου μεταβίβαση του δικαιώματος παρακολούθησεως.

(¹) ΕΕ C 32 της 7.2.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Απριλίου 2010 [αιτήσεις του Hoge Raad der Nederlanden, Gerechtshof te Amsterdam (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — X Holding B.V. κατά Staatssecretaris van Financiën (C-538/08), Oracle Nederland BV κατά Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht-Gooi (C-33/09)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-538/08 και C-33/09) (¹)

(Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Δικαίωμα προς έκπτωση του φόρου εισροών — Εθνική ρύθμιση αποκλείουσα το δικαίωμα προς έκπτωση για ορισμένες κατηγορίες αγαθών και υπηρεσιών — Ευχέρεια των κρατών μελών να διατηρήσουν τη νομοθεσία τους περί αποκλεισμού του δικαιώματος προς έκπτωση που ισχύει κατά τον χρόνο έναρξης της ισχύος της έκτης οδηγίας ΦΠΑ — Τροποποίηση μετά την έναρξη ισχύος της οδηγίας αυτής)

(2010/C 148/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden, Gerechtshof te Amsterdam

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

X Holding B.V. (C-538/08), Oracle Nederland BV (C-33/09)

κατά

Staatssecretaris van Financiën (C-538/08), Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht-Gooi (C-33/09)

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Hoge Raad der Nederlanden (Χάγη) — Ερμηνεία του άρθρου 11, παράγραφος 4, της δεύτερης οδηγίας 67/228/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 11ης Απριλίου 1967, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Διάρθρωση και κανόνες εφαρμογής του κοινού συστήματος φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 5), και των άρθρων 6, παράγραφος 2, και 17, παράγραφοι 2 και 6, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) — Αποκλεισμός του δικαιώματος εκπτώσεως — Ευχέρεια των κρατών μελών να διατηρούν σε ισχύ τις περιπτώσεις αποκλεισμού οι οποίες ίσχυαν ήδη κατά την έναρξη της ισχύος της έκτης οδηγίας — Προγενέστερη της έκτης οδηγίας ρύθμιση που προβλέπει τον αποκλεισμό της εκπτώσεως όσον αφορά ορισμένες κατηγορίες αγαθών και υπηρεσιών που προβλέπονται να χρησιμοποιηθούν για ιδιωτικές μεταφορές — Προσδιορισμός των κατηγοριών αυτών

Διατακτικό

1) Το άρθρο 11, παράγραφος 4, της δεύτερης οδηγίας 67/228/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 11ης Απριλίου 1967, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Διάρθρωση και κανόνες εφαρμογής του κοινού συστήματος φόρου προστιθέμενης αξίας και το άρθρο 17, παράγραφος 6, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, έχουν την έννοια ότι δεν απαγορεύουν φορολογική ρύθμιση προστιθέμενης αξίας για κατηγορίες δαπανών, αφενός, σχετικά με την παροχή «ιδιωτικού μέσου μεταφοράς», «εδεσμάτων», «ποτών», «κατοικίας», «επιχειρηματικών δώρων» ή «λοιπών παροχών», όπως επίσης και «την παροχή δυνατότητας μισθώσεως» στα μέλη του προσωπικού του υποκειμένου στο φόρο και, αφετέρου, σχετικά με την προσφορά «επιχειρηματικών δώρων» ή «λοιπών παροχών».

2) Το άρθρο 17, παράγραφος 6, της έκτης οδηγίας 77/388 έχει την έννοια ότι δεν αποκλείει την εφαρμογή εθνικής ρυθμίσεως, που θεσπίσθηκε προ της ενάρξεως της ισχύος της οδηγίας αυτής, κατά την οποία ο υποκείμενος στον φόρο μπορεί να

εκπέσει τον φόρο προστιθέμενης αξίας που κατέβαλε κατά την αγορά ορισμένων αγαθών ή υπηρεσιών που χρησιμοποιούνται εν μέρει για ιδιωτικούς σκοπούς και εν μέρει για σκοπούς της επιχειρήσεως, όχι πλήρως αλλά μόνον κατά το μέρος που αναλογεί στη χρήση τους για σκοπούς της επιχειρήσεως.

3) Το άρθρο 17, παράγραφος 6, της έκτης οδηγίας 77/388 έχει την έννοια ότι δεν απαγορεύει σε κράτος μέλος, μετά την έναρξη ισχύος της οδηγίας αυτής, να τροποποιήσει υφιστάμενη εξαίρεση από το δικαίωμα προς έκπτωση η οποία αποβλέπει καταρχήν στον περιορισμό του πεδίου εφαρμογής της εξαίρεσεως, χωρίς όμως να μπορεί να αποκλεισθεί ότι σε μια ατομική περίπτωση εντός ενός οικονομικού έτους, συντεπεία ιδίως του κατ' αποκοπήν χαρακτήρα του τροποποιηθέντος καθεστώτος, διευρύνεται το πεδίο εφαρμογής της εξαίρεσεως αυτής.

(¹) ΕΕ C 55 της 7.3.2009.
ΕΕ C 90 της 18.4.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 15ης Απριλίου 2010 [αίτηση του Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Friedrich G. Barth κατά Bundesministerium für Wissenschaft und Forschung

(Υπόθεση C-542/08) (¹)

(Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Εργαζόμενοι — Ίση μεταχείριση — Ειδικό επίδομα αρχαιότητας των καθηγητών πανεπιστημίου προβλεπόμενο από εθνική κανονιστική ρύθμιση της οποίας το ασύμβατο προς το κοινοτικό δίκαιο έχει διαπιστωθεί με απόφαση του Δικαστηρίου — Προθεσμία παραγραφής — Αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας)

(2010/C 148/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Friedrich G. Barth

κατά

Bundesministerium für Wissenschaft und Forschung

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Verwaltungsgerichtshof — Ερμηνεία του άρθρου 39 ΕΚ, και του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας (ΕΕ L 257, σ. 2) — Εθνική κανονιστική ρύθμιση προβλέπεται τη χορήγηση ειδικού επιδόματος αρχαιότητας στους καθηγητές πανεπιστημίου, το ασύμβατο της οποίας, ως ίσχυε προγενέστερα, με το κοινοτικό δικαίο έχει διαπιστωθεί με την απόφαση του Δικαστηρίου, της 30ής Σεπτεμβρίου 2003, Köbler (C-224/01) — Τροποποιημένη κανονιστική ρύθμιση, η οποία, προβλέπεται κατάργηση της προβλεπόμενης για την άσκηση του σχετικού με το εν λόγω δικαίωμα προθεσμίας παραγραφής από της ημερομηνίας εκδόσεως της ως άνω αποφάσεως του Δικαστηρίου, περιάγει σε δυσμενέστερη θέση τους καθηγητές εκείνους που δεν έλαβαν το επίδομα λόγω της ασύμβατης με το κοινοτικό δικαίο προγενέστερης ρυθμίσεως

Διατακτικό

Το δικαίο της Ένωσης δεν απαγορεύει ρύθμιση, όπως η επίμαχη στο πλαίσιο της κύριας δίκης, η οποία προβλέπει τριετή προθεσμία παραγραφής για την υποβολή των αιτήσεων περί καταβολής των ειδικών επιδομάτων αρχαιότητας, τα οποία δεν χορηγήθηκαν σε εργαζόμενο που άσκησε το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας, πριν από την έκδοση της αποφάσεως της 30ής Σεπτεμβρίου 2003, C-224/01, Köbler, λόγω της εφαρμογής ασύμβατης προς το κοινοτικό δικαίο εθνικής νομοθετικής ρυθμίσεως.

(¹) ΕΕ C 90 της 18.4.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 15ης Απριλίου 2010 — Ralf Schröder κατά Κοινοτικού Γραφείου Φυτικών Ποικιλιών (ΚΓΦΠ)

(Υπόθεση C-38/09 P) (¹)

[Αίτηση αναίρεσεως — Έλεγχος του Δικαστηρίου — Κανονισμοί (ΕΚ) 2100/94 και 1239/95 — Γεωργία — Κοινοτικά δικαιώματα επί φυτικών ποικιλιών — Διακριτικός χαρακτήρας της ποικιλίας για την οποία έχει υποβληθεί αίτηση χορηγήσεως κοινοτικού δικαιώματος — Φήμη της ποικιλίας — Απόδειξη — Φυτική ποικιλία SUMCOL 01]

(2010/C 148/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Ralf Schröder (εκπρόσωπος: T. Leidereiter, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Κοινοτικό Γραφείο Φυτικών Ποικιλιών (ΚΓΦΠ) (εκπρόσωποι: M. Ekvad, B. Kiewiet, επικουρούμενους από τον A. von Mühlendahl, Rechtsanwalt)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (έβδομο τμήμα) της 19ης Νοεμβρίου 2009, T-187/06, Schröder κατά ΚΓΦΠ, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή περί ακυρώσεως που άσκησε ο προσφεύγων κατά της αποφάσεως του τμήματος προσφυγών του Κοινοτικού Γραφείου Φυτικών Ποικιλιών (ΚΓΦΠ), της 2ας Μαΐου 2006, περί απορρίψεως της προσφυγής κατά της αποφάσεως του ΚΓΦΠ με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση περί χορηγήσεως κοινοτικού δικαιώματος επί της φυτικής ποικιλίας SUMCOL 01 — Διακριτικός χαρακτήρας της ποικιλίας για την οποία υποβλήθηκε αίτηση περί χορηγήσεως δικαιώματος — Στοιχεία που μπορούν να ληφθούν υπόψη για να αποδειχθεί ότι η ύπαρξη μιας ποικιλίας είναι κοινώς γνωστή — Εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών — Προσβολή του δικαιώματος δικαστικής ακροάσεως

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει τον R. Schröder στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 82 της 4.4.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 15ης Απριλίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-64/09) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2000/53/ΕΚ — Άρθρα 5, παράγραφοι 3 και 4, 6, παράγραφος 3, καθώς και 7, παράγραφος 1 — Μεταφορά στο εσωτερικό δικαίο κατά τρόπο μη συμβατό με την οδηγία)

(2010/C 148/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Oliver και J.-B. Laignelot)

Καθής: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues και A. Adam)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη θεσπίσεως όλων των αναγκαίων νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων για την ορθή και πλήρη μεταφορά στην εθνική έννομη τάξη των άρθρων 2 (σημείο 13), 4 (παράγραφος 2, στοιχείο α'), 5 (παράγραφοι 3 και 4), 6 (παράγραφος 3), 7 (παράγραφος 1) και 8 (παράγραφος 3) της οδηγίας 2000/53/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Σεπτεμβρίου 2000, για τα οχήματα στο τέλος του κύκλου ζωής τους (ΕΕ L 269, σ. 34) — Έννοιες των «πληροφοριών αποσυναρμολόγησης» των οχημάτων στο τέλος του κύκλου ζωής τους και της «απογύμνωσης» κατά την επεξεργασία τους — Υποχρέωση των κατασκευαστών οχημάτων και κατασκευαστικών στοιχείων να παρέχουν, για κάθε νέο τύπο οχήματος που διατίθεται στην αγορά, πληροφορίες σχετικές με την αποσυναρμολόγηση σε μορφή έντυπων εγχειριδίων ή ηλεκτρονικών μέσων

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Γαλλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας όλες τις αναγκαίες νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις για την ορθή και πλήρη μεταφορά στην εθνική νομοθεσία του άρθρου 2, σημείο 13, του άρθρου 4, παράγραφος 2, στοιχείο α', του άρθρου 5, παράγραφοι 3 και 4, στον βαθμό που, για την τελευταία αυτή παράγραφο, οι εγκαταστάσεις αποσυναρμολόγησης που δέχονται την παραλαβή οχήματος στο τέλος του κύκλου ζωής του για καταστροφή εξαιρούνται από το σύστημα αντιστάθμισης των εξόδων επεξεργασίας, του άρθρου 7, παράγραφος 1, και του άρθρου 8, παράγραφος 3, της οδηγίας 2000/53/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Σεπτεμβρίου 2000, για τα οχήματα στο τέλος του κύκλου ζωής τους, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Γαλλική Δημοκρατία φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) ΕΕ C 90 της 18.4.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 15ης Απριλίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-294/09) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2006/43/EK — Υποχρεωτικοί έλεγχοι των ετήσιων και ενοποιημένων λογαριασμών — Παράλειψη πλήρους μεταφοράς της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο εντός της ταχθείσας προθεσμίας — Παράλειψη κοινοποιήσεως των μέτρων μεταφοράς της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο)

(2010/C 148/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Braun και A.-A. Gilly)

Καθής: Ιρλανδία (εκπρόσωπος: D. O'Hagan)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη θεσπίσεως ή κοινοποιήσεως, εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας, των αναγκαίων μέτρων για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2006/43/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 2006, για τους υποχρεωτικούς ελέγχους των ετήσιων και ενοποιημένων λογαριασμών, για την τροποποίηση των οδηγιών 78/660/EOK και 83/349/EK του Συμβουλίου και για την κατάργηση της οδηγίας 84/253/EOK του Συμβουλίου (ΕΕ L 157, σ. 87)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ιρλανδία, παραλείποντας να θεσπίσει, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2006/43/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 2006, για τους υποχρεωτικούς ελέγχους των ετήσιων και ενοποιημένων λογαριασμών, για την τροποποίηση των οδηγιών 78/660/EOK και 83/349/EK του Συμβουλίου και για την κατάργηση της οδηγίας 84/253/EOK του Συμβουλίου, ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων τις διατάξεις του εσωτερικού δικαίου που αποσκοπούν στη διασφάλιση του συμβατού του δικαίου αυτού με την οδηγία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 53 της εν λόγω οδηγίας.
- 2) Καταδικάζει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 220 της 12.9.2009.

Διάταξη του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 5ης Φεβρουαρίου 2010 — Volker Mergel, Klaus Kampfenkel, Burkart Bill, Andreas Herden κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-80/09 P) (¹)

[Αίτηση αναιρέσεως — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ' — Άρνηση καταχωρίσεως — Λεκτικό σήμα Patentconsult — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Αίτηση αναιρέσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη]

(2010/C 148/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναιρεσιόντες: Volker Mergel, Klaus Kampfenkel, Burkart Bill, Andreas Herden (εκπρόσωπος: G.P. Friderichs, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: S. Schäffner)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (δεύτερο τμήμα) της 16ης Δεκεμβρίου 2008, T-335/07, Mergel κ.λπ. κατά ΓΕΕΑ, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 25ης Ιουνίου 2007, περί απορρίψεως της προσφυγής κατά της αποφάσεως του εξεταστή με την οποία απορρίφθηκε αίτηση καταχώρισεως του κοινοτικού λεκτικού σήματος «Patentconsult» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 35, 41 και 42 — Διακριτικός χαρακτήρας σήματος αποτελούμενου αποκλειστικώς από σημεία ή ενδείξεις που δύνανται να χρησιμοποιηθούν προς υποδήλωση των χαρακτηριστικών των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει τους V. Mergel, K. Kampfenkel, B. Bill και A. Herden στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 90 της 18.4.2009.

Διάταξη του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 18ης Μαρτίου 2010 — Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE) κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-282/09 P) (¹)

[Αίτηση αναίρεσεως — Άρθρο 119 του Κανονισμού Διαδικασίας — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ' — Απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως — Σφαιρική εκτίμηση σε σχέση με τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που αφορά η αίτηση καταχώρισεως — Προϊόντα και υπηρεσίες που συνιστούν ομοιογενείς ομάδες — Αίτηση αναίρεσεως εν μέρει προδήλως αβάσιμη και εν μέρει προδήλως απαράδεκτη]

(2010/C 148/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE) (εκπρόσωποι: P. Greffe και L. Paudrat, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral)

Αντικείμενο

Αναίρεση κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (τρίτο τμήμα) της 20ής Μαΐου 2009, CFCMCEE κατά ΓΕΕΑ (συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-405/07 και T-406/07), περί απορρίψεως των προσφυγών που είχε ασκήσει η ανααιρεσίουσα κατά των αποφάσεων του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 10ης Ιουλίου και της 12ης Σεπτεμβρίου 2007, με τις οποίες απορρίφθηκαν οι προσφυγές της κατά των αποφάσεων του εξεταστή να απορρίψει τις αιτήσεις καταχώρισεως ως σημάτων των λεκτικών σημείων PAYWEB CARD και P@YWEB CARD για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 36 και 38 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, της 15ης Ιουνίου 1957, για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση των σημάτων — Παράβαση των άρθρων 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 73 του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (EE 1994 L 11, σ. 1) — Υποχρέωση χωριστής εξετάσεως καθενός από τους λόγους απαραδέκτου του άρθρου 7, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού — Απαίτηση αιτιολογήσεως της απόρριψης της αιτήσεως καταχώρισεως σε σχέση με καθένα από τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που αφορά η αίτηση αυτή — Προϊόντα και υπηρεσίες που συνιστούν ομοιογενείς ομάδες

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει την Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE) στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 233 της 26.9.2009.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 29 Δεκεμβρίου 2009 — Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof κατά E και F

(Υπόθεση C-550/09)

(2010/C 148/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Κατηγορούσα αρχή: Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof

Κατηγορούμενοι: E και F

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει η στηριζόμενη στο άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001 του Συμβουλίου, της 27ης Δεκεμβρίου 2001 ⁽¹⁾ (ΕΕ L 344, σ. 70), καταχώριση μιας οργάνωσης στον προβλεπόμενο από τη διάταξη αυτή κατάλογο να θεωρηθεί –αφού ληφθεί ενδεχομένως υπόψη η τροποποίηση της διαδικασίας κατόπιν της έκδοσης της απόφασης 2007/445/ΕΚ ⁽²⁾ του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 28ης Ιουνίου 2007 (ΕΕ L 169, σ. 58)– εξ υπαρχής έγκυρη –μολονότι η εν λόγω οργάνωση δεν έχει ασκήσει προσφυγή κατά των αποφάσεων που την αφορούν– ακόμη και στην περίπτωση που η καταχώριση πραγματοποιήθηκε κατά παράβαση στοιχειωδών διαδικαστικών εγγυήσεων;
- 2) Έχουν τα άρθρα 2 και 3 του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001 του Συμβουλίου, της 27ης Δεκεμβρίου 2001, την έννοια ότι πρέπει να γίνει δεκτό ότι υπάρχει διάθεση κεφαλαίων, χρηματικών περιουσιακών στοιχείων ή οικονομικών πόρων σε νομικό πρόσωπο, ομάδα ή οντότητα που περιλαμβάνεται στον κατάλογο που αναφέρεται στο άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού ή συνέργεια στην παροχή τέτοιων πόρων ή συμμετοχή σε δραστηριότητες που αποσκοπούν στην καταστρατήγηση του άρθρου 2 του κανονισμού, ακόμη και στην περίπτωση που ο παρέχων τους πόρους αυτούς είναι και ο ίδιος μέλος του εν λόγω νομικού προσώπου ή της εν λόγω ομάδας ή οντότητας;
- 3) Έχουν τα άρθρα 2 και 3 του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001 του Συμβουλίου, της 27ης Δεκεμβρίου 2001, την έννοια ότι πρέπει να γίνει δεκτό ότι υπάρχει διάθεση κεφαλαίων, χρηματικών περιουσιακών στοιχείων ή οικονομικών πόρων σε νομικό πρόσωπο, ομάδα ή οντότητα που περιλαμβάνεται στον κατάλογο που αναφέρεται στο άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού ή συνέργεια στην παροχή τέτοιων πόρων ή συμμετοχή σε δραστηριότητες που αποσκοπούν στην καταστρατήγηση του άρθρου 2 του κανονισμού, ακόμη και στην περίπτωση που το εν λόγω πρόσωπο ή η εν λόγω ομάδα ή οντότητα έχει ήδη πρόσβαση (υπό ευρύτατη έννοια) στο περιουσιακό στοιχείο που πρόκειται να τεθεί στη διάθεσή του/της;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 2580/2001 του Συμβουλίου, της 27ης Δεκεμβρίου 2001, για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας (ΕΕ L 344, σ. 70).

⁽²⁾ 2007/445/ΕΚ: Απόφαση του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 2007, για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001, για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και για την κατάργηση των αποφάσεων 2006/379/ΕΚ και 2006/1008/ΕΚ (ΕΕ L 169, σ. 58).

Αναίρεση που άσκησε στις 12 Φεβρουαρίου 2010 η France Télécom SA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα) στις 30 Νοεμβρίου 2009 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-427/04 και T-17/05, Γαλλική Δημοκρατία και France Télécom κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-81/10 P)

(2010/C 148/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: France Télécom SA (εκπρόσωποι: S. Hautbourg, L. Olza Moreno, L. Godfroid και M. van der Woude, avocats)

Έτεροι διάδικοι: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Γαλλική Δημοκρατία

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η France Télécom ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση,
- να αποφανθεί οριστικώς επί της ουσίας σύμφωνα με το άρθρο 61 του Οργανισμού του Δικαστηρίου και να δεχθεί τα αιτήματα που διατύπωσε πρωτοδικώς η France Télécom,
- επικουρικώς να παραπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα προβάλλει πέντε λόγους προς στήριξη της αναίρεσεώς της.

Με τον πρώτο λόγο, η France Télécom προβάλλει την εκ μέρους του Πρωτοδικείου παράβαση της έννοιας της κρατικής ενισχύσεως, καθόσον δέχθηκε ένα τέτοιο χαρακτηρισμό εν προκειμένω, ενώ αναγνωρίζει εξάλλου ότι η ύπαρξη (ή μη) ενδεχομένου πλεονεκτήματος δεν εξαρτιόταν στην περίπτωση αυτή από τα χαρακτηριστικά του επίμαχου καθεστώ, αλλά από παράγοντες ξένους προς το καθεστώς αυτό, των οποίων τα αποτελέσματα μπόρεσαν να διαπιστωθούν μόνον εκ των υστέρων. Το Πρωτοδικείο δεν έλαβε υπόψη τη φύση του συστήματος προηγούμενου ελέγχου των κρατικών ενισχύσεων που προβλέπουν τα άρθρα 107-108 της ΣΛΕΕ, ενός ex ante συστήματος στηριζόμενου σε αντικειμενική ανάλυση των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών των καθεστώτων βάσει προηγούμενης κοινοποίησης εκ μέρους των εθνικών αρχών.

Με τον δεύτερο λόγο, η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι το Πρωτοδικείο παρέβη την έννοια του πλεονεκτήματος, καθόσον αρνήθηκε να προβεί σε σφαιρική ανάλυση του συνόλου των διατάξεων που προβλέπει το κατά παρέκκλιση φορολογικό καθεστώς. Τα καθεστώσ αυτό, το οποίο θεσπίστηκε με τον νόμο 90-568, προέβλεπε πράγματι δύο ειδικούς τρόπους φορολόγησης, εκ των οποίων η μία συνίστατο στην «κατ' αποκοπή επιβολή φόρου», κατά τα έτη 1991-1993, και είχε ως αποτέλεσμα την επιπλέον φορολόγηση της αναιρεσείουσας σε σχέση με το κοινώς ισχύον, ενώ η άλλη ήταν η κοινώς ισχύουσα φορολόγηση, κατά την περίοδο 1994-2002, η οποία είχε ευνοϊκό φορολογικό αποτέλεσμα για την αναιρεσείουσα. Το Πρωτοδικείο, αρνούμενο να συγκρίνει με το κοινώς ισχύον καθεστώς τα αποτελέσματα του κατά παρέκκλιση φορολογικού καθεστώσ συνολικά, για τις δύο επίμαχες περιόδους, πλανήθηκε πολλαπλώς περί το δίκαιο.

Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καθόσον το Πρωτοδικείο αρνήθηκε να θεωρήσει ότι η σιωπή που τήρησε η Επιτροπή, στην απόφασή της της 8ης Φεβρουαρίου 2005 σχετικά με τα Ταχυδρομεία, όσον αφορά το ισχύον φορολογικό καθεστώς, μπορούσε να δημιουργήσει δικαιολογημένη εμπιστοσύνη στην αναιρεσείουσα επί του συμβατού των επίμαχων μέτρων προς τους κανόνες περί των κρατικών ενισχύσεων. Εξάλλου, το Πρωτοδικείο δεν έλαβε υπόψη ορισμένες εξαιρετικές περιστάσεις, που προσιδιάζουν στην υπό κρίση υπόθεση και οι οποίες δικαιολογούν την εφαρμογή της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

Με τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως, η France Télécom προβάλλει ανεπαρκή αιτιολόγηση της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, καθόσον το Πρωτοδικείο υποκατέστησε τη δική του αιτιολογία σε αυτή της Επιτροπής, απαντώντας στα επιχειρήματά της που αντλούνται από την παραβίαση της αρχής της παραγραφής του καθεστώσ ενισχύσεων. Έτσι, κατά την αναιρεσείουσα, ο χρόνος παραγραφής των δέκα ετών που προβλέπει το άρθρο 15, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999⁽¹⁾ θα έπρεπε να υπολογισθεί με αφετηρία την ημερομηνία της 2ας Ιουλίου 1990, κατά την οποία ο νόμος 90-568 θέσπισε το επίμαχο φορολογικό καθεστώς, και όχι με αφετηρία την ημέρα κατά την οποία η ενίσχυση πράγματι χορηγήθηκε στον δικαιούχο.

Με τον πέμπτο και τελευταίο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, τέλος, ότι το Πρωτοδικείο πλανήθηκε περί το δίκαιο, κρίνοντας ότι η Επιτροπή μπορούσε, χωρίς να παραβιάζεται η αρχή της ασφάλειας δικαίου, να προβεί στον ποσοτικό προσδιορισμό της ενίσχυσης βάσει μιας «κλίμακας» και να διατάξει την ανάκτησή της, ενώ ήταν αδύνατον να καθοριστεί το πραγματικό όφελος που θα μπορούσε να είχε προποριστεί. Επιπλέον, το Πρωτοδικείο παρέλειψε να απαντήσει σε όλα τα επιχειρήματά της που αντλούνται από την παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Conseil d'Etat (Βέλγιο) στις 5 Μαρτίου 2010 — European Air Transport, κατά Collège d'Environnement de la Région de Bruxelles-Capitale, Région de Bruxelles-Capitale

(Υπόθεση C-120/10)

(2010/C 148/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'Etat

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: European Air Transport

Καθών: Collège d'Environnement de la Région de Bruxelles-Capitale, Région de Bruxelles-Capitale

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Περιλαμβάνει η κατά το άρθρο 2, στοιχείο ε', της οδηγίας 2002/30/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Μαρτίου 2002, περί της καθιέρωσης των κανόνων και διαδικασιών για τη θέσπιση περιορισμών λειτουργίας σε συνάρτηση με τον προκαλούμενο θόρυβο στους κοινωνικούς αερολιμένες⁽¹⁾, έννοια «λειτουργικός περιορισμός» τους κανόνες που καθορίζουν ανώτατα όρια στάθμης θορύβου μετρουμένης στο έδαφος, τα οποία πρέπει να τηρούνται κατά τις υπερπτήσεις σε γειτνιάζουσες με τον αερολιμένα περιοχές και των οποίων η υπέρβαση συνεπάγεται την επιβολή κυρώσεων σε βάρος του υπαιτίου, εξυπακουομένου ότι τα αεροπλάνα υποχρεούνται να ακολουθούν συγκεκριμένες διαδρομές και να συμμορφώνονται προς τις διαδικασίες προσγειώσεως και απογειώσεως τις οποίες καθορίζουν άλλες διοικητικές αρχές χωρίς να λαμβάνουν υπόψη την υποχρέωση τηρήσεως των εν λόγω ανωτάτων ορίων θορύβου;
- 2) Έχουν τα άρθρα 2 και 4, παράγραφος 4, της εν λόγω οδηγίας την έννοια ότι κάθε «λειτουργικός περιορισμός» πρέπει να θεσπίζεται «με κριτήριο τις επιδόσεις», ή οι διατάξεις αυτές επιτρέπουν να τίθενται με άλλες διατάξεις, σχετικές με την προστασία του περιβάλλοντος, περιορισμοί στην πρόσβαση στον αερολιμένα σε συνάρτηση με τη μετρουμένη στο έδαφος στάθμη θορύβου η οποία πρέπει να τηρείται κατά τις υπερπτήσεις σε γειτνιάζουσες με τον αερολιμένα περιοχές και της οποίας η υπέρβαση συνεπάγεται την επιβολή κυρώσεων σε βάρος του υπαιτίου;
- 3) Έχει το άρθρο 4, παράγραφος 4, της εν λόγω οδηγίας την έννοια ότι απαγορεύει να θεσπίζονται, πλην των λειτουργικών περιορισμών με κριτήριο τις επιδόσεις οι οποίοι βασίζονται στις επιδόσεις εκπομπής θορύβων του αεροπλάνου, και ανώτατα όρια στάθμης θορύβου μετρουμένης στο έδαφος, τα οποία πρέπει να τηρούνται κατά τις υπερπτήσεις σε γειτνιάζουσες με τον αερολιμένα περιοχές, δυνάμει κανόνων σχετικών με την προστασία του περιβάλλοντος;

4) Έχει το άρθρο 6, παράγραφος 2. της εν λόγω οδηγίας την έννοια ότι απαγορεύει να καθορίζονται ανώτατα όρια στάθμης θορύβου μετρουμένης στο έδαφος, τα οποία πρέπει να τηρούνται κατά τις υπερπτώσεις σε γειτνιάζουσες με τον αερολιμένα περιοχές και των οποίων η υπέρβαση συνεπάγεται την επιβολή κυρώσεων σε βάρος του υπαίτιου, δυνάμει κανόνων τους οποίους είναι πιθανόν να παραβιάζουν αεροπλάνα τα οποία πληρούν τις προδιαγραφές του τόμου I, μέρος II, κεφάλαιο 4 του παραρτήματος 16 της Συμβάσεως για τη Διεθνή Πολιτική Αεροπορία;

(¹) ΕΕ L 85, σ. 40.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που άσκησε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 8 Μαρτίου 2010 — Waltraud Brachner κατά Pensionsversicherungsanstalt

(Υπόθεση C-123/10)

(2010/C 148/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Waltraud Brachner

Ανααιρεσίβλητο: Pensionsversicherungsanstalt

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει το άρθρο 4 της οδηγίας 79/7/ΕΟΚ (¹) την έννοια ότι η απαγόρευση των διακρίσεων, την οποία προβλέπει η παράγραφος 1 του άρθρου αυτού, ισχύει και για το σύστημα της ετήσιας αναπροσαρμογής (αναβάθμισης) των συντάξεων, το οποίο προβλέπουν οι διατάξεις σχετικά με την κατά νόμο ασφάλιση συντάξεων;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα:

Έχει το άρθρο 4 της οδηγίας 79/7/ΕΟΚ την έννοια ότι αντιβαίνει στο άρθρο αυτό η διάταξη του εθνικού δικαίου που αφορά την ετήσια αναπροσαρμογή των συντάξεων και προβλέπει για ορισμένη κατηγορία συνταξιούχων που λαμβάνουν την κατώτατη σύνταξη μια δυνητικά μικρότερη αύξηση από ό,τι για άλλους συνταξιούχους, εφόσον η ρύθμιση αυτή πλήττει το 25 % των συνταξιούχων ανδρών, αλλά το 57 % των συνταξιούχων γυναικών, χωρίς να συντρέχει κανείς αντικειμενικός δικαιολογητικός λόγος;

3) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο δεύτερο ερώτημα:

Μπορεί να προβληθεί ως δικαιολογητικός λόγος για τη δυσμενέστερη αντιμετώπιση των συνταξιούχων γυναικών κατά την ετήσια αύξηση των συντάξεών τους το γεγονός ότι για τις γυναίκες ισχύει χαμηλότερο όριο ηλικίας συνταξιοδότησης και/ή το γεγονός ότι οι γυναίκες συνταξιούχοι λαμβάνουν τη σύνταξη επί μακρότερο χρονικό διάστημα και/ή το γεγονός ότι το βασικό ποσό για ένα ελάχιστο εισόδημα που προβλέπεται από το δίκαιο των κοινωνικών ασφαλίσεων (βασικό ποσό του αντισταθμιστικού επιδόματος) αυξήθηκε υπερβολικά, αν οι διατάξεις για την εγγύηση του ελάχιστου εισοδήματος που προβλέπεται από το δίκαιο των κοινωνικών ασφαλίσεων (του αντισταθμιστικού επιδόματος) προβλέπουν τον συνυπολογισμό των λοιπών εισοδημάτων του συνταξιούχου και του εισοδήματος του συνοικούντος συζύγου του, ενώ για τους άλλους συνταξιούχους η αύξηση της σύνταξης πραγματοποιείται χωρίς να συνυπολογίζονται τα λοιπά εισοδήματα του συνταξιούχου ή το εισόδημα του συνοικούντος συζύγου του;

(¹) Οδηγία 79/7/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1978, περί της προοδευτικής εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως μεταξύ ανδρών και γυναικών σε θέματα κοινωνικής ασφάλισης (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/003, σ. 160).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunal de première instance de Bruxelles (Βέλγιο) στις 12 Μαρτίου 2010 — Corman A.E. κατά Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

(Υπόθεση C-131/10)

(2010/C 148/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de première instance de Bruxelles (Βέλγιο).

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Corman A.E.

Εναγόμενος: Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB).

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μπορούν οι διατάξεις του κανονισμού 2571/97, [της Επιτροπής], της 15ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με την πώληση σε μειωμένη τιμή βουτύρου και τη χορήγηση ενισχύσεως στην κρέμα γάλακτος, στο βούτυρο και στο συμπυκνωμένο βούτυρο που προορίζονται για την παρασκευή προϊόντων ζαχαροπλαστικής, παγωτών και άλλων προϊόντων διατροφής⁽¹⁾, ο οποίος αποτελεί εκτελεστικό κανονισμό του κανονισμού 1255/99 [του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999] περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων⁽²⁾, να θεωρηθούν ως κοινοτικοί τομεακοί κανόνες παρεκκλίνοντες του άρθρου 3, παράγραφος 1 του κανονισμού 2988/95, της 18ης Δεκεμβρίου 1995⁽³⁾, και αποκλείοντες τη εφαρμογή των εθνικών διατάξεων περί παραγραφής;
- 2) Πρέπει το άρθρο 3, παράγραφος 3, του κανονισμού 2988/95 της 18ης Δεκεμβρίου 1995, να θεωρηθεί ως διάταξη περιορισμένης εφαρμογής στις περιπτώσεις στις οποίες η παρατυπία διαπράττεται από το δικαιούχο της επιδοτήσεως, εφ' όσον ο γενικός κανόνας παραγραφής 4 ετών εφαρμόζεται σε όλες τις περιπτώσεις των διαπραχθέντων από τους αντισυμβαλλόμενους του δικαιούχου παρατυπιών, δεδομένης και της μέγιστης δυνατής προθεσμίας των 4 ετών η οποία προβλέπεται βάσει των ρυθμιστικών [κοινοτικών] κανόνων μεταξύ αντισυμβαλλομένων στο πλαίσιο της κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων;

⁽¹⁾ ΕΕ L 350, σ. 3.

⁽²⁾ ΕΕ L 160, σ. 48

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 312, σ. 1)

Προσφυγή της 15ης Μαρτίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-133/10)

(2010/C 148/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Peere και K. Walkerová)

Καθού: Βασίλειο του Βελγίου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου, μη θεσπίζοντας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2005/81/ΕΚ της Επιτροπής, της 28ης Νοεμβρίου 2005, για την τροποποίηση της οδηγίας 80/723/ΕΟΚ περί της διαφάνειας των οικονομικών σχέσεων μεταξύ των κρατών μελών και των δημοσίων επιχειρήσεων και για την οικονομική διαφάνεια εντός ορισμένων επιχειρήσεων⁽¹⁾, και, εν πάση περιπτώσει, μη έχοντας κοινοποιήσει τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή,

— να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας 2005/81/ΕΚ έληξε στις 19 Δεκεμβρίου 2006. Ωστόσο, κατά την ημερομηνία ασκήσεως της παρούσας προσφυγής, το καθού δεν είχε ακόμη λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα για να μεταφέρει στο εσωτερικό δίκαιο την οδηγία ή, εν πάση περιπτώσει, δεν είχε ενημερώσει σχετικά την Επιτροπή.

⁽¹⁾ ΕΕ L 312, σ. 47.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο) στις 15 Μαρτίου 2010 — Ευρωπαϊκές Κοινότητες κατά Région de Bruxelles-Capitale

(Υπόθεση C-137/10)

(2010/C 148/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσες: Ευρωπαϊκές Κοινότητες

Καθής: Région de Bruxelles-Capitale

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 282 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ειδικότερα το δεύτερο εδάφιο αυτού, το οποίο ορίζει ότι «[π]ρος τον σκοπό αυτόν η Κοινότητα αντιπροσωπεύεται από την Επιτροπή», την έννοια ότι ένα θεσμικό όργανο έχει λάβει εγκύριως εντολή να εκπροσωπήσει την Κοινότητα εκ μόνου του γεγονότος ότι υφίσταται εντολή με την οποία «η Επιτροπή έχει μεταβιβάσει στο όργανο αυτό τις εξουσίες δικαστικής εκπροσώπησης της Κοινότητας», ανεξαρτήτως του ορισμού ή μη, με την εντολή, συγκεκριμένου φυσικού προσώπου ως αρμόδιου να εκπροσωπεί το εντεταλμένο θεσμικό όργανο;
- 2) Σε περίπτωση αποφαιτικής απαντήσεως, δύναται εθνικό δικαστήριο όπως το Conseil d'État, στο πλαίσιο της αποφάνσεώς του επί του παραδεκτού αιτήσεως ακυρώσεως εκ μέρους ευρωπαϊκού θεσμικού οργάνου προσηκόντως εντεταλμένου από την Επιτροπή να παρίσταται ενώπιον δικαστηρίου, κατά την έννοια του άρθρου 282, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, να εξετάζει αν το εν λόγω όργανο εκπροσωπείται πράγματι από το φυσικό πρόσωπο που έχει εξουσιοδοτηθεί για την άσκηση αιτήσεως ακυρώσεως ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου;
- 3) Επικουρικός και σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, πρέπει να δοθεί στο άρθρο 207, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και, ειδικότερα, στη φράση «επικουρούμενου από αναπληρωτή γενικό γραμματέα υπεύθυνο για τη λειτουργία της γενικής γραμματείας», η ερμηνεία ότι ο Αναπληρωτής Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης δύναται νομίμως να εκπροσωπεί το Συμβούλιο για την άσκηση προσφυγών ενώπιον εθνικών δικαστηρίων;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Administrativen Sad Sofia grad (Βουλγαρία) στις 15 Μαρτίου 2010 — DP grup EOOD κατά Direktor na Agentsia «Mitnitsi»

(Υπόθεση C-138/10)

(2010/C 148/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen Sad Sofia-grad.

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: DP grup EOOD

Καθού: Direktor na Agentsia «Mitnitsi»

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 63 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (¹), να ερμηνευθεί, υπό τις περιστάσεις της υπόθεσης της κύριας δίκης, υπό την έννοια ότι υποχρεώνει την τελωνειακή αρχή να εξακριβώσει αν η τελωνειακή διασάφηση ανταποκρίνεται στις προϋποθέσεις που θέτει το άρθρο 62 του κανονισμού αυτού ελέγχοντας απλώς τα σχετικά έγγραφα στον βαθμό μόνο που προβλέπει το άρθρο 68 του κανονισμού και να λάβει απόφαση σχετικά με την αποδοχή της τελωνειακής διασάφησης με βάση τα υποβληθέντα έγγραφα και μόνο, εφόσον έχουν ανακύψει αμφιβολίες ως προς την ορθότητα του κωδικού του εμπορεύματος και είναι αναγκαία η κατάρτιση έκθεσης από εμπειρογνώμονα με σκοπό τον προσδιορισμό του κωδικού αυτού;
- 2) Πρέπει η απόφαση της τελωνειακής αρχής για την άμεση αποδοχή της τελωνειακής διασάφησης σύμφωνα με το άρθρο 63 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, να θεωρηθεί, υπό τις περιστάσεις της υπόθεσης της κύριας δίκης, ως απόφαση τελωνειακής αρχής κατά το άρθρο 4, σημείο 5, του τελωνειακού κώδικα, σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 1, πρώτη περίπτωση, του κώδικα αυτού, και μάλιστα σε σχέση με ολόκληρο το περιεχόμενο της υποβληθείσας τελωνειακής διασάφησης, εφόσον συντρέχουν ταυτόχρονα οι ακόλουθες περιστάσεις:
 - α) η απόφαση της τελωνειακής αρχής για την αποδοχή της τελωνειακής διασάφησης ελήφθη βάσει μόνο των εγγράφων που υποβλήθηκαν μαζί με την τελωνειακή διασάφηση,
 - β) κατά τη διεξαγωγή των αναγκαίων ελέγχων πριν από την αποδοχή της τελωνειακής διασάφησης, υπήρχε η υποψία ότι ο αναγραφόμενος κωδικός του εμπορεύματος δεν ήταν ορθός,
 - γ) κατά τη διεξαγωγή των αναγκαίων ελέγχων πριν από την αποδοχή της τελωνειακής διασάφησης, τα στοιχεία για τα συστατικά του διασαφηθέντος εμπορεύματος που έχουν σημασία για τον ορθό προσδιορισμό του κωδικού ήσαν ελλιπή,
 - δ) κατά τον έλεγχο πριν από την αποδοχή της διασάφησης πραγματοποιήθηκε δειγματοληψία ενόψει της κατάρτισης έκθεσης από εμπειρογνώμονα με σκοπό τον ορθό προσδιορισμό του κωδικού του εμπορεύματος;

3) Πρέπει το άρθρο 63 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, να ερμηνευθεί, υπό τις περιστάσεις της υπόθεσης της κύριας δίκης, υπό την έννοια

α) ότι επιτρέπεται να προσβληθεί ενώπιον δικαστηρίου η νομιμότητα της αποδοχής της τελωνειακής διασάφησης μετά από τη χορήγηση της άδειας παραλαβής των εμπορευμάτων ή

β) ότι η αποδοχή της τελωνειακής διασάφησης είναι απρόσβλητη, διότι απλώς πιστοποιεί τη διασάφηση του εμπορεύματος ενώπιον των τελωνειακών αρχών, προσδιορίζει το χρονικό σημείο της γένεσης της τελωνειακής οφειλής κατά την εισαγωγή και δεν συνιστά απόφαση της τελωνειακής αρχής επί των ζητημάτων της ορθής δασμολογικής κατάταξης ή του ύψους των δασμών που οφείλονται βάσει της διασάφησης αυτής;

(¹) ΕΕ L 302, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Kammergericht Berlin (Γερμανία) στις 18 Μαρτίου 2010 — Berliner Verkehrsbetriebe (BVG), ίδρυμα δημοσίου δικαίου, κατά JPMorgan Chase Bank N.A., Frankfurt Branch

(Υπόθεση C-144/10)

(2010/C 148/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Kammergericht Berlin

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Berliner Verkehrsbetriebe (BVG), ίδρυμα δημοσίου δικαίου

Εναγόμενη: JPMorgan Chase Bank N.A., Frankfurt Branch

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Εκτείνεται το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 22, σημείο 2, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (¹), και σε διαφορές κατά τις οποίες εταιρία ή νομικό πρόσωπο αντι-

τάσσει στις εναντίον του αγωγικές αξιώσεις από δικαιοπραξία την έλλειψη ισχύος, εξαιτίας παραβάσεων του καταστατικού του, των αποφάσεων των οργάνων του που κατέληξαν στη σύναψη της δικαιοπραξίας;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, έχει το άρθρο 22, σημείο 2, του κανονισμού 44/2001 εφαρμογή και επί νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, εφόσον το κύρος των αποφάσεων των οργάνων τους πρέπει να ελεγχθεί από τα πολιτικά δικαστήρια;

3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, υποχρεούται το δικαστήριο κράτους μέλους το οποίο επελήφθη πλέον πρόσφατα της διαφοράς κατά το άρθρο 27 του κανονισμού 44/2001 να αναστείλει τη διαδικασία ακόμη και στην περίπτωση που αντιτάσσεται σε συμφωνία παρέκτασης διεθνούς δικαιοδοσίας ότι, εξαιτίας ελλείψεως ισχύος, βάσει του καταστατικού ενός διαδίκου, της αποφάσεως των οργάνων του, η εν λόγω συμφωνία είναι και αυτή ανίσχυρη;

(¹) ΕΕ L 12, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Handelsgericht Wien (Αυστρία) στις 22 Μαρτίου 2010 — Eva-Maria Painer κατά Standard VerlagsGmbH, Axel Springer AG, Süddeutsche Zeitung GmbH, SPIEGEL-Verlag Rudolf AUGSTEIN GmbH & Co KG, Verlag M. DuMont Schauberg Expedition der Kölnischen Zeitung GmbH & Co KG

(Υπόθεση C-145/10)

(2010/C 148/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Handelsgericht Wien

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Eva-Maria Painer

Εναγόμενοι: Standard VerlagsGmbH, Axel Springer AG, Süddeutsche Zeitung GmbH, SPIEGEL-Verlag Rudolf AUGSTEIN GmbH & Co KG, Verlag M. DuMont Schauberg Expedition der Kölnischen Zeitung GmbH & Co KG

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 6, σημείο 1, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις⁽¹⁾, την έννοια ότι δεν αποκλείεται η εφαρμογή του και η κοινή εκδίκαση αγωγών κατά περισσότερων εναγομένων λόγω προσβολών δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας που έχουν το ίδιο περιεχόμενο, όταν η νόμιμη βάση σε κάθε εθνικό δίκαιο είναι διαφορετική, ενώ συμπίπτει κατά το ουσιαστικό της περιεχόμενο — όπως ισχύει σε όλα τα ευρωπαϊκά κράτη όσον αφορά την αξίωση επί παραλείψει ανεξαρτήτως υπαιτιότητας και την αξίωση εύλογης αμοιβής σε περίπτωση προσβολής δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας, καθώς και την αξίωση αποζημίωσης λόγω παράνομης χρήσεως;
- 2) α) Έχει το άρθρο 5, παράγραφος 3, στοιχείο δ', λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 5, παράγραφος 5, της οδηγίας 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας⁽²⁾, την έννοια ότι δεν αποκλείει την εφαρμογή του το γεγονός ότι η αναφορά σε άρθρο του Τύπου ενός έργου ή οποιουδήποτε άλλου προστατευόμενου αγαθού δεν θεωρείται ως προϊόν λόγου δυνάμενο να τύχει της προστασίας του δικαιώματος του δημιουργού;
- β) Έχει το άρθρο 5, παράγραφος 3, στοιχείο δ', σε συνδυασμό με το άρθρο 5, παράγραφος 5, της οδηγίας, την έννοια ότι δεν αποκλείει την εφαρμογή του το γεγονός ότι το αναφερόμενο έργο ή άλλο προστατευόμενο αγαθό δεν συνοδεύεται από το όνομα του δημιουργού ή του καλλιτέχνη;
- 3) α) Έχει το άρθρο 5, παράγραφος 3, στοιχείο ε', λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 5, παράγραφος 5, της οδηγίας 2001/29/ΕΚ, την έννοια ότι για τους σκοπούς της ποινικής δικαιοσύνης στο πλαίσιο της δημόσιας ασφάλειας η εφαρμογή του να απαιτεί συγκεκριμένη, ενεστώσα και ρητή εντολή των υπηρεσιών ασφαλείας για τη δημοσίευση εικόνων προσώπων, δηλαδή η δημοσίευση εικόνων προσώπων για σκοπούς καταζήτησεως πρέπει να διατάσσεται από την αρμόδια αρχή, άλλως συνιστά προσβολή δικαιώματος του δημιουργού;
- β) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα 1: Επιτρέπεται τα Μέσα Ενημέρωσεως να επικαλούνται το άρθρο 5, παράγραφος 3, στοιχείο ε' της οδηγίας και όταν χωρίς συγκεκριμένη ανακοίνωση καταζήτησεως των αρχών αποφασίζουν εξ' ιδίων τη δημοσίευση εικόνων προσώπων «για το συμφέρον της δημόσιας ασφάλειας»;
- γ) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 2: Αρκεί στην περίπτωση αυτή το γεγονός ότι τα Μέσα Ενημέρωσεως ισχυρίζονται εκ των υστέρων ότι η δημοσίευση εικόνας προσώπου έγινε για την καταζήτηση του προσώπου ή απαιτείται σε κάθε περίπτωση συγκεκριμένη ανακοίνωση καταζήτησεως ως κλήση προς τους αναγνώστες να συμβάλουν στον εντοπισμό ποινικού αδικήματος άμεσα συνδεδεμένη με τη δημοσίευση της φωτογραφίας;

- 4) Έχει το άρθρο 1, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 5, παράγραφος 5, της οδηγίας 2001/29/ΕΚ και το άρθρο 12 της Συμβάσεως της Βέρνης για την προστασία των λογοτεχνικών και καλλιτεχνικών έργων (έκδοση Παρισίων της 24ης Ιουλίου 1971), όπως ισχύει κατόπιν της τροποποίησεως της 28ης Σεπτεμβρίου 1979 (Αναθεωρημένη Σύμβαση της Βέρνης), ιδιαίτερα λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ) της 20ής Μαρτίου 1952 και του άρθρου 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, την έννοια ότι τα φωτογραφικά έργα ή/και οι φωτογραφίες, και ιδιαίτερα οι λήψεις πορτρέτων, απολαμβάνουν «ασθενέστερης» ή και καμίας προστασίας από την επεξεργασία τους, επειδή καθόσον «απεικονίζουν την πραγματικότητα» οι δυνατότητες καλλιτεχνικής διαμορφώσεώς τους είναι περιορισμένες;

(1) ΕΕ 2001, L 12, σ. 1.

(2) ΕΕ L 167, σ. 10.

Προσφυγή της 26ης Μαρτίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας

(Υπόθεση C-146/10)

(2010/C 148/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Α. Μαργέλης και Μ. Adam)

Καθής: Δημοκρατία της Αυστρίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας, μη εκδίδοντας πλήρως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη μεταφορά στην εσωτερική της έννομη τάξη της οδηγίας 2006/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, σχετικά με τη διαχείριση των αποβλήτων της εξορυκτικής βιομηχανίας και την τροποποίηση της οδηγίας 2004/35/ΕΚ⁽¹⁾ και, εν πάση περιπτώσει, μη ανακοινώνοντας πλήρως στην Επιτροπή τις εν λόγω διατάξεις, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία·

— να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε την 1η Μαΐου 2008.

(¹) EE L 102, σ. 15.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division στις 29 Μαρτίου 2010 — British Sugar plc κατά Rural Payments Agency, an Executive Agency of the Department for Environment, Food and Rural Affairs

(Υπόθεση C-147/10)

(2010/C 148/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: British Sugar plc.

Καθής: Rural Payments Agency, an Executive Agency of the Department for Environment, Food and Rural Affairs

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Είναι ανίσχυρος ο κανονισμός (ΕΚ) 1193/2009 (¹), λαμβανομένων υπόψη των αποφάσεων του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-5/06 και C-23/06 έως C-36/06, Zuckerfabrik Jülich AG κατά Hauptzollamt Aachen, Συλλογή 2008, σ. 1-3231 και στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-175/07 έως C-184/07 SAFBA, Συλλογή 2008, σ. 1-184;
- 2) Είναι κατά τα λοιπά ανίσχυρος ο κανονισμός (ΕΚ) 1193/2009, λόγω της νομικής βάσης επί της οποίας έχει εκδοθεί, δηλαδή του κανονισμού (ΕΚ) 1260/2001 του Συμβουλίου, της 19ης Ιουνίου 2001, για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα της ζάχαρης (²);
- 3) Κατά τον υπολογισμό της καταβλητέας αποζημίωσης για τις αχρεωστήτως καταβληθείσες εισφορές στην παραγωγή ζάχαρης

κατά τις περιόδους εμπορίας 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005, 2005/2006, η συναλλαγματική ισοτιμία και η ημερομηνία της συναλλαγματικής μετατροπής αποτελεί ζήτημα που καθορίζεται από την νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, έχει το άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ) 1193/2009 την έννοια ότι επιβάλλει την καταβολή αποζημίωσης με τη συναλλαγματική ισοτιμία που ίσχυε κατά τον χρόνο του αρχικού υπολογισμού των αχρεωστήτως καταβληθεισών εισφορών; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, είναι έγκυρο το άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ) 1193/2009;

4) Όσον αφορά τους τόκους:

- i) Απαγορεύει η νομοθεσία της ΕΕ σε πρόσωπο που βρίσκεται στην κατάσταση του προσφεύγοντος να ζητήσει τόκους από τις εθνικές αρχές που ήταν αρμόδιες για την εισπράξη εισφορών στην παραγωγή επί των ποσών που καταβλήθηκαν αχρεωστήτως λόγω της κηρύξεως ως ανίσχυρου κανονισμού της Επιτροπής στην περίπτωση που η εν λόγω αρμόδια για την εισπράξη των εισφορών εθνική αρχή δεν μπορεί να απαιτήσει τόκους επί των αντίστοιχων ποσών που της επιστρέφει η Επιτροπή;
- ii) Εάν η απάντηση στο ανωτέρω υποερώτημα (i) είναι καταφατική, η νομοθεσία της ΕΕ σχετικά με τους ίδιους πόρους (απόφαση 2000/597/ΕΚ, Ευρατόμ (³), και ο εκτελεστικός κανονισμός της (ΕΚ) 1150/2000 (⁴)), έχει την έννοια ότι απαγορεύει στην εθνική αρχή που είναι αρμόδια για την εισπράξη των εισφορών στην παραγωγή να απαιτήσει τόκους επί των ποσών που της επιστρέφει η Επιτροπή υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως;
- iii) Εάν η απάντηση στο ανωτέρω υποερώτημα (i) είναι αρνητική: απαγορεύει η νομοθεσία της Ένωσης να ασκήσει το εθνικό δικαστήριο ή η εθνική αρχή τη διακριτική ευχέρεια που ενδέχεται να διαθέτει μη επιδικάζοντας τόκους για τις ανωτέρω περιστάσεις κατά τη λήψη αποφάσεως για τη χορήγηση αποζημίωσης σε πρόσωπο που βρίσκεται στην κατάσταση του προσφεύγοντος;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1193/2009 της Επιτροπής, της 3ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με τη διόρθωση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1762/2003, (ΕΚ) αριθ. 1775/2004, (ΕΚ) αριθ. 1686/2005 (ΕΚ), αριθ. 164/2007 και τον καθορισμό των εισφορών στην παραγωγή στον τομέα της ζάχαρης για τις περιόδους εμπορίας 2002/03, 2003/04, 2004/05, 2005/06. EE L 321, σ. 1

(²) EE L 178, σ. 1

(³) Απόφαση του Συμβουλίου 2000/597/ΕΚ, της 29ης Σεπτεμβρίου 2000, για το σύστημα των ιδίων πόρων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων EE L 253, σ. 42

(⁴) Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 1150/2000, της 22ας Μαΐου 2000, για την εφαρμογή της απόφασης 94/728/ΕΚ, Ευρατόμ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων EE L 130, σ. 1

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Διοικητικό Εφετείο Θεσσαλονίκης (Ελλάδα) στις 29 Μαρτίου 2010 — Ζωή Χατζή κατά Υπουργού Οικονομικών

(Υπόθεση C-149/10)

(2010/C 148/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Διοικητικό Εφετείο Θεσσαλονίκης

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Ζωή Χατζή

Καθού: Υπουργού Οικονομικών

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Είναι δυνατόν να θεωρηθεί ότι από την ρήτρα 2.1 της Οδηγίας 96/34/ΕΚ του Συμβουλίου σχετικά με τη Συμφωνία-πλαίσιο για τη γονική άδεια που συνήφθη από την UNICE, την CEEP και την CES, ερμηνευμένη σε συνδυασμό με το άρθρο 24 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τα δικαιώματα του παιδιού, και ενόψει της βελτίωσης του επιπέδου προστασίας αυτών των δικαιωμάτων που επέλθε με τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, δημιουργείται παράλληλα και δικαίωμα στη γονική άδεια για το παιδί, ώστε σε περίπτωση που γεννήθηκαν διδυμα παιδιά η χορήγηση μιας γονικής άδειας να συνιστά παράβαση του άρθρου 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης λόγω δυσμενούς διάκρισης με βάση τη γέννηση και περιορισμό του δικαιώματος των διδυμων παιδιών μη ανεκτό από την αρχή της αναλογικότητας;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, ο όρος «γέννηση» στη ρήτρα 2.1 της Οδηγίας 96/34/ΕΚ έχει την έννοια ότι δημιουργείται διττό δικαίωμα χορηγήσεως γονικής άδειας στους εργαζόμενους γονείς, βασιζόμενο στο ότι η διδυμη κύηση καταλήγει σε δύο διαδοχικές γεννήσεις παιδιών (δίδυμα παιδιά) ή ότι η γονική άδεια παρέχεται για μία γέννηση, ανεξάρτητα από το πόσα παιδιά γεννιούνται με αυτή, χωρίς στην τελευταία περίπτωση, να παραβιάζεται η ισότητα ενώπιον του νόμου κατά το άρθρο 20 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Højesteret (Δανία) στις 31 Μαρτίου 2010 — Unomedical A/S κατά Skatteministeriet

(Υπόθεση C-152/10)

(2010/C 148/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Højesteret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: Unomedical A/S

Αναιρεσίβλητο: Skatteministeriet

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει ο ασκός για μηχανή αιμοδιάλυσης, ο οποίος κατασκευάζεται από πλαστικές ύλες, έχει σχεδιαστεί ειδικά για μηχανές αιμοδιάλυσης και μπορεί να χρησιμοποιηθεί μόνον με αυτές, να καταταγεί
 - στο κεφάλαιο 90, ΣΟ κλάση 9010 90 30, ως «μέρος» και/ή «εξάρτημα» μηχανής αιμοδιάλυσης, βλ. σημείωση 2(β) του κεφαλαίου 90 του Κοινού Δασμολογίου
 - ή
 - στο κεφάλαιο 39, ΣΟ κλάση 3926 90 99, ως πλαστικές ύλες ή τεχνουργήματα από πλαστικές ύλες;
- 2) Πρέπει ο ουροσυλλέκτης, ο οποίος κατασκευάζεται από πλαστικές ύλες, έχει σχεδιαστεί ειδικά για καθετήρες και μπορεί να χρησιμοποιηθεί μόνον με αυτούς, να καταταγεί
 - στο κεφάλαιο 90, ΣΟ κλάση 9018 39 90 30, ως «μέρος» και/ή «εξάρτημα» καθετήρα, βλ. σημείωση 2(β) του κεφαλαίου 90 του Κοινού Δασμολογίου
 - ή
 - στο κεφάλαιο 39, ΣΟ κλάση 3926 90 99, ως πλαστικές ύλες ή τεχνουργήματα από πλαστικές ύλες;

Αναίρεση που άσκησε στις 6 Απριλίου 2010 ο Karen Goncharov κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 21 Ιανουαρίου 2010 στην υπόθεση T-34/07, Karen Goncharov κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: DSB

(Υπόθεση C-156/10 P)

(2010/C 148/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Karen Goncharov (εκπρόσωποι: A. Spräth και G. N. Hasselblatt, δικηγόροι)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), DSB

Αιτήματα του αναιρεσιόντος

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Ιανουαρίου 2010 (υπόθεση T-34/07),
- 2) να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 4ης Δεκεμβρίου 2006 (υπόθεση R 1330/2005-2) και
- 3) να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, του Δικαστηρίου και του τμήματος προσφυγών, καθώς και στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο αναιρεσείων.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Ιανουαρίου 2010 (T-34/07) πρέπει να αναρτηθεί, καθότι προσβάλλει την διάταξη περί αρνήσεως καταχωρίσεως εξαιτίας ύπαρξης σχετικών απόλυτων λόγων απαραδέκτου του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του Κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1993 για το κοινοτικό σήμα (που αντικαταστάθηκε από τον Κανονισμό (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2009 για το κοινοτικό σήμα).

Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την εφαρμογή των γενικών αρχών περί εκτιμήσεως του κινδύνου συγχύσεως. Ειδικότερα, το Γενικό Δικαστήριο δεν προέβη σε σφαιρική εκτίμηση των παραγόντων της παρούσας υποθέσεως, καθότι δεν έλαβε υπόψη ότι τα επίμαχα σήματα αποτελούνται από αρκτικόλεξα.

Το Γενικό Δικαστήριο στήριξε τελικά την απόφασή του μόνον σε δίδαγμα της κοινής πείρας, κατά το οποίο ο καταναλωτής προσδίδει συνήθως μεγαλύτερη σημασία στο πρώτο τμήμα των λέξεων. Επομένως η διαφορά στη μορφή του γράμματος «W» στο αμφισβητούμενο σήμα δεν επαρκεί ούτως ώστε να αρθεί η οπτική και φωνητική ομοιότητα.

Το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη του το γεγονός ότι τα αντιπαριθέμενα σήματα δεν συνιστούν λέξεις, αλλά αρκτικόλεξα. Από το σκεπτικό της απόφασεως αποδεικνύεται ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν προέβη σε συνολική εξέταση του κινδύνου συγχύσεως, αλλά αντιθέτως βασίστηκε μόνον σε δίδαγμα της κοινής πείρας, το οποίο ουδόλως εφαρμόζεται στην υπό κρίση υπόθεση.

Τουτέστιν, σε περίπτωση αρκτικόλεξων, ο καταναλωτής έχει την συνήθεια να εφιστά την προσοχή του σε κάθε μεμονωμένο γράμμα. Διδάγματα της κοινής πείρας περί λεκτικών σημάτων αποτελούμενων από λέξεις δεν μπορούν επομένως να εφαρμόζονται εξίσου σε λεκτικά σήματα που αποτελούνται από αρκτικόλεξα.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal de grande instance de Paris (Γαλλία) στις 6 Απριλίου 2010 — Olivier Martinez, Robert Martinez κατά Société MGN Ltd.

(Υπόθεση C-161/10)

(2010/C 148/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de grande instance de Paris

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: Olivier Martinez, Robert Martinez

Εναγομένη: MGN Limited

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν τα άρθρα 2 και 5, σημείο 3, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις ⁽¹⁾, την έννοια ότι παρέχουν δικαιοδοσία στο δικαστήριο κράτους μέλους να επιληφθεί αγωγής ασκηθείσας λόγω προσβολής της προσωπικότητας η οποία ενδεχομένως διεπράχθη με δημοσίευση πληροφοριών ή/και φωτογραφιών σε δικτυακό τόπο τον οποίο διατηρεί σε άλλο κράτος μέλος εταιρία εδρεύουσα στο δεύτερο αυτό κράτος –ή σε άλλο κράτος μέλος, διαφορετικό, πάντως, του πρώτου–:

— είτε υπό τη μόνη προϋπόθεση ότι στο πρώτο κράτος υπάρχει δυνατότητα προσβάσεως στον ως άνω δικτυακό τόπο,

— είτε μόνον εφόσον υφίσταται μεταξύ του ζημιογόνου γεγονότος και του εδάφους του πρώτου κράτους επαρκής, ουσιώδης ή χαρακτηριστικός σύνδεσμος και, στη δεύτερη αυτή περίπτωση, εάν ο σύνδεσμος αυτός μπορεί να προκύπτει:

— από τον αριθμό των συνδέσεων με την επίμαχη ιστοσελίδα από το πρώτο κράτος μέλος, είτε σε απόλυτη τιμή είτε σε σχέση με το σύνολο των συνδέσεων με την εν λόγω ιστοσελίδα,

— από τον τόπο διαμονής ή από την ιθαγένεια του προβάλλοντος προσβολή της προσωπικότητάς του ή, γενικότερα, των ενδιαφερομένων προσώπων,

— από τη γλώσσα στην οποία διατυπώνεται η επίμαχη πληροφορία ή από οποιοδήποτε άλλο στοιχείο δυνάμενο να αποδείξει τη βούληση του διαχειριζομένου τον δικτυακό τόπο να απευθυνθεί ειδικώς στο κοινό του πρώτου κράτους,

— από τον τόπο στον οποίο έλαβαν χώρα τα προβαλλόμενα γεγονότα ή/και ελήφθησαν οι φωτογραφίες που δημοσιεύθηκαν στο Διαδίκτυο,

— από άλλα κριτήρια:

⁽¹⁾ ΕΕ L 12, σ. 1.

Διάταξη του προέδρου του δευτέρου τμήματος του Δικαστηρίου της 19ης Μαρτίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-307/08) ⁽¹⁾

(2010/C 148/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 272 της 25.10.2008.

Διάταξη του προέδρου του πρώτου τμήματος του Δικαστηρίου της 12ης Μαρτίου 2010 [αίτηση του Landgericht Tübingen (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — FGK Gesellschaft für Antriebsmechanik mbH κατά Notar Gerhard Schwenkel, παρισταμένης της: Präsidentin des Landgericht Tübingen

(Υπόθεση C-450/08) ⁽¹⁾

(2010/C 148/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 69 της 21.3.2009.

Διάταξη του προέδρου του τρίτου τμήματος του Δικαστηρίου της 5ης Μαρτίου 2010 [αίτηση του Court of Appeal (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — The Motor Insurers' Bureau κατά Helphire (UK) Limited, Angel Assistance Limited

(Υπόθεση C-26/09) ⁽¹⁾

(2010/C 148/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 282 της 21.11.2009.

Διάταξη του προέδρου του έκτου τμήματος του Δικαστηρίου της 10ης Μαρτίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας

(Υπόθεση C-172/09) ⁽¹⁾

(2010/C 148/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Ο πρόεδρος του έκτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 167 της 18.7.2009.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 11ης Μαρτίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας

(Υπόθεση C-223/09) ⁽¹⁾

(2010/C 148/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 233 της 26.9.2009.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 26ης Φεβρουαρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-370/09) ⁽¹⁾

(2010/C 148/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 267 της 7.11.2009.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 19ης Μαρτίου 2010 (αιτήσεις για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως του tribunal de grande instance de Nanterre — France) — Tereos, Vermandoise Industries SA, Sucreries de Toury et Usines annexes SA, Roquette Frères SA, Sucreries & Distilleries de Souppes — Ouvré Fils SA, Cristal Union, Lesaffre Frères SA, Sucrierie Bourdon, SAFBA, Sucreries du Marquenterre SA κατά Directeur général des douanes et droits indirects, Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-411/09 έως C-420/09) ⁽¹⁾

(2010/C 148/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή των υποθέσεων.

⁽¹⁾ EE C 312 της 19.12.2009

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Απριλίου 2010
— Amann & Söhne και Filterie κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-446/05) ⁽¹⁾

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Ευρωπαϊκή αγορά του βιομηχανικού νήματος — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Έννοια της ενιαίας παραβάσεως — Ορισμός της αγοράς — Πρόστιμα — Ανώτατο όριο του προστίμου — Σοβαρότητα και διάρκεια της παραβάσεως — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Συνεργασία — Αναλογικότητα — Ίση μεταχείριση — Δικαιώματα άμυνας — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό του ύψους των προστίμων)

(2010/C 148/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Amann & Söhne GmbH & Co KG (Bönnigheim, Γερμανία) και Cousin Filterie SAS (Wervicq-Sud, Γαλλία (εκπρόσωποι: A. Röhling, M. Dietrich και C. Horstkotte, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Castillo de la Torre και K. Mojzesowicz, επικουρούμενοι από τον G. Eickstädt, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτημα περί ακυρώσεως της αποφάσεως C(2005) 3452 της Επιτροπής, της 14ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/38.337 ΡΟ/Fil), όπως αυτή τροποποιήθηκε με την απόφαση C(2005) 3765 της Επιτροπής, της 13ης Οκτωβρίου 2005, επικουρικός δε αίτημα περί μειώσεως του επιβληθέντος στις προσφεύγουσες με την ως άνω απόφαση προστίμου.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τις Amann & Söhne GmbH & Co. KG και Cousin Filterie SAS στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 60 της 11.3.2006.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Απριλίου 2010
— Oxley Threads κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-448/05) ⁽¹⁾

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Ευρωπαϊκή αγορά του προοριζόμενου για την αυτοκινητοβιομηχανία νήματος — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Πρόστιμα — Σοβαρότητα της παραβάσεως — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Συνεργασία — Αναλογικότητα — Ίση μεταχείριση — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό του ύψους των προστίμων)

(2010/C 148/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Oxley Threads Ltd (Ashton-under-Lyne, Lancashire, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: G. Peretz, barrister, M. Rees και K. Vernon, solicitors)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: N. Khan και K. Mojzesowicz)

Αντικείμενο

Αίτημα περί μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως C(2005) 3452 της Επιτροπής, της 14ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (Υπόθεση 38.337 — ΡΟ/Fil), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση C(2005) 3765 της Επιτροπής, της 13ης Οκτωβρίου 2005, και, επικουρικός, αίτημα περί μειώσεως του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με την εν λόγω απόφαση.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Oxley Threads Ltd στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 48 της 25.2.2006.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Απριλίου 2010
— BST κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής**

(Υπόθεση T-452/05) ⁽¹⁾

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Ευρωπαϊκή αγορά βιομηχανικού νήματος — Απόφαση που διαπιστώνει παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Πρόστιμα — Σοβαρότητα της παραβάσεως — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Συνεργασία — Εξωσυμβατική ευθύνη — Κοινολόγηση πληροφοριών εμπιστευτικού χαρακτήρα — Ζημία — Αιτιώδης σύνδεσμος)

(2010/C 148/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Belgian Sewing Thread (BST) (Deerlijk, Βέλγιο)
(εκπρόσωποι: H. Gilliams και J. Bocken, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Bouquet και K. Mojsowicz)

Αντικείμενο

Αίτηση με την οποία ζητείται, αφενός, η ακύρωση της αποφάσεως C(2005) 3452 της Επιτροπής, της 14ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με μια διαδικασία βάσει του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/38.337 — PO/Fil), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση C(2005) 3765 της Επιτροπής, της 13ης Οκτωβρίου 2005, και, επικουρικώς, η μείωση του ποσού του προστίμου που επεβλήθη στην προσφεύγουσα με την απόφαση αυτή και, αφετέρου, να υποχρεωθεί η Επιτροπή να καταβάλει αποζημίωση λόγω εξωσυμβατικής ευθύνης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας για την ζημία που υποστηρίζει ότι υπέστη η προσφεύγουσα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Καθορίζει το πρόστιμο που επεβλήθη στην Belgian Sewing Thread (BST) NV με το άρθρο 2 της αποφάσεως C(2005) 3452 της Επιτροπής, της 14ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με μια διαδικασία βάσει του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/38.337 — PO/Fil), στο ποσό των 856 800 ευρώ.
- 2) Απορρίπτει το αίτημα ακυρώσεως κατά τα λοιπά.
- 3) Απορρίπτει το αίτημα αποζημιώσεως.

- 4) Η BST φέρει το 90 % των δικαστικών εξόδων της και το 90 % των εξόδων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η οποία φέρει το 10 % των δικαστικών εξόδων της και το 10 % των εξόδων της BST.

⁽¹⁾ ΕΕ C 60 της 11.3.2006.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Απριλίου 2010
— Gütermann και Zwicky κατά Επιτροπής**

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-456/05 και T-457/05) ⁽¹⁾

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Ευρωπαϊκή αγορά του βιομηχανικού νήματος — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Πρόστιμα — Σοβαρότητα της παραβάσεως — Πραγματικός αντίκτυπος επί της αγοράς — Διάρκεια της παραβάσεως — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Συνεργασία κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας — Αναλογικότητα — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό του ύψους των προστίμων)

(2010/C 148/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Gütermann AG (Gutach-Breisgau, Γερμανία) (υπόθεση T-456/05) και Zwicky & Co. AG (Wallisellen, Ελβετία) (υπόθεση T-457/05) (εκπρόσωποι: J. Burrichter, B. Kasten και S. Orlikowski-Wolf, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικά, F. Castillo de la Torre, M. Schneider και K. Mojsowicz, στη συνέχεια, F. Castillo de la Torre και K. Mojsowicz)

Αντικείμενο

Αίτημα περί ακυρώσεως της αποφάσεως C(2005) 3452 της Επιτροπής, της 14ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/38.337 PO/Fil), όπως αυτή τροποποιήθηκε με την απόφαση C(2005) 3765 της Επιτροπής, της 13ης Οκτωβρίου 2005, επικουρικώς δε αίτημα περί μειώσεως του επιβληθέντος στις προσφεύγουσες με την ως άνω απόφαση προστίμου.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις προσφυγές.
- 2) Καταδικάζει τις Gütermann AG και Zwicky & Co. AG στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 60 της 11.3.2006.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Απριλίου 2010
— Esotrade κατά ΓΕΕΑ — Segura Sánchez (YoKaNa)

(Υπόθεση T-103/06) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού κοινοτικού σήματος YoKaNa — Προγενέστερο κοινοτικό και προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα YOKONO — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]]

(2010/C 148/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Esotrade, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. de Rivera Lamo de Espinosa και J. E. Astiz Suárez, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: J. García Murillo και O. Montalto)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: Antonio Segura Sánchez (Αλικάντε, Ισπανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 10ης Ιανουαρίου 2006 (υπόθεση R 217/2004-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Antonio Segura Sánchez και Esotrade, SA.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.

- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 121 της 20.5.2006.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Απριλίου 2010
— Cabel Hall Citrus κατά ΓΕΕΑ — Casur (EGLÉFRUIT)

(Υπόθεση T-488/07) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία αναγνώρισης της ακυρότητας — Λεκτικό κοινοτικό σήμα EGLÉFRUIT — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα UGLI και προγενέστερο εικονιστικό εθνικό σήμα UGLI Fruit — *but the affliction is only skin deer* — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Απουσία κινδύνου συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και άρθρο 53, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]]

(2010/C 148/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Cabel Hall Citrus Ltd (George Town, Grand Cayman, Νήσοι Κέιμαν) (εκπρόσωπος: C. Rogers, barrister)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωπος: D. Botis)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: Casur S. Coop. Andaluza (Viator, Ισπανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 19ης Σεπτεμβρίου 2007 (υπόθεση R 293/2007-1), σχετικά με διαδικασία αναγνώρισης της ακυρότητας σήματος μεταξύ Cabel Hall Citrus Ltd και Casur S. Coop. Andaluza.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Cabel Hall Citrus Ltd στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 64 της 8.3.2008.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Απριλίου 2010
— Rodd & Gunn Australia κατά ΓΕΕΑ (Απεικόνιση σκύλου)**

(Υπόθεση T-187/08) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Εικονιστικό κοινοτικό σήμα που απεικονίζει σκύλο — Διαγραφή του σήματος λόγω εκπνοής της περιόδου ισχύος της καταχώρισεως — Αίτηση ανανεώσεως της καταχώρισεως του σήματος — Αίτηση επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση — Άρθρο 78 του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 81 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]]

(2010/C 148/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Rodd & Gunn Australia Ltd (Wellington, Νέα Ζηλανδία) (εκπρόσωποι: B. Brandreth, barrister, και N. Jenkins, solicitor)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: Ó. Mondéjar Ortuño)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 12ης Μαρτίου 2008 (υπόθεση R 1245/2007-4), σχετικά με αίτηση επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Rodd & Gunn Australia Ltd στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 171 της 5.7.2008.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Απριλίου 2010
— Coin κατά ΓΕΕΑ — Δυναμική Ζωή (Fitcoin)**

(Υπόθεση T-249/08) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού κοινοτικού σήματος Fitcoin — Προγενέστερα εικονιστικά εθνικά, διεθνή και κοινοτικά σήματα coin — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Ενδιαφερόμενο κοινό — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]]

(2010/C 148/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Coin SpA (Βενετία, Ιταλία) (εκπρόσωποι: P. Perani και P. Pozzi, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωπος: Ó. Mondéjar Ortuño)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: Δυναμική Ζωή ΑΕ (Αθήνα, Ελλάδα)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 15ης Απριλίου 2008 (υπόθεση R 1429/2007-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Coin SpA και Δυναμική Ζωή ΑΕ.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 15ης Απριλίου 2008 (υπόθεση R 1429/2007-1).
- 2) Καταδικάζει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 209 της 15.8.2008.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Απριλίου 2010
— Ιταλία κατά Επιτροπής**

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-274/08 και T-275/08) ⁽¹⁾

[ΕΓΤΕ — Εκκαθάριση των λογαριασμών των οργανισμών πληρωμών των κρατών μελών σχετικά με τις χρηματοδοτούμενες από το ΕΓΤΕ δαπάνες — Ποσά δυνάμενα να ανακτηθούν από την Ιταλική Δημοκρατία λόγω μη εισπράξεώς τους εντός των προβλεπομένων προθεσμιών — Έννοια των οικονομικών συνεπειών — Συνυπολογισμός των τόκων — Άρθρο 32, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 1290/2005]

(2010/C 148/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Jimeno Fernández και P. Rossi)

Αντικείμενο

Στο πλαίσιο της υποθέσεως T-274/08, αίτημα περί μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως 2008/396/ΕΚ της Επιτροπής, της 30ής Απριλίου 2008, για την εκκαθάριση των λογαριασμών των οργανισμών πληρωμών των κρατών μελών [όσον αφορά τις δαπάνες] που χρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) για το οικονομικό έτος 2007 (ΕΕ L 139, σ. 33), καθ' ο μέτρο στα επιβαρύνοντα τον προϋπολογισμό του ιταλικού Δημοσίου, δυνάμει του άρθρου 32, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 1290/2005 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 2005, για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ L 209, σ. 1), ποσά περιλαμβάνονται και τόκοι, και, στο πλαίσιο της υποθέσεως T-275/08, αίτημα περί μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως 2008/394/ΕΚ της Επιτροπής, της 30ής Απριλίου 2008, για την εκκαθάριση των λογαριασμών ορισμένων οργανισμών πληρωμών της Γερμανίας, της Ιταλίας και της Σλοβακίας σχετικά με τις δαπάνες που χρηματοδοτήθηκαν από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, για το οικονομικό έτος 2006 (ΕΕ L 139, σ. 22), καθ' ο μέτρο στα επιβαρύνοντα τον προϋπολογισμό του ιταλικού Δημοσίου, δυνάμει του άρθρου 32, παράγραφος 5, του κανονισμού 1290/2005, ποσά περιλαμβάνονται και τόκοι.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Συνενώνει τις υποθέσεις T-274/08 και T-275/08 για τους σκοπούς της εκδόσεως αποφάσεως.
- 2) Απορρίπτει τις προσφυγές.

3) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα

⁽¹⁾ ΕΕ C 223 της 30.8.2008.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Απριλίου 2010
— Peek & Cloppenburg και van Graaf κατά ΓΕΕΑ — Queen Sirikit Institute of Sericulture (Thai Silk)**

(Υπόθεση T-361/08) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση για την καταχώριση του εικονιστικού σήματος Thai Silk ως κοινοτικού σήματος — Προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα που αναπαριστά ένα πτηνό — Παραδεκτό της προσφυγής — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος σύγχυσης — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]]

(2010/C 148/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Peek & Cloppenburg (Αμβούργο, Γερμανία) και van Graaf GmbH & Co. KG (Βιέννη, Αυστρία) (εκπρόσωποι: V. von Bomhard, A. Renck, T. Dolde και J. Pause, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωπος: S. Schöffner)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνον ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: The Queen Sirikit Institute of Sericulture, Office of the Permanent Secretary, Ministry of Agriculture and Cooperatives, Thailand (Ταϊλάνδη) (Μπανγκόγκ, Ταϊλάνδη), στο οποίο επιτράπηκε να υποκατασταθεί στα δικαιώματα του Office of the Permanent Secretary, The Prime Minister's Office, Thailand (Ταϊλάνδη) (εκπρόσωπος: A. Kockläuner, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 10ης Ιουνίου 2008 (υπόθεση R 1677/2007-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της εταιρίας Peek & Cloppenburg και του Office of the Permanent Secretary, The Prime Minister's Office, Ταϊλάνδη.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Peek & Cloppenburg καθώς και τη van Graaf GmbH & Co. KG στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 301 της 22.11.2008.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Απριλίου 2010
— Laboratorios Byly κατά ΓΕΕΑ— Γκίνης (BILLY'S Products)

(Υπόθεση T-514/08) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος BILLY'S Products — Προγενέστερα λεκτικά κοινοτικά σήματα BYLY και byly — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]]

(2010/C 148/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Laboratorios Byly, SA (Barberà del Vallès, Ισπανία) (εκπρόσωπος: L. Plaza Fernandez-Villa, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωπος: J. Crespo Carrillo)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: Βασιλείος Γκίνης (Αθήνα, Ελλάδα)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 15ης Σεπτεμβρίου 2008 (υπόθεση R 469/2008 2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Laboratorios Byly, SA και Βασιλείου Γκίνης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 15ης Σεπτεμβρίου 2008 (υπόθεση R 469/2008-2).

- 2) Καταδικάζει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 19 της 24.1.2009.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Απριλίου 2010
— Schunk κατά ΓΕΕΑ (Απεικόνιση τμήματος κυλίνδρου συσφίξεως)

(Υπόθεση T-7/09) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος που απεικονίζει τμήμα κυλίνδρου συσφίξεως με τρεις ραβδώσεις — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Μη απόκτηση διακριτικού χαρακτήρα διά της χρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]]

(2010/C 148/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Schunk GmbH & Co. KG Spann- und Greiftechnik (Lauffen am Neckar, Γερμανία) (εκπρόσωπος: C. Korpe-Zagouras, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωπος: A. Pohlmann)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 31ης Οκτωβρίου 2008 (υπόθεση R 1109/2007-1), σχετικά με αίτηση καταχωρίσεως του σημείου που απεικονίζει τμήμα κυλίνδρου συσφίξεως με τρεις ραβδώσεις ως κοινοτικού σήματος.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Schunk GmbH & Co. KG Spann- und Greiftechnik στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 69 της 21.3.2009.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Απριλίου 2010
— Claro κατά ΓΕΕΑ — Telefónica (Claro)**

(Υπόθεση T-225/09) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης του τρισδιάστατου κοινοτικού σήματος Claro — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα CLARO — Απαράδεκτη η προσφυγή που ασκήθηκε ενώπιον του τμήματος προσφυγών — Άρθρα 59 και 62 του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [γυν άρθρα 60 και 64 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009] — Κανόνας 49, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95]

(2010/C 148/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Claro, SA (Σάο Πάολο, Βραζιλία) (εκπρόσωποι: E. Armiijo Chávarri και A. Castán Pérez-Gómez, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωπος: J. F. Crespo Carrillo)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Telefónica SA (Μαδρίτη, Ισπανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 26ης Φεβρουαρίου 2009 (υπόθεση R 1079/2008-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Telefónica, SA και BCP S/A.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Claro SA στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 180 της 1.8.2009.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Απριλίου 2010 —
Diputación Foral de Álava κ.λπ. κατά Επιτροπής**

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-529/08 έως T-531/08) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Φορολογικά πλεονεκτήματα — Ανάκτηση κρατικών ενισχύσεων που κηρύχθηκαν παράνομες — Εφαρμογή του καθεστώτος του ανατοκισμού — Επιβεβαιωτική πράξη — Απαράδεκτο)

(2010/C 148/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava (υπόθεση T-529/08)· Territorio Histórico de Guirúzcoa — Diputación Foral de Guirúzcoa (υπόθεση T-530/08)· και Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya (υπόθεση T-531/08) (εκπρόσωποι: I. Sáenz-Cortabarría Fernández και M. Morales Isasi, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωπος: C. Urraca Caviedes)

Αντικείμενο

Αίτημα περί ακυρώσεως της επιστολής της Επιτροπής, της 2ας Οκτωβρίου 2008, με την οποία υποδεικνύεται στους προσφεύγοντες ότι πρέπει να εφαρμόσουν τη μέθοδο του ανατοκισμού στο πλαίσιο της ανακτήσεως των κρατικών ενισχύσεων που κηρύχθηκαν παράνομες με τις αποφάσεις 2002/820/ΕΚ, 2002/894/ΕΚ και 2003/27/ΕΚ της Επιτροπής, της 11ης Ιουλίου 2001, για το καθεστώς κρατικών ενισχύσεων που εφάρμοσε η Ισπανία υπέρ των επιχειρήσεων της Άλαβα, της Guirúzcoa και της Vizcaya υπό μορφή έκπτωσης φόρου 45 % επί των επενδύσεων (EE 2002, L 296, σ. 1, EE 2002, L 314, σ. 26, και EE 2003, L17, σ. 1), και με τις αποφάσεις 2002/892/ΕΚ, 2002/540/ΕΚ και 2002/806/ΕΚ της Επιτροπής, της 11ης Ιουλίου 2001, για το καθεστώς κρατικών ενισχύσεων που εφάρμοσε η Ισπανία σε ορισμένες νεοσύστατες επιχειρήσεις στην Άλαβα, στη Guirúzcoa και στη Vizcaya (αντιστοίχως EE 2002, L 314, σ. 1, EE 2002, L 174, σ. 31, και EE 2002, L 279, σ. 35), αποφάσεις που επικυρώθηκαν με τις αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 9ης Σεπτεμβρίου 2009, T-227/01 έως T-229/01, T-265/01, T-266/01 και T-270/01, Diputación Foral de Álava κ.λπ. κατά Επιτροπής (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή) και T-230/01 έως T-232/01 και T-267/01 έως T-269/01, Diputación Foral de Álava κ.λπ. κατά Επιτροπής (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει τις προσφυγές ως απαράδεκτες.

2) Καταδικάζει τους προσφεύγοντες *Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa* και *Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya* να φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

(¹) ΕΕ C 32 της 7.2.2009

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Μαρτίου 2010 — *Marcuccio* κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-16/09 P) (¹)

(Αίτηση αναίρεσης — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Εύλογη προθεσμία προς άσκηση αγωγής αποζημιώσεως — Καθυστερημένη άσκηση — Αίτηση αναίρεσης εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη)

(2010/C 148/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναρροσείων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currell και C. Berardis-Kayser, επικουρούμενοι από τον A. Dal Ferro, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσης κατά της διατάξεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (πρώτο τμήμα) της 4ης Νοεμβρίου 2008 στην υπόθεση F-87/07, *Marcuccio* κατά Επιτροπής (η οποία δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στη Συλλογή).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης.
- 2) Ο Luigi Marcuccio φέρει τα δικαστικά έξοδα του καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο πλαίσιο της παρούσας δίκης.

(¹) ΕΕ C 55 της 7.3.2009

Προσφυγή της 6ης Απριλίου 2010 — Ayadi κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-527/09)

(2010/C 148/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Chafiq Ayadi (εκπρόσωποι: H. Miller Solicitor, B. Emmerson και S. Cox, Barristers)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τον κανονισμό 954/2009 της Επιτροπής κατά το μέτρο που εφαρμόζεται έναντι του προσφεύγοντος·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Στην υπό εξέταση υπόθεση, ο προσφεύγων ζητεί τη μερική ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 954/2009 της Επιτροπής, της 13ης Οκτωβρίου 2009, για την 114η τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 881/2002 του Συμβουλίου για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων που συνδέονται με τον Οσάμα Μπιν Λάντεν, το δίκτυο της Αλ Κάιντα και τους Ταλιμπάν, κατά το μέρος που ο προσφεύγων περιλαμβάνεται στον κατάλογο των φυσικών και νομικών προσώπων, οντοτήτων και φορέων των οποίων τα κεφάλαια και οι οικονομικοί πόροι δεσμεύονται δυνάμει της διατάξεως αυτής.

Ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως προς στήριξη των ισχυρισμών του.

Πρώτον, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η Επιτροπή ενήργησε κατά κατάχρηση εξουσίας συγκαταλέγοντας τον προσφεύγοντα στο Παράρτημα I του κανονισμού 881/2002, καθόσον παρέλειψε να εξετάσει με επιμέλεια και αμεροληψία όλα τα σχετικά με την υπόθεση του προσφεύγοντος στοιχεία.

Δεύτερον, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός εκδόθηκε κατά προσβολή του δικαιώματος του προσφεύγοντος για αποτελεσματική δικαστική προστασία καθόσον ο κανονισμός δεν στηρίζεται επί αποδεικτικών στοιχείων και, ως εκ τούτου, το Δικαστήριο δεν μπορεί καν να προβεί στην άσκηση του καθήκοντός του για εξέταση των αποδεικτικών αυτών στοιχείων.

Τρίτον, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός εκδόθηκε κατά προσβολή του δικαιώματος άμυνας του προσφεύγοντος. Υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν προσκόμισε έκθεση αποδεικτικών στοιχείων αλλά μόνον τις προβληθείσες ενώπιον της Επιτροπής Κυρώσεων αιτιάσεις. Χωρίς τα αποδεικτικά στοιχεία ο προσφεύγων δεν είχε τη δυνατότητα να στραφεί κατά της Επιτροπής επικαλούμενος ελαττώματα των αποδεικτικών αυτών στοιχείων ή παρανοήσεις.

Τέταρτον, υποστηρίζει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός, δυνάμει του οποίου δεσμεύεται η περιουσία του προσφεύγοντος αναδρομικά και μελλοντικά, με αόριστη διάρκεια, συνιστά αδικαιολόγητο περιορισμό του δικαιώματός του ιδιοκτησίας.

Προσφυγή της 5ης Μαρτίου 2010 — Ιταλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-117/10)

(2010/C 148/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: P. Gentili και G. Palmieri, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση C(2009) 10350 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 22ας Δεκεμβρίου 2009, περί μείωσης της χρηματοδοτικής συνδρομής του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Αναπτύξεως (ΕΤΠΑ) η οποία είχε χορηγηθεί αρχικώς υπέρ του εντασσόμενου στον στόχο 1 (2000 — 2006) του περιφερειακού επιχειρησιακού προγράμματος (ΠΕΠ) της Puglia Ιταλίας·

— να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η Ιταλική Δημοκρατία προσέβαλε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης την απόφαση C(2009) 10350, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 22ας Δεκεμβρίου 2009, περί μείωσης της

χρηματοδοτικής συνδρομής του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Αναπτύξεως (ΕΤΠΑ) η οποία είχε χορηγηθεί αρχικώς υπέρ του εντασσόμενου στον στόχο 1 (2000-2006) του περιφερειακού επιχειρησιακού προγράμματος (ΠΕΠ) της Puglia Ιταλίας, η οποία της κοινοποιήθηκε στις 23 Δεκεμβρίου 2009.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η Ιταλική Δημοκρατία επικαλείται τους ακόλουθους λόγους ακυρώσεως.

Πρώτο λόγος ακυρώσεως: παράβαση του άρθρου 39, παράγραφοι 2, στοιχείο γ', και 3, του κανονισμού 1260/1999 (!) και του άρθρου 4 του κανονισμού 438/2001 (?). Συναφώς, υποστηρίζεται ότι οι κοινοτικοί ελεγκτές συμπέραναν ότι υπήρξαν συστηματικές παραλείψεις κατά τη διάρκεια των ελέγχων ορισμένων παρατυπιών οι οποίες δεν είχαν επισημανθεί στο πλαίσιο των ανωτέρω ελέγχων, όσον αφορά την ανάθεση και την εκτέλεση συμβάσεων δημοσίων έργων. Ομοίως, με την προσβαλλόμενη απόφαση δεν αντικρούστηκαν οι αντιρρήσεις τις οποίες ανέπτυξε αναλυτικώς η Περιφέρεια Puglia ως προς την διάπραξη συστηματικών παρατυπιών· τουναντίον, εφαρμόστηκε κατ' αποκοπήν διόρθωση ύψους 10 %, σύμφωνα με το άρθρο 39 του κανονισμού 1260/1999, με το αιτιολογικό ότι τα συστήματα περιφερειακού ελέγχου σε εθνικό επίπεδο δεν ήσαν σύμφωνα με τα όσα προβλέπει το άρθρο 4 του κανονισμού 438/2001. Υπό την έννοια αυτή, η Επιτροπή προσέβαλε και την αρχή της εταιρικής σχέσεως.

Δεύτερος λόγος ακυρώσεως: παράβαση του άρθρου 39, παράγραφοι 2, στοιχείο γ', και 3, του κανονισμού 1260/1999 και του άρθρου 10 του κανονισμού 438/2001. Η προσφεύγουσα διευκρινίζει συναφώς ότι ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως είναι παρεμφερής με τον πρώτο, αφορά όμως τους προβλεπόμενους στο άρθρο 10 του κανονισμού 438/2001 κοινοτικούς ελέγχους, ότι ο κοινοτικός έλεγχος κατέληξε στο συμπέρασμα ότι συνέτρεχαν συστηματικές παραλείψεις λόγω μη επισημανθεισών κατόπιν ορισμένων δειγματοληψιών παρατυπιών, παρόλον ότι επί όλων των ανωτέρω παρατυπιών η Περιφέρεια Puglia απάντησε αναλυτικώς με πραγματικά και νομικά επιχειρήματα τα οποία δεν αντικρούει η προσβαλλόμενη απόφαση.

Τρίτος λόγος ακυρώσεως: έλλειψη αιτιολογίας και περαιτέρω παράβαση του άρθρου 39, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 1260/1999. Κατά την προσφεύγουσα, η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει έλλειψη αιτιολογίας καθόσον, συμπεραίνοντας ότι συνέτρεχαν συστηματικές παραλείψεις δικαιολογούσες κατ' αποκοπήν διόρθωση ύψους 10 %, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη την κατάσταση ενώπιον της οποίας βρέθηκαν οι ελεγκτές κατά τα έτη 2007 και 2008, αντιπαρέχεται όμως εντελώς τις ποσοτικές και ποιοτικές προόδους, όπως αποδεικνύονται με έγγραφα της Περιφέρειας Puglia μέχρι και τα τέλη 2009, καθώς και τις αντικρούσεις επί των συγκεκριμένων παρατηρήσεων των ελεγκτών, περί των οποίων γίνεται λόγος ανωτέρω. Κατόπιν αυτού, στερείται αιτιολογίας το συμπέρασμα της Επιτροπής, σύμφωνα με το οποίο υφίστατο σοβαρός κίνδυνος για το Ταμείο.

Τέταρτος λόγος ακυρώσεως: παράβαση των άρθρων 12 του κανονισμού 1260/99, 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 438/2001 και 258 ΣΛΕΕ, καθώς και έλλειψη αρμοδιότητας της καθής. Σύμφωνα με την προσφεύγουσα, η Επιτροπή απέδωσε αποφασιστική σημασία στο γεγονός ότι δεν είχαν λάβει χώρα οι φερόμενες παραβιάσεις της διέπουσας τις δημόσιες συμβάσεις κανονιστικής ρυθμίσεως. Πλην όμως, από την ερμηνεία του άρθρου 12 του κανονισμού 1260/1999 σε συνδυασμό με το άρθρο 4 του κανονισμού 438/2001 προκύπτει ότι τυχόν συστηματικές παραβιάσεις της εν λόγω κανονιστικής ρυθμίσεως δεν μπορούν να οδηγήσουν ευθέως σε κατ' αποκοπήν διόρθωση, αλλά πρέπει να καταλήξουν στην κίνηση διαδικασίας λόγω παραβάσεως, με ταυτόχρονη αναστολή των πληρωμών, βάσει του άρθρου 32, παράγραφος 3, στοιχείο στ', του κανονισμού 1260/1999 σχετικά με τα μέτρα που αποτελούν αντικείμενο της παραβάσεως.

- (¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1260/1999 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, περί γενικών διατάξεων για τα διαρθρωτικά Ταμεία (ΕΕ L 161, σ. 1).
 (2) Κανονισμός (ΕΚ) 438/2001 της Επιτροπής, της 2ας Μαρτίου 2001, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1260/1999 του Συμβουλίου όσον αφορά τα συστήματα διαχειρίσεως και ελέγχου των παρεμβάσεων των διαρθρωτικών Ταμείων (ΕΕ L 63, σ. 21).

Προσφυγή της 10ης Μαρτίου 2010 — USFSPEI κ.λπ. κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-122/10)

(2010/C 148/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Union syndicale fédérale des services publics européens et internationaux (Συνδικαλιστική ομοσπονδία ευρωπαϊκών και διεθνών δημοσίων υπηρεσιών — USFSPEI) (Βρυξέλλες, Βέλγιο), Giuseppe Calo (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο), Jean-Pierre Tytgat (Mamer, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωποι: J.-N. Louis, A. Coolen, B. Cambier, L. Renders, Σ. Παππάς, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) 1296/2009 του Συμβουλίου, της 23ης Δεκεμβρίου 2009, για την αναπροσαρμογή, με ισχύ από 1ης Ιουλίου 2009, των αποδοχών και των συντάξεων των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και των διορθωτικών συντελεστών που εφαρμόζονται στις εν λόγω αποδοχές και συντάξεις, διατηρώντας παράλληλα τα αποτελέσματά του μέχρις ότου το Συμβούλιο εκδώσει νέο κανονισμό, σύμφωνα με την πρόταση της Επιτροπής, που θα ισχύει από 1ης Ιουλίου 2009·
- να υποχρεώσει το Συμβούλιο να καταβάλει στους προσφεύγοντες Calo και Tytgat, καθώς και στους άλλους υπαλλήλους και λοιπό προσωπικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αναδρομικώς τα ποσά των αποδοχών και συντάξεων που δικαιούνται από 1ης

Ιουλίου 2009 εντόκως από την ημερομηνία κατά την οποία όφειλαν να καταβληθούν τα ποσά αυτά και με το επιτόκιο που καθορίζει η ΕΚΤ για τις κύριες πράξεις αναχρηματοδότησης αυξημένο κατά δύο μονάδες·

- να υποχρεώσει το Συμβούλιο να καταβάλει στην USF το συμβολικό ποσό του ενός ευρώ για την αποκατάσταση της ηθικής βλάβης που προξενήθηκε από τον υπηρεσιακό πταίσμα το συνιστάμενο στην έκδοση του παρανόμου κανονισμού 1296/2009 της 23ης Δεκεμβρίου 2009·

- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα προσφυγή οι προσφεύγοντες ζητούν την ακύρωση του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 1296/2009 του Συμβουλίου, της 23ης Δεκεμβρίου 2009, για την αναπροσαρμογή, με ισχύ από 1ης Ιουλίου 2009, των αποδοχών και των συντάξεων των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και των διορθωτικών συντελεστών που εφαρμόζονται στις εν λόγω αποδοχές και συντάξεις (¹).

Προς στήριξη των προσφυγών τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν την έλλειψη νομιμότητας του κανονισμού 1296/2009, καταστρατήγηση διαδικασίας καθώς και παράβαση των αρχών της καλόπιστης συνεργασίας και της συνέπειας που απορρέουν από το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ.

Επικαλούνται επίσης παράβαση των άρθρων 65 και 65α του ΚΥΚ, των άρθρων 1 και 3 του παραρτήματος XI του ΚΥΚ, καθώς και παράβαση της αρχής του παραλληλισμού, της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της αρχής «patere legem quam ipse fecisti».

Τέλος, επικαλούνται παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογίας και παράβαση της αρχής της αναλογικότητας.

(¹) ΕΕ 2009, L 348, σ. 10.

Προσφυγή της 18ης Μαρτίου 2010 — Amecke Fruchtsaft κατά ΓΕΕΑ — Uhse (69 Sex up)

(Υπόθεση T-125/10)

(2010/C 148/59)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Amecke Fruchtsaft GmbH & Co. KG (Menden, Γερμανία) (εκπρόσωποι: R. Kaase και J.-C. Plate, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Beate Uhse Einzelhandels GmbH (Flensburg, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει παραδεκτή την προσφυγή (μαζί με τα παραρτήματά της) που ασκείται κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 12ης Ιανουαρίου 2010, στην υπόθεση R 612/2009-1 και

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση ως ασυμβίβαστη με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 ⁽¹⁾ και

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων και των εξόδων της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η εταιρία Beate Uhse Einzelhandels GmbH.

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «69 Sex up» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 3, 5, 9, 29, 30, 32, 33, 38 και 41 (αίτηση καταχώρισης αριθ. 5 418 108).

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα.

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το καταχωρισμένο υπ' αριθ. 305 31 669.9 γερμανικό λεκτικό σήμα «sex:h:up» για προϊόντα των κλάσεων 5, 29, 30 και 32.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Αποδοχή της ανακοπής για όλα τα εμπορεύματα που αφορούσε η ανακοπή.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης και απόρριψη της ανακοπής.

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, διότι υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης των επίμαχων σημάτων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 22ας Μαρτίου 2010 — Sauriquet κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-131/10)

(2010/C 148/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sauriquet (Courbevoie Cedex, Γαλλία) (εκπρόσωπος: R. Ledru, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει στο σύνολό της την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής αριθ. REM 07/08 με ημερομηνία 16 Δεκεμβρίου 2009·

— να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα προσφυγή η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως C(2009) 10005, τελικό, της Επιτροπής, της 16ης Δεκεμβρίου 2009, με την οποία ανακοινώνεται στις γαλλικές αρχές ότι δεν είναι δικαιολογημένη η επιστροφή στην προσφεύγουσα των εισαγωγικών δασμών για κονσέρβες τόνου καταγωγής Ταϊλάνδης [φάκελος REM 07/08].

Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρέβη τις υποχρεώσεις που είχε να εγγυηθεί την υπό ίδιους όρους και χωρίς διακρίσεις πρόσβαση στην ποσόστωση αριθ. 09.2005 για την περίοδο 2007/2008 των εισαγωγών, που είναι εγκατεστημένοι στη Γαλλία ή σε άλλα κράτη μέλη όπου τα τελωνεία είναι κλειστά την Κυριακή σύμφωνα με τον νόμο, οι οποίοι κατέθεσαν τις τελωνειακές διασαφήσεις τους τη Δευτέρα 2 Ιουλίου 2007,

— παραλείποντας να λάβει, υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως όπου η ποσόστωση αυτή ανοίχθηκε την Κυριακή 1η Ιουλίου 2007, κανονιστικής φύσεως μέτρα που να παρέχουν τη δυνατότητα να τύχουν οι εν λόγω εισαγωγείς ίσης μεταχειρίσεως με τρόπο που να μην εισάγει δυσμενείς διακρίσεις, και

— παραλείποντας να μεταφέρει την ημερομηνία κατά την οποία ανοίχθηκε η εν λόγω ποσόστωση στη Δευτέρα 2 Ιουλίου 2007 μολονότι η ποσόστωση αυτή ήταν πολύ οριακή.

Αγωγή της 22ας Μαρτίου 2010 — Communauté de communes de Lacq κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-132/10)

(2010/C 148/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Communauté de communes de Lacq (Mourenx, Γαλλία) (εκπρόσωπος: J. Daniel, δικηγόρος)

Εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της ενάγουσας

Η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Ένωση να της καταβάλει ποσό ανερχόμενο σε 10 000 000 ευρώ λόγω των παρανόμων πράξεων και των παραλείψεων που διέπραξε η Επιτροπή σε σχέση με τη μη τήρηση, εκ μέρους της εταιρίας Acetex, των δεσμεύσεων που είχε αναλάβει·

— να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Ένωση να της καταβάλει ποσό ανερχόμενο σε 25 000 ευρώ για έξοδα μη δυνάμενα να αναζητηθούν·

— να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Ένωση στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την αγωγή της, η Communauté de communes de Lacq (Σύνδεσμος των δήμων του Lacq) αποβλέπει στην αποκατάσταση της ζημίας που φέρεται ότι υπέστη κατόπιν της αποφάσεως της Επιτροπής με την οποία το εν λόγω θεσμικό όργανο έκρινε συμβατή προς την κοινή αγορά και προς τη λειτουργία της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (ΕΟΧ) την πράξη συγκεντρώσεως με την οποία επιδιώκεται η απόκτηση του ελέγχου της Acetex Corporation από τη Celanese Corporation, χωρίς να αναγνωρίσει νομική ισχύ σε μια προβαλλόμενη ανάληψη δεσμεύσεως εκ μέρους της Celanese, ιδίως δε στην ανάληψη της δεσμεύσεως να συνεχίσει η Celanese την εκμετάλλευση του εργοστασίου της Acetex στο Pardies επί πέντε έτη (υπόθεση COMP/M.3625 — Blackstone/Acetex).

Προς στήριξη της αγωγής της, η ενάγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παραβίασε τις αρχές της ασφαλείας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης καθόσον, με την εκ μέρους της ερμηνεία του κοινοτικού κανονισμού περί συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων⁽¹⁾, στερεί προστασίας όλους τους τρίτους που δεν έχουν σχέση με τις συγκεντρώσεις (μισθωτούς και υπευθύνους για τοπικές υποθέσεις αξιωματούχους), ενώ, με γνώμονα τις δεσμεύσεις που ανέλαβε η επιχείρηση Celanese Corporation, ήταν βέβαιο ότι οι μισθωτοί επρόκειτο να προστατευθούν, για περίοδο πέντε ετών, από τυχόν παύση των δραστηριοτήτων της επιχειρήσεως.

Έτσι, η ενάγουσα υφίσταται, βεβαίως, σημαντική ζημία. Συγκεκριμένα, οι αρμόδιοι για τον οικείο τομέα φορείς της τοπικής αυτοδιοίκησης στερούνται σημαντικών εσόδων προερχομένων από τη φορολογία και θα πρέπει να προβούν σε πολλές δαπάνες σχετιζόμενες με επιδόματα κοινωνικού χαρακτήρα και οφειλόμενες στην παύση λειτουργίας των εγκαταστάσεων της επιχειρήσεως. Πράγματι, υπάρχουν φόβοι για πολλές απολύσεις μισθωτών της Acetex, αλλά και μισθωτών των επιχειρήσεων των οποίων η δραστηριότητα ήταν άρρηκτα συνδεδεμένη με εκείνη της επιχειρήσεως Celanese Corporation.

Επικουρικώς, αν δεν αναγνωρισθεί η ευθύνη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής λόγω πταίσματος, η ενάγουσα ζητεί να αναγνωρισθεί η άνευ πταίσματος ευθύνη της Επιτροπής. Η ζημία που υπέστη η ενάγουσα, καθώς και ο ασυνήθης και ειδικός χαρακτήρας της εν λόγω ζημίας, ουδώς αμφισβητούνται και η ζημία αυτή προκλήθηκε άμεσα από την άρνηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να επιβάλει κυρώσεις στην επιχείρηση Celanese Corporation.

πτική επιλογή στο πλαίσιο της διαδικασίας επανεξέτασης, καθώς και τα σχετικά με την απασχόληση στοιχεία εκάστου περιλαμβανόμενου στο δείγμα παραγωγού της Ένωσης,

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 139/2004 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2004, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων, ΕΕ 2004 L 24, σ. 1.

Προσφυγή της 19ης Μαρτίου 2010 — FESI κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-134/10)

(2010/C 148/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Fédération européenne de l'industrie du sport (FESI) (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: E. Vermulst και Y. Van Gerven, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1294/2009 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2009, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων υποδημάτων με το άνω μέρος από δέρμα, καταγωγής Βιετνάμ και Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, όπως επεκτάθηκε στις εισαγωγές ορισμένων υποδημάτων με το άνω μέρος από δέρμα που αποστέλλονται από την ΕΔΠ Μακάο, ανεξάρτητα από το αν δηλώνονται ως καταγωγής ΕΔΠ Μακάο ή όχι, μετά τη διαδικασία επανεξέτασης εν όψει της λήξης της ισχύος των μέτρων, σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) 384/96 (¹), στο σύνολό του ή, άλλως, κατά το μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα και τα μέλη της, ιδίως τα τέσσερα μέλη της που περιλαμβάνονται στο δείγμα (Adidas AG, Nike European Operations BV, Puma AG και Timberland Europe BV),

— να υποχρεώσει το Συμβούλιο να γνωστοποιήσει τα σχετικά με την παραγωγή στοιχεία εκάστου περιλαμβανόμενου στο δείγμα παραγωγού της Ένωσης στα οποία βασίστηκε η δειγματολη-

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους ισχυρισμούς.

Πρώτον, υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο, παραλείποντας να ζητήσει από τους καταγγέλλοντες παραγωγούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης να συμπληρώσουν έντυπα δειγματοληψίας, εφάρμοσε εσφαλμένα το άρθρο 17, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού (²), υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας και παραβίασε την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν ζήτησαν από τους καταγγέλλοντες παραγωγούς της ΕΕ να συμπληρώσουν έντυπα δειγματοληψίας και, επομένως, το δείγμα των παραγωγών της ΕΕ επιλέχθηκε, ελλείψει των απαιτούμενων στοιχείων, βάσει περιορισμένων –μη δυνάμενων να αποδειχθούν– στοιχείων που προσκόμισαν οι καταγγέλλοντες. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, συνακόλουθα, δεν μπόρεσε να εξετάσει την καταλληλότητα του δείγματος που επιλέχθηκε. Περαιτέρω, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα θεσμικά όργανα της ΕΕ επιφύλαξαν διάφορη μεταχείριση σε ευρισκόμενους σε παρόμοιες καταστάσεις ενδιαφερόμενους, χωρίς να συντρέχουν αντικειμενικοί λόγοι και ότι παραβίασαν τη θεμελιώδη αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, κατά την επιλογή του δείγματος των παραγωγών της ΕΕ, το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως και παρέβη το άρθρο 17, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού. Συγκεκριμένα, υποστηρίζει ότι το δείγμα των παραγωγών της ΕΕ δεν συνιστούσε τον μεγαλύτερο αντιπροσωπευτικό όγκο παραγωγής ή πωλήσεων για τον οποίο μπορούσε λογικά να διεξαχθεί έρευνα εντός του διαθέσιμου χρόνου υπό την έννοια του άρθρου 17, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού και ότι το δείγμα αυτό επιλέχθηκε, πρωτίστως, με βάση κριτήρια μη περιλαμβανόμενα στην εν λόγω διάταξη.

Τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο παρέβη το άρθρο 6.10 της Συμφωνίας Αντιντάμπινγκ του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου, καθώς δεν εφάρμοσε το άρθρο 17, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού σύμφωνα με το άρθρο αυτό της συμφωνίας. Το Συμβούλιο δεν καθόρισε το δείγμα των παραγωγών της ΕΕ που αντιπροσώπευαν το μεγαλύτερο ποσοστό όγκου παραγωγής ή πωλήσεων κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 6.10 της Συμφωνίας Αντιντάμπινγκ του ΠΟΕ.

Τέταρτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο, κατά τον προσδιορισμό της πιθανότητας συνέχισης της ζημίας, παρέβη τα άρθρα 3, παράγραφοι 1, 2 και 5, και 11, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού και εκτίμησε προδήλως εσφαλμένα τα πραγματικά περιστατικά. Κατά την άποψη της προσφεύγουσας, το Συμβούλιο εσφαλμένως έκρινε ότι υφίσταται πιθανότητα συνέχισης της ζημίας ελλείψει της επιβολής μέτρων στηριζόμενο στη διαπίστωση ότι, κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας επανεξέτασης ("RIP"), η ζημία στην βιομηχανία της ΕΕ συνεχίζεται, όπως προκύπτει από τα μακροοικονομικά στοιχεία τα οποία περιλάμβαναν τα στοιχεία παραγωγών οι οποίοι δεν εντάσσονται στη βιομηχανία της ΕΕ και από μη επαληθευμένα στοιχεία. Επιπροσθέτως, οι μικροοικονομικοί δείκτες αξιολογήθηκαν με βάση στοιχεία μη αντιπροσωπευτικού δείγματος παραγωγών της ΕΕ.

Πέμπτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο, τηρώντας εμπιστευτικότητα όσον αφορά την ταυτότητα των καταγγελλόντων παραγωγών της ΕΕ, παρέβη το άρθρο 19, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού και προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας καθόσον τήρησε εμπιστευτικότητα χωρίς να υπάρχει λόγος και χωρίς να εξετάσει προσεκτικά το οικείο αίτημα.

Έκτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι κατά τον προσδιορισμό του συστήματος των κωδικών ελέγχου προϊόντος («PCN») για την ταξινόμηση του προϊόντος περί του οποίου πρόκειται, το Συμβούλιο παρέβη τα άρθρα 2, παράγραφος 10, και 3, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού και παραβίασε την αρχή της επιμέλειας και της χρηστής διοικήσεως. Η προσφεύγουσα φρονεί ότι το σύστημα PCN που χρησιμοποιήθηκε και η νέα ταξινόμηση ορισμένων κατηγοριών υποδημάτων διαρκούσης της έρευνας δεν επέτρεψε τη δίκαιη σύγκριση μεταξύ της τιμής εξαγωγής και της κανονικής αξίας. Επιπροσθέτως, κατά την άποψη της προσφεύγουσας, το σύστημα αυτό δεν επέτρεψε την αντικειμενική εξέταση τόσο του όγκου των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ και της επίδρασης τους στις τιμές των ομοειδών προϊόντων στην εγχώρια αγορά, όσο και των συνεπειών των εισαγωγών αυτών για τους εγχώριους παραγωγούς τέτοιων προϊόντων. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, επίσης, ότι το Συμβούλιο δεν εξέτασε προσεκτικά και αμερόληπτα όλα τα συναφή στοιχεία και τους δεόντως αιτιολογημένους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας περί της ανάγκης μεταβολής του συστήματος PCN.

Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο, κατά την επιλογή της ανάλογης χώρας, παραβίασε την αρχή της επιμέλειας και της χρηστής διοικήσεως, εκτίμησε προδήλως εσφαλμένα τα πραγματικά περιστατικά και παρέβη το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού. Η προσφεύγουσα φρονεί ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε σοβαρές διαδικαστικές πλημμέλειες κατά την επιλογή της Βραζιλίας ως ανάλογης χώρας, καθόσον η επιλογή αυτή, εν προκειμένω, δεν έγινε κατά τρόπο προσήκοντα και εύλογο.

Αγωγή της 16ης Μαρτίου 2010 — Μ κατά ΕΜΕΑ

(Υπόθεση T-136/10)

(2010/C 148/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγων: Μ (εκπρόσωποι: C. Thomann, Barrister και I. Khawaja, Solicitor)

Εναγόμενος: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων (ΕΜΕΑ)

Αιτήματα του ενάγοντος

Ο ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να επιδικάσει αποζημίωση κατά το άρθρο 340 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΣΛΕΕ) προς αποκατάσταση των ζημιών που υπέστη ο ενάγων συνεπεία των παραβάσεων που διαπράχθηκαν, της οποίας το ποσό θα καθορισθεί από το Γενικό Δικαστήριο, ή να υποχρεώσει τον εναγόμενο να καταβάλει οποιαδήποτε άλλα ποσά κρίνει προσήκοντα το Γενικό Δικαστήριο·

— να υποχρεώσει τον εναγόμενο να καταβάλει τόκους επί των οφειλομένων ποσών με επιτόκιο ισοδύναμο με εκείνο που εφαρμόζεται σύμφωνα με το άρθρο 35Α του Supreme Court Act του 1981 (νόμου ισχύοντος στο Ηνωμένο Βασίλειο σχετικά με το Ανώτατο Δικαστήριο), ή να υποχρεώσει τον εναγόμενο να καταβάλει οποιοδήποτε άλλο ποσό κρίνει προσήκοντα το Γενικό Δικαστήριο·

— να καταδικάσει τον εναγόμενο στα δικαστικά έξοδα και

— να διατάξει τη λήψη οποιοδήποτε πρόσθετου μέτρου κρίνει προσήκοντα.

(¹) ΕΕ 2009, L 352, σ. 1

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 1996, L 56, σ. 1)

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Στην υπό κρίση υπόθεση, ο ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να του επιδικάσει αποζημίωση κατά το άρθρο 340 ΣΛΕΕ προς αποκατάσταση των ζημιών που υπέστη συνεπεία ατυχήματος στον χώρο εργασίας. Ο ενάγων ισχυρίζεται ότι υπέστη σωματική βλάβη εξαιτίας των εκ μέρους του εναγομένου παραβάσεων των υποχρεώσεων που υπείχε έναντι του ενάγοντος ως υπαλλήλου του.

Ο ενάγων στηρίζεται, μεταξύ άλλων, στο άρθρο 6, παράγραφος 3, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ ⁽¹⁾, στο άρθρο 15 του παραρτήματος Ι της οδηγίας 89/654/ΕΟΚ ⁽²⁾ του Συμβουλίου και στο άρθρο 3 της οδηγίας 89/655/ΕΟΚ ⁽³⁾ σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές ασφάλειας και υγείας στον χώρο εργασίας.

Η εκ μέρους του εναγομένου παράλειψη συμμορφώσεως προς τις σχετικές με την υγεία και την ασφάλεια υποχρεώσεις του όσον αφορά την αξιολόγηση και τη μείωση του κινδύνου, την καταλληλότητα του παρεχόμενου εξοπλισμού και την ύπαρξη ανοικτών χώρων εντός του τόπου εργασίας συνιστά παράβαση των υποχρεώσεων που υπέχει ο εναγόμενος από τον ισχύοντα στο Ηνωμένο Βασίλειο νόμο περί προστασίας της υγείας και της ασφάλειας (Health and Safety Law), καθώς και του γενικού καθήκοντος αρωγής που υπέχει ο εναγόμενος. Ο ενάγων ισχυρίζεται ότι υπέστη σωματική βλάβη, οικονομική ζημία και ηθική βλάβη συνεπεία των προαναφερθεισών παραβάσεων και διατείνεται ότι δικαιούται να λάβει σχετική αποζημίωση.

⁽¹⁾ Οδηγία 89/391/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 1989, σχετικά με την εφαρμογή μέτρων για την προώθηση της βελτίωσης της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων κατά την εργασία (ΕΕ 1989 L 183, σ. 1).

⁽²⁾ Οδηγία 89/654/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 1989, σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές ασφάλειας και υγείας στους χώρους εργασίας (πρώτη ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ) (ΕΕ 1989 L 393, σ. 1).

⁽³⁾ Οδηγία 89/655/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 1989, σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές ασφάλειας και υγείας για τη χρησιμοποίηση εξοπλισμού εργασίας από τους εργαζομένους κατά την εργασία τους (δεύτερη ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ) (ΕΕ 1989 L 393, σ. 13).

Προσφυγή της 17ης Μαρτίου 2010 — CBI κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-137/10)

(2010/C 148/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Coordination bruxelloise d'Institutions sociales et de santé (CBI) (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: D. Waelbroeck, δικηγόρος, και D. Slater, solicitor)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την από 28 Οκτωβρίου 2009 απόφαση της καθής, με την οποία κρίνονται συμβατές με την κοινή αγορά βάσει του άρθρου 86, παράγραφος 2, ΕΚ οι παράνομες κρατικές ενισχύσεις που χορήγησε το Βέλγιο σε ορισμένα δημόσια νοσοκομεία της Περιφέρειας Bruxelles-Capitale και με την οποία απορρίφθηκε η καταγγελία της προσφεύγουσας·

— να καταδικάσει την καθή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα προσφυγή, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της από 28 Οκτωβρίου 2009 αποφάσεως C(2009) 8120 τελικό COR της Επιτροπής, με την οποία κρίνεται συμβατό με την κοινή αγορά το σύνολο των χρηματοδοτήσεων που χορηγήθηκαν από τις βελγικές αρχές υπέρ των δημόσιων νοσοκομείων του δικτύου IRIS της Περιφέρειας Bruxelles-Capitale, ως αντιστάθμισμα των νοσοκομειακών και μη νοσοκομειακών υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος (SIEG) [Κρατική ενίσχυση NN 54/2009 (πρώην-CP 244/2005)].

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η απόφαση της Επιτροπής πάσχει πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως ή, τουλάχιστον, είναι ελάχιστα αιτιολογημένη.

Ειδικότερα, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο ισχυρισμός της Επιτροπής ότι δεν υπήρχε καμία ανάγκη να εξετασθεί η αποδοτικότητα του αποδέκτη των ενισχύσεων, παραδείγματος χάρη, συγκρινώντας τον με «μεσαία επιχείρηση, με χρηστή διαχείριση και κατάλληλο εξοπλισμό», κατά την εξέταση κρατικής ενισχύσεως υπό το πρίσμα του άρθρου 86, παράγραφος 2, ΕΚ, δίνει στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να καλύπτουν όλα τα έξοδα της επιφορτισμένης με αποστολή δημόσιας υπηρεσίας επιχειρήσεως, όσο εξωφρενικά και δυσανάλογα και να είναι, και πρέπει, συνεπώς, να απορριφθεί.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, για να αποφευχθεί κάθε στρέβλωση του ανταγωνισμού στην αγορά, το αντιστάθμισμα για την εκτέλεση της αποστολής δημόσιας υπηρεσίας πρέπει να περιορίζεται σε αυτό που είναι αυστηρώς αναγκαίο σε σύγκριση με τα έξοδα μιας αποδοτικής επιχειρήσεως, όπερ δεν συνέβη εν προκειμένω.

Προσφυγή της 26ης Μαρτίου 2010 — Milux κατά ΓΕΕΑ (REFLUXCONTROL)

(Υπόθεση T-139/10)

(2010/C 148/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Milux Holding SA (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: J. Bojs, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 13ης Ιανουαρίου 2010 στην υπόθεση R 1134/2009-4 και

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «REFLUXCONTROL» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 10 και 44

Απόφαση του εξεταστή: απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισης κοινοτικού σήματος

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών εφάρμοσε εσφαλμένως την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων στα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως αυτής: επικουρικώς, παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών εσφαλμένως έκρινε ότι το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση δεν έχει αρκούντως διακριτικό χαρακτήρα.

Προσφυγή της 26ης Μαρτίου 2010 — Hans Günter Söns κατά ΓΕΕΑ — Settimio (GREAT CHINA WALL)

(Υπόθεση T-140/10)

(2010/C 148/66)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Hans Günter Söns (Wehr, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M. Schwabe, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Alfredo Settimio (Los Angeles, Ηνωμένες Πολιτείες)

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 26ης Ιανουαρίου 2010 στην υπόθεση R 281/2009-1·

— να διατάξει το καθού να κηρύξει άκυρο το καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα που αποτελεί αντικείμενο της αιτήσεως κηρύξεως ακυρότητας· και

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα: Το λεκτικό σήμα «GREAT CHINA WALL» για προϊόντα των κλάσεων 18, 24 και 25

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Ο αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αιτών την έκπτωση του δικαιούχου του κοινοτικού σήματος: Ο προσφεύγων

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Απόρριψη της αιτήσεως περί κηρύξεως ακυρότητας

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 7, στοιχεία γ' και ζ' του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου καθότι το τμήμα προσφυγών εφάρμοσε εσφαλμένα τις επίμαχες νομικές διατάξεις· παράβαση διεθνών συμφωνιών σχετικά με την προστασία γεωγραφικών ενδείξεων.

Προσφυγή της 24ης Μαρτίου 2010 — Solae κατά ΓΕΕΑ — Délicatiste (alpha taste)

(Υπόθεση T-145/10)

(2010/C 148/67)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Solae Holdings LLC (St. Louis, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: E. Armiijo Chánarrí, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Delitaste A.E. Βιομηχανική και Εμπορική Επιχείρηση Ειδών Διατροφής (Θεσσαλονίκη, Ελλάδα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να δεχθεί ότι η προσφυγή έχει νομοτύπως ασκηθεί και τα σχετικά με αυτήν έγγραφα νομοτύπως υποβληθεί,

— να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 16ης Δεκεμβρίου 2009 στην υπόθεση R 92/2009-2· και

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα «alpha taste», για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 29, 30, 39 και 43

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιπαχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιπαχθέν σήμα ή σημείο: Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα «ALPHA», για προϊόντα της κλάσεως 29

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Μερική αποδοχή της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου καθόσον το τμήμα προσφυγών έκρινε εσφαλμένως ότι υφίσταται εν μέρει μόνον κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των επίμαχων σημάτων.

Προσφυγή της 30ής Μαρτίου 2010 — Meda Pharma κατά ΓΕΕΑ — Nycomed (ALLERNIL)

(Υπόθεση T-147/10)

(2010/C 148/68)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Meda Pharma GmbH & Co. KG (Bad Homburg, Γερμανία) (εκπρόσωποι: G. Württenberger και R. Kunze, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Nyscomed GmbH (Konstanz, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 29ης Σεπτεμβρίου 2009, στην υπόθεση R 697/2007-4, καθόσον αφορά την ανακοπή που ασκήθηκε με βάση το καταχωρισμένο υπ' αριθ. 1 042 583 γερμανικό σήμα «ALLERGODIL» κατά της καταχώρισης του σήματος «ALLERNIL» ως κοινοτικού σήματος (αίτηση καταχώρισης αριθ. 4 066 452),

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η εταιρία Nyscomed GmbH.

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «ALLERNIL» για προϊόντα της κλάσης 5 (αίτηση καταχώρισης αριθ. 4 066 452).

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα.

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το καταχωρισμένο υπ' αριθ. 1 042 583 γερμανικό λεκτικό σήμα «ALLERGODIL» για προϊόντα της κλάσης 5.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως:

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009⁽¹⁾, λόγω εσφαλμένης εφαρμογής των γενικών αρχών του δικαίου περί σημάτων που διέπουν τον κίνδυνο σύγχυσης των σημάτων.
- Παράβαση του άρθρου 75 του κανονισμού 207/2009 λόγω παράβασης της υποχρέωσης αιτιολόγησης.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

Προσφυγή της 25ης Μαρτίου 2010 — Hynix Semiconductor κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-148/10)

(2010/C 148/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Hynix Semiconductor, Inc. (Icheon-si, Κορέα) (εκπρόσωποι: A. Woodgate και O. Heinisch, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, της 9ης Δεκεμβρίου 2009, στην υπόθεση COMP/38.636 — Rambus·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα και

— να λάβει οποιοδήποτε άλλο μέτρο κρίνει πρόσφορο.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Στην υπό κρίση υπόθεση, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως που εξέδωσε η Επιτροπή στην υπόθεση COMP/38.636 — Rambus, σχετικά με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 102 ΣΛΕΕ και του άρθρου 54 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ, όσον αφορά την αξίωση καταβολής ενδεχομένως καταχρηστικών τελών ως δικαιωμάτων για τη χρησιμοποίηση ορισμένων ευρεσιτεχνιών στον τομέα της «δυναμικής μνήμης τυχαίας προσπέλασης» (Dynamic Random Access Memory — DRAM). Με την επίδικη απόφαση η Επιτροπή κατέστησε υποχρεωτικές τις δεσμεύσεις της Rambus, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003⁽¹⁾, και κατέληξε ότι δεν συνέτρεχε πλέον λόγος να αναλάβει δράση. Η προσφεύγουσα είναι ανταγωνιστική επιχείρηση η οποία υπέβαλε καταγγελία προκειμένου να κινηθεί διαδικασία κατά της Rambus.

Η προσφεύγουσα προβάλλει, προς στήριξη των αιτημάτων της, τρεις λόγους ακυρώσεως.

Πρώτον, υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 9 του κανονισμού 1/2003, επιλέγοντας να εφαρμόσει τη διαδικασία που προβλέπει η διάταξη αυτή, ενώ οι αντιρρήσεις της αφορούσαν σοβαρή παράβαση του άρθρου 102 ΣΛΕΕ, σε βαθμό μάλιστα που είχε την πρόθεση να επιβάλει και πρόστιμο. Επιπλέον, διατείνεται ότι η εφαρμογή του άρθρου 9 δεν υπαγορευόταν από λόγους οικονομίας της διαδικασίας. Κατά την άποψή της, οι δεσμεύσεις τις οποίες η Επιτροπή κατέστησε υποχρεωτικές ήταν προδήλως απρόσφορες λαμβανομένων υπόψη των συγκεκριμένων πραγματικών περιστατικών, οπότε η Επιτροπή, δεχόμενη τις δεσμεύσεις που πρότεινε η Rambus, όχι μόνον παρέβη το άρθρο 9 του κανονισμού 1/2003 και το άρθρο 102 ΣΛΕΕ, αλλά παραβίασε και την αρχή της χρηστής (αμερόληπτης) διοικήσεως. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται επίσης ότι η Επιτροπή κακώς κατέληξε ότι δεν συνέτρεχε λόγος να αναλάβει δράση, καθόσον χρησιμοποίησε εσφαλμένο κριτήριο για τον έλεγχο της αναλογικότητας χωρίς να εφαρμόσει τις προϋποθέσεις του ίδιου του άρθρου 9 και διατύπωσε με ανακρίβειες ορισμένες από τις αντιρρήσεις της, αντλώντας έτσι λανθασμένα συμπεράσματα ως προς το ζήτημα αν οι δεσμεύσεις αυτές μπορούσαν να τις άρουν. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ακόμη ότι η Επιτροπή παρέλειψε να αιτιολογήσει γιατί οι δεσμεύσεις ήταν πρόσφορες και κατάλληλες, υποπίπτοντας έτσι σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η συμπεριφορά της Επιτροπής συνιστά κατάχρηση της εξουσίας που της απονέμει το άρθρο 9 του κανονισμού 1/2003.

Τρίτον, υποστηρίζει ότι η Επιτροπή διέπραξε διαδικαστικά σφάλματα κατά την έκδοση της επίδικης αποφάσεως, καθόσον δεν έκανε χρήση εξουσιών που της παρέχει ο κανονισμός 1/2003 ούτε διερεύνησε επαρκώς το ζήτημα της επιβολής μέτρων για την εξεύρεση ικανοποιητικής λύσης.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ L 1, σ. 1).

Προσφυγή της 25ης Μαρτίου 2010 — Hynix Semiconductor κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-149/10)

(2010/C 148/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Hynix Semiconductor, Inc. (Icheon-si, Κορέα)
(εκπρόσωποι: A. Woodgate και O. Heinisch, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση C(2010) 150 που εξέδωσε η Επιτροπή στις 15 Ιανουαρίου 2010·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα και

— να λάβει οποιοδήποτε άλλο μέτρο κρίνει πρόσφορο.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Στην υπό κρίση υπόθεση, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως C(2010) 150 της Επιτροπής, περί απορρίψεως, λόγω έλλειψης κοινοτικού συμφέροντος, της καταγγελίας της σχετικά με υποτιθέμενες παραβάσεις, εκ μέρους της Rambus, του άρθρου 102 ΣΛΕΕ σε σχέση με την αξίωση καταβολής ενδεχομένως καταχρηστικών τελών ως δικαιωμάτων για τη χρησιμοποίηση ορισμένων ευρεσιτεχνιών στον τομέα της «δυναμικής μνήμης τυχαίας προσπέλασης» (Dynamic Random Access Memory — DRAM) (υπόθεση COMP/38.636 — Rambus) κατόπιν της εκδόσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 9ης Δεκεμβρίου 2009, με την οποία, αφενός, κατέστησαν υποχρεωτικές οι δεσμεύσεις που πρότεινε η Rambus, κατ'εφαρμογήν του άρθρου 9 του κανονισμού 1/2003 (¹) και, αφετέρου, η Επιτροπή έκρινε ότι δεν συνέτρεχε πλέον λόγος να αναλάβει δράση.

Η προσφεύγουσα προβάλλει, προς στήριξη των αιτημάτων της, πέντε λόγους ακυρώσεως.

Πρώτον, ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή διέπραξε παράβαση ουσιώδους τύπου καθόσον δεν διασφάλισε επαρκώς την πρόσβαση της προσφεύγουσας στα οικεία έγγραφα.

Δεύτερον, υποστηρίζει ότι εξακολουθεί να υφίσταται ισχυρό κοινοτικό συμφέρον στη διεξαγωγή έρευνας για την καταγγελία της. Κατά την άποψή της, η Επιτροπή στήριξε την απορριπτική της απόφαση αποκλειστικώς και μόνο στο στοιχείο ότι έπαυσε να υπάρχει κοινοτικό συμφέρον λόγω της εκδόσεως αποφάσεως βάσει του άρθρου 9. Φρονεί δε ότι, στην προκειμένη περίπτωση, συνέπεια της στάσης της Επιτροπής και του σκεπτικού που αυτή ακολούθησε είναι ότι το ζήτημα του κοινοτικού συμφέροντος και της νομιμότητας της απορριπτικής αποφάσεως συνδέεται άρρηκτα με τη νομιμότητα της στηριζόμενης στο άρθρο 9 του κανονισμού 1/2003 αποφάσεως, την οποία η προσφεύγουσα προσέβαλε στην υπόθεση T-148/10.

Ως εκ τούτου, ο τρίτος, ο τέταρτος και ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως που προβάλλει η προσφεύγουσα ταυτίζονται, αντιστοίχως, με τον πρώτο, τον δεύτερο και τον τρίτο λόγο ακυρώσεως στο πλαίσιο της υποθέσεως T-148/10 και αφορούν παραβάσεις που διέπραξε η Επιτροπή κατά την έκδοση της στηριζόμενης στο άρθρο 9 του κανονισμού 1/2003 αποφάσεως, με την οποία κατέστησαν υποχρεωτικές για τη Rambus ορισμένες δεσμεύσεις.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ L 1, σ. 1).

Προσφυγή της 26ης Μαρτίου 2010 — Telefónica O2 Germany κατά ΓΕΕΑ — Loopia (LOOPIA)

(Υπόθεση T-150/10)

(2010/C 148/71)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Telefónica O2 Germany GmbH & Co. OHG (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: A. Fottner και M. Müller, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Loopia AB (Västerås, Σουηδία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 12ης Ιανουαρίου 2010, στην υπόθεση R 1812/2008-1, και

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων που αφορούν την προσφυγή ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα LOOPIA για υπηρεσίες της κλάσεως 42

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Τα καταχωρισθέντα γερμανικά λεκτικά σήματα LOOP, για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 38 και 42, το καταχωρισθέν κοινοτικό λεκτικό σήμα LOOP για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 16, 35, 38 και 42, το καταχωρισθέν κοινοτικό λεκτικό σήμα LOOPY για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 38 και 42

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δέχεται την ανακοπή για όλα τα επίμαχα προϊόντα

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακυρώνει την προσβαλλόμενη απόφαση, απορρίπτει την ανακοπή και δέχεται την προσφυγή

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου, διότι το τμήμα προσφυγών έκρινε εσφαλμένως ότι δεν υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των δύο εν λόγω σημάτων.

Προσφυγή της 1ης Απριλίου 2010 — Bank Nederlandse Gemeenten κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-151/10)

(2010/C 148/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bank Nederlandse Gemeenten NV (Χάγη, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωπος: B. Drijber, advocaat)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση C(2009) 9963 της Επιτροπής της 15ης Δεκεμβρίου 2009, όσον αφορά την κρίση της Επιτροπής ότι η δυνατότητα εταιριών κοινωνικής στέγης να δανειστούν από τη Bank Nederlandse Gemeenten NV συνεπάγεται κρατική ενίσχυση υπό την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή της προσφεύγουσας επιδιώκεται μερική ακύρωση της αποφάσεως C(2009) 9963 τελικό της Επιτροπής της 15ης Δεκεμβρίου 2009 σχετικά με το μέτρο ενισχύσεως E 2/2005 και N 642/2009 (Κάτω Χώρες) — υφιστάμενη ενίσχυση εταιριών κοινωνικής στέγης και ειδική ενίσχυση ανά σχέδιο.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, πρώτον, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντίκειται στο άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ επειδή η Επιτροπή στήριξε σε εσφαλμένη ερμηνεία της δυνατότητας καταλογισμού το συμπέρασμα ότι τα δάνεια της προσφεύγουσας συνεπάγονται κρατική ενίσχυση.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντίκειται στο άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ επειδή η Επιτροπή στήριξε σε εσφαλμένη αξιολόγηση των πραγματικών περιστατικών το συμπέρασμα ότι τα δάνεια της προσφεύγουσας δεν συνάδουν με τους όρους της αγοράς και ως εκ τούτου συνεπάγονται ευνοϊκή μεταχείριση.

Τρίτον, η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως και της υποχρέωσης επιμελείας επειδή η Επιτροπή, παρά τα όσα οι ολλανδικές αρχές είχαν προβάλει σχετικά με τα δάνεια της προσφεύγουσας, έκρινε χωρίς οποιαδήποτε έρευνα ότι τα δάνεια αυτά συνιστούν κρατική ενίσχυση.

Προσφυγή της 30ής Μαρτίου 2010 — El Corte Inglés κατά ΓΕΕΑ — Azzedine Alaïa (ALIA)

(Υπόθεση T-152/10)

(2010/C 148/73)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: El Corte Inglés, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. Rivas Zurdo, M. López Camba και E. Seijo Veigueta, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Azzedine Alaïa (Παρίσι, Γαλλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ,
- να καταδικάσει τον αντίδικο/τους αντιδίκους στο πλαίσιο της παρούσας προσφυγής.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα.

Σήμα προς καταχώριση: Λεκτικό σήμα «ALIA» (αίτηση καταχώρισεως υπ' αριθ. 3 788 999), για προϊόντα των κλάσεων 3, 14, 18 και 25

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η γαλλική εταιρία Azzedine Alaïa.

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Διεθνές λεκτικό σήμα «ALAÏA» (υπ' αριθ. 773 126), για προϊόντα των κλάσεων 3, 18 και 25· κοινοτικό εικονιστικό σήμα που περιλαμβάνει το λεκτικό στοιχείο «ALAÏA» (υπ' αριθ. 3 485 166), για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 16, 20 και 25· και προγενέστερο μη καταχωρισμένο σήμα «ALAÏA», για την παραγωγή και πώληση ειδών ενδύσεως και γυναικείων ειδών και αξεσουάρ μόδας.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Ανακοπή μερικώς δεκτή.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως: Εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, για το κοινοτικό σήμα.

Προσφυγή της 6ης Απριλίου 2010 — Schneider España de Informática κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-153/10)

(2010/C 148/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Schneider España de Informática, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: P. De Baere και P. Muñiz, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής COM (2009) 22 τελικό, της 18ης Ιανουαρίου 2010, με την οποία η καθής αποφάνθηκε ότι σε ειδική περίπτωση δικαιολογείται η εκ των υστέρων βεβαίωση των εισαγωγικών δασμών, ενώ δεν δικαιολογείται η διαγραφή των δασμών αυτών (REM 02/08).
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η υπό κρίση προσφυγή, η οποία ασκήθηκε δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, σκοπεί στην ακύρωση της αποφάσεως της 18ης Ιανουαρίου 2010, με την οποία η Επιτροπή αποφάνθηκε ότι έπρεπε να βεβαιωθούν οι επίμαχοι εισαγωγικοί δασμοί εγχρώμων τηλεοράσεων, καθόσον δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 229, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (1). Η Επιτροπή έκρινε επίσης ότι δεν χωρούσε διαγραφή των επίμαχων εισαγωγικών δασμών σύμφωνα με το άρθρο 239 του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα.

Η προσφεύγουσα προβάλλει τους εξής λόγους ακυρώσεως:

Πρώτον, υποστηρίζει ότι η καθής ενήργησε κατά τρόπο που θίγει τα δικαιώματα άμυνας της προσφεύγουσας, καθόσον εξέδωσε την απόφασή της στηριζόμενη αποκλειστικά σε στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα.

Δεύτερον, η καθής παρέβη το άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, σε συνδυασμό με το άρθρο 236 του ίδιου αυτού κώδικα, καθόσον:

— κακώς έκρινε η καθής ότι τα μέτρα αντιντάμπινγκ που λήφθηκαν κατά των εισαγωγών από τρίτες χώρες έχουν αυτομάτως εφαρμογή στα εμπορεύματα που βρίσκονται σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της τελωνειακής ενώσεως ΕΕ-Τουρκίας·

— η καθής δεν ενημέρωσε τις επιχειρήσεις ότι ο κανονισμός (ΕΚ) 2584/98 (2) του Συμβουλίου έχει εφαρμογή και στα εμπορεύματα που βρίσκονται σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της τελωνειακής ενώσεως ΕΕ-Τουρκίας·

— επικουρικός, κακώς έκρινε η καθής ότι οι αρμόδιες αρχές δεν υπέπεσαν σε πλάνη, δεδομένου ότι οι τουρκικές αρχές είχαν επιβεβαιώσει εσφαλμένα ότι οι δασμοί αντιντάμπινγκ επί των εμπορευμάτων από τρίτες χώρες δεν έχουν εφαρμογή στην περίπτωση των εμπορευμάτων που βρίσκονται σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της τελωνειακής ενώσεως ΕΕ-Τουρκίας·

— κακώς έκρινε η καθής ότι οι αρμόδιες αρχές δεν υπέπεσαν σε πλάνη, δεδομένου ότι οι ισπανικές τελωνειακές αρχές υπέθεσαν εσφαλμένα ότι τα εμπορεύματα που συνοδεύονται από πιστοποιητικό καταγωγής δεν υπόκεινται σε πρόσθετους δασμούς ή σε μέτρα εμπορικής προστασίας και, ως εκ τούτου δεν ενημέρωσαν τις επιχειρήσεις ότι οι εισαγωγές τους από την Τουρκία ενδέχεται να υπάγονται σε τέτοια μέτρα, μολονότι τα οικεία εμπορεύματα βρίσκονται σε ελεύθερη κυκλοφορία.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται επίσης ότι η πλάνη στην οποία υπέπεσαν οι αρμόδιες τελωνειακές αρχές δεν ήταν δυνατό να γίνει αντιληπτή από τον οφειλέτη, ο οποίος ενήργησε καλόπιστα και τηρώντας όλες τις ισχύουσες διατάξεις της νομοθεσίας περί τελωνειακής διασαφήσεως.

Τέλος, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η περίπτωση της είναι ειδική κατά την έννοια του άρθρου 239 του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα και ότι δεν μπορεί να της καταλογιστεί δόλος ή πρόδηλη αμέλεια, όπως διαλαμβάνεται στη διάταξη αυτή.

(1) Κανονισμός (ΕΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θέσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1).

(2) Κανονισμός (ΕΚ) 2584/98, της 27ης Νοεμβρίου 1998, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 710/95 για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων δεκτών εγχρώμης τηλεόρασης, καταγωγής Μαλαισίας, Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Δημοκρατίας της Κορέας, Σιγκαπούρης και Ταϊλάνδης, και την οριστική είσπραξη του επιβληθέντος προσωρινού δασμού (ΕΕ L 324, σ. 1)

Προσφυγή της 6ης Απριλίου 2010 — Confederación de Cooperativas Agrarias de España και CEPES κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-156/10)

(2010/C 148/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Confederación de Cooperativas Agrarias de España (Μαδρίτη, Ισπανία), Confederación Empresarial Española de la Economía Social (CEPES) (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: M. Araujo Boyd και M. Muñoz de Juan, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει δεκτούς και βάσιμους τους προβαλλόμενους λόγους ακυρώσεως,
- να ακυρώσει το άρθρο 1 της προσβαλλόμενης αποφάσεως,
- επικουρικώς, να ακυρώσει το άρθρο 4 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η υπό κρίση προσφυγή στρέφεται κατά της αποφάσεως της Επιτροπής της 15ης Δεκεμβρίου 2009 (ενίσχυση C 22/2001) σχετικά με τα μέτρα στήριξης του γεωργικού τομέα που εφάρμοσε η Ισπανία μετά την αύξηση της τιμής των καυσίμων. Η απόφαση αυτή διαπιστώνει ότι ορισμένα μέτρα στήριξης του γεωργικού τομέα που περιελήφθησαν στο βασικό νομοθετικό διάταγμα 10/2000, της 6ης Οκτωβρίου 2000, περί επειγόντων μέτρων στήριξης των τομέων της γεωργίας, της αλιείας και των μεταφορών⁽¹⁾, που κοινοποίησε η Ισπανία στις 29 Σεπτεμβρίου 2000, συνιστούν κρατικές ενισχύσεις ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά και διατάσσει την ανάκτησή τους.

Τα προαναφερθέντα μέτρα είχαν αποτελέσει αντικείμενο προγενέστερης αποφάσεως της Επιτροπής που εκδόθηκε στις 11 Νοεμβρίου 2001 (στο εξής: αρχική απόφαση), η οποία διαπίστωσε ότι «τα μέτρα στήριξης των γεωργικών συνεταιρισμών τα οποία προβλέπει το βασικό νομοθετικό διάταγμα 10/2000 [...] δεν συνιστούν ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ». Η αρχική αυτή απόφαση ακυρώθηκε με απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2006⁽²⁾, λόγω ελλείψεως αιτιολογίας, για

τον λόγο ότι η Επιτροπή δεν έλαβε επαρκώς υπόψη στην απόφασή της την επίδραση που θα μπορούσαν να έχουν στο φορολογικό καθεστώς των συνεταιρισμών άλλοι φόροι, διαφορετικοί από τον φόρο εταιριών. Κατόπιν τούτου, και χωρίς να εκδώσει νέα απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας, η Επιτροπή, στις 15 Δεκεμβρίου 2009, εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση.

Οι προσφεύγουσες επικαλούνται πέντε λόγους ακυρώσεως:

- Ο πρώτος λόγος αντλείται από προσβολή, εκ μέρους της Επιτροπής, του δικαιώματος ακροάσεως των ενδιαφερομένων μερών, στο μέτρο που το εν λόγω θεσμικό όργανο εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση, η οποία περιέχει συμπεράσματα διαμετρικά αντίθετα σε σχέση αυτά που περιλαμβάνονται στην αρχική απόφαση, χωρίς να κινήσει εκ νέου την επίσημη διαδικασία ούτε να παράσχει στα ενδιαφερόμενα μέρη τη δυνατότητα να υποβάλουν παρατηρήσεις συναφώς.
- Με τον δεύτερο λόγο προσάπτεται στην Επιτροπή ότι δεν συμμορφώθηκε προς τα οριζόμενα με την απόφαση που εκδόθηκε επί της υποθέσεως T-146/03, η οποία περιορίστηκε στη διαπίστωση ότι η αρχική απόφαση είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένη ως προς ορισμένα σημεία της. Αντί να διορθώσει τις εν λόγω παρατυπίες, η Επιτροπή προχώρησε στην τροποποίηση ορισμένων σημείων της αρχικής αποφάσεως τα οποία δεν είχαν αποτελέσει αντικείμενο δικαστικού ελέγχου. Η ενέργεια αυτή της Επιτροπής παραβιάζει τις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης των ενδιαφερομένων μερών.
- Τρίτον, οι προσφεύγουσες αμφισβητούν τον χαρακτηρισμό του μέτρου ως κρατικής ενισχύσεως, καθόσον θεωρούν ότι δεν αρκεί για τον χαρακτηρισμό αυτό ο ισχυρισμός ότι, λόγω του φορολογικού τους καθεστώτος, που διαφέρει από αυτό των εταιριών, οι αγροτικοί συνεταιρισμοί που δεν πραγματοποιούν το 100 % των δραστηριοτήτων τους με τους εταίρους τους (συνεταιριστικό σύστημα στηριζόμενο αποκλειστικά στην αμοιβαιότητα) ωφελούνται από συγκεκριμένο «πλεονέκτημα», μη λαμβανομένου υπόψη ότι οι συνεταιρισμοί και οι κεφαλαιουχικές εταιρίες δεν βρίσκονται σε παρόμοια πραγματική και νομική κατάσταση. Επιπλέον, ακόμα και αν, παρά ταύτα, γίνει δεκτή η σύγκριση αυτή, το φορολογικό καθεστώς των συνεταιρισμών δεν συνεπάγεται πλεονέκτημα, αλλά διαφορές που δικαιολογούνται από τη διάρθρωση και τη φύση του ισπανικού φορολογικού συστήματος, όπως είχε αναγνωρίσει η ίδια η Επιτροπή με την αρχική της απόφαση, η οποία δεν αμφισβητήθηκε ως προς το σημείο αυτό με την απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2006.
- Με τον τέταρτο λόγο, ο οποίος προβάλλεται επικουρικώς, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή δεν παρέθεσε επαρκή αιτιολογία και έσφαλε κατά την ανάλυση της συμβατότητας του μέτρου, υπό το πρίσμα των οριζομένων στο άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ, καθώς και ότι το εν λόγω μέτρο έπρεπε να κηρυχθεί συμβατό με το δικαίο της Ένωσης.

— Τέλος, οι προσφεύγουσες αμφισβητούν το κύρος της διαταγής περί ανακήρυξης της ενισχύσεως που περιέχει η προσβαλλόμενη απόφαση.

- (¹) Boletín Oficial del Estado (Ισπανική Εφημερίδα της Κυβερνήσεως) 241/2000 της 7ης Οκτωβρίου 2000, σ. 34614.
 (²) Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 2006, T-146/03, Asociación de Estaciones de Servicio de Madrid και Federació Catalana de Estaciones de Servicio κατά Επιτροπής (Συλλογή 2006, σ. II-98).

Προσφυγή της 8ης Απριλίου 2010 — Barilla κατά ΓΕΕΑ — Brauerei Schlösser (ALIXIR)

(Υπόθεση T-157/10)

(2010/C 148/76)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Barilla G. e R. Fratelli SpA (Πάρμα, Ιταλία)
 (εκπρόσωποι: A. Colmano, G. Sironi και A. Vanzetti, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενόπιον του τμήματος προσφυγών: Brauerei Schlösser GmbH (Ντίσελντορφ, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 25ης Ιανουαρίου 2010 στην υπόθεση R 820/2009-2·

— να απορρίψει την ανακοπή που άσκησε η αντίδικος ενόπιον του τμήματος προσφυγών κατά της καταχωρίσεως του επίμαχου κοινοτικού σήματος·

— επικουρικός, να αναπέμψει την υπόθεση στο καθού για να απορρίψει την ανακοπή· και

— να καταδικάσει το καθού και την αντίδικος ενόπιον του τμήματος προσφυγών στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: το λεκτικό σήμα «ALIXIR», για προϊόντα, μεταξύ άλλων, της κλάσεως 32

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: η αντίδικος ενόπιον του τμήματος προσφυγών

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: το καταχωρισμένο γερμανικό λεκτικό σήμα «Elixeer», για προϊόντα της κλάσεως 32

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: δέχεται την ανακοπή στο σύνολό της

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: απορρίπτει την προσφυγή

Λόγοι ακυρώσεως: παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών κακώς έκρινε ότι υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των επίμαχων σημάτων.

Προσφυγή της 8ης Απριλίου 2010 — Longevity Health Products κατά ΓΕΕΑ — Tecnifar (E-PLEX)

(Υπόθεση T-161/10)

(2010/C 148/77)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Longevity Health Products, Inc. (Nassau, Μπαχάμες) (εκπρόσωπος: J. Korab, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενόπιον του τμήματος προσφυγών: Tecnifar — Industria Tecnica Farmaceutica, SA (Λισσαβόνα, Πορτογαλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να δεχθεί την προσφυγή·

— να ακυρώσει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 5ης Φεβρουαρίου 2010, στην υπόθεση R 662/2009-4 και να απορρίψει την ανακοπή που άσκησε η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών για φαρμακευτικά και κτηνιατρικά προϊόντα, πλην φαρμάκων για ασθένειες του κεντρικού νευρικού συστήματος· και

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: το λεκτικό σήμα «E-PLEX», για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 3, 5 και 35

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: το καταχωρισμένο πορτογαλικό λεκτικό σήμα «EPILEX», για προϊόντα της κλάσεως 5

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: μερική αποδοχή της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: μερική απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών κακώς έκρινε ότι υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των επίμαχων σημάτων.

Προσφυγή της 12ης Απριλίου 2010 — Grupo Osborne κατά ΓΕΕΑ — Confecciones Sanfertús (TORO)

(Υπόθεση T-165/10)

(2010/C 148/78)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Grupo Osborne, SA (El Puerto de Santa María, Ισπανία) (εκπρόσωπος: J. Iglesias Monravá, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Confecciones Sanfertús, SL (Graus, Ισπανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) στην υπόθεση R 0638/2009-2,

— να δεχθεί την καταχώριση του υπ' αριθ. 2 844 264 κοινοτικού σήματος στην κλάση 25 και

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Λεκτικό σήμα «TORO» (αίτηση καταχώρισεως υπ' αριθ. 2 844 264), για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 18, 25 και 39

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Confecciones Sanfertús, S.L.

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Καταχωρισμένο ισπανικό λεκτικό σήμα «LETORO» (αριθ. 465 635), για προϊόντα των κλάσεων 24 και 25 και καταχωρισμένα ισπανικά εικονιστικά σήματα που περιέχουν το λεκτικό σημείο «TORO» (αριθ. 802 043 και 1 513 622), για προϊόντα της κλάσεως 25

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Αποδοχή της ανακοπής και απορριψη της αιτήσεως καταχώρισεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, για το κοινοτικό σήμα· προγενέστερη απόφαση του τμήματος ανακοπών περί συμβατότητας των σημάτων «TORO» και «LETORO»· τα προσκομιθέντα στοιχεία δεν αποδεικνύουν τη χρήση των ισπανικών σημάτων «LETORO» (λεκτικό) και «TORO» (εικονιστικό).

Προσφυγή της 14ης Απριλίου 2010 — Grupo Osborne κατά ΓΕΕΑ — Industria Licorera Quezalteca (TORO XL)

(Υπόθεση T-169/10)

(2010/C 148/79)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Grupo Osborne, SA (El Puerto de Santa María, Ισπανία) (εκπρόσωπος: J. Iglesias Monravná, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Industria Licorera Quezalteca, SA

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση της 22ας Ιανουαρίου 2010 του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ στην υπόθεση R 223/2009-2, περί απορρίψεως της αιτήσεως καταχώρισεως του κοινοτικού σήματος αριθ. 4 769 279 TORO για την κλάση 33·

— κατά συνέπεια, να γίνει δεκτή η καταχώριση του κοινοτικού σήματος αριθ. 4 769 279 TORO XL για την κλάση 33, και

— να καταδικάσει τους αντιδίκους στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: λεκτικό σήμα «TORO XL» (αίτηση καταχώρισεως αριθ. 4 769 279), για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 32, 33 και 43

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: INDUSTRIA LICORERA QUEZALTECA S.A.

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: κοινοτικό εικονιστικό σήμα (αριθ. 4 027 124) το οποίο περιέχει τη μνεία «XL», για προϊόντα της κλάσεως 33 (αλκοολούχα ποτά)

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: απόρριψη της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: αποδοχή της ανακοπής και απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως

Λόγοι ακυρώσεως: εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 για το κοινοτικό σήμα.

Προσφυγή της 15ης Απριλίου 2010 — Slovak Telekom κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-171/10)

(2010/C 148/80)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Slovak Telekom a.s. (Μπρατισλάβα, Σλοβακική Δημοκρατία) (εκπρόσωποι: D. Geradin, L. Kjølbbye και M. Maier, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση C(2010) 902 της Επιτροπής, της 8ης Φεβρουαρίου 2010, σχετικά με διαδικασία δυνάμει των άρθρων 18, παράγραφος 3 και 24, παράγραφος 1, του κανονισμού 1/2003 του Συμβουλίου ⁽¹⁾ (Υπόθεση COMP/39523 — Slovak Telekom); και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό εξέταση προσφυγή, η προσφεύγουσα ζητεί, σύμφωνα με το άρθρο 263 ΣΛΕΕ, την ακύρωση της αποφάσεως C(2010) 902 της Επιτροπής, της 8ης Φεβρουαρίου 2010, με την οποία κλήθηκε, σύμφωνα με τα άρθρα 18, παράγραφος 3 και 24, παράγραφος 1, του κανονισμού 1/2003 του Συμβουλίου, να παρέξει πληροφορίες στο πλαίσιο της υποθέσεως COMP/39523 — Slovak Telekom κατά τη διαδικασία του άρθρου 102 ΣΛΕΕ και με την οποία επιβλήθηκαν περιοδικές χρηματικές ποινές σε περίπτωση μη συμμορφώσεως προς την εν λόγω απόφαση.

Προς υποστήριξη των ισχυρισμών της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

Πρώτον, η προσφεύγουσα προβάλλει πλάνη περί το δίκαιο ως προς τις εξουσίες της Επιτροπής να ζητεί πληροφορίες κατά το άρθρο 18, παράγραφος 3, του κανονισμού 1/2003 του Συμβουλίου όσον αφορά χρονική περίοδο προγενέστερη της προσχωρήσεως της Σλοβακικής Δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Προ της 1ης Μαΐου 2004, η Επιτροπή δεν είχε την εξουσία να εφαρμόζει το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης προκειμένου να διενεργεί έρευνες εντός της επικράτειας της Σλοβακικής Δημοκρατίας. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή δεν δικαιούται να χρησιμοποιεί τις εξουσίες έρευνας που της απονέμει το άρθρο 18, παράγραφος 3, του κανονισμού 1/2003 ώστε να λαμβάνει πληροφορίες σχετικά με την περίοδο αυτή.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί διότι παραβιάζει την αρχή της δίκαιης διαδικαστικής μεταχειρίσεως που προβλέπεται στο άρθρο 41, παράγραφος 1, του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων ⁽²⁾. Η έρευνα της Επιτροπής σχετικά με την συμπεριφορά της Slovak Telekom για περίοδο κατά την οποία το δίκαιο της ΕΕ δεν ετύγχανε εφαρμογής και δεν υπήρχε υποχρέωση συμμορφώσεως της Slovak Telekom προς τους κανόνες αυτούς ενδέχεται να θίγει τα συμφέροντα της Slovak Telekom. Η Επιτροπή είχε τη δυνατότητα να λάβει υπόψη τις πληροφορίες αυτές κατά την εκτίμησή της. Πράγματι, στην προσβαλλόμενη απόφαση δηλώνεται σαφώς ότι αυτή είναι η πρόθεση της Επιτροπής.

Τρίτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί διότι παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας. Η αρχή αυτή προβλέπεται στο άρθρο 18, παράγραφος 3, του κανονισμού 1/2003, κατά την οποία η Επιτροπή είναι αρμόδια να ζητεί από τις επιχειρήσεις να παρέχουν κάθε αναγκαία πληροφορία. Στην υπόθεση Slovak Telekom, όμως, η Επιτροπή παρέλειψε να αποδείξει την απαραίτητη αιτιώδη συνάφεια μεταξύ των

προ της προσχωρήσεως αιτηθεισών πληροφοριών και της φερόμενης παράνομης συμπεριφοράς μετά την 1η Μαΐου 2004. Ως εκ τούτου, πληροφορίες ή έγγραφα που αφορούν την προ της προσχωρήσεως περίοδο δεν είναι αναγκαία προκειμένου η Επιτροπή να εκτιμήσει αν η μετά την προσχώρηση συμπεριφορά της Slovak Telekom συμμορφώνεται με τους κανόνες του δικαίου της ΕΕ.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ L 1, σ. 1).

⁽²⁾ Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ΕΕ C 83 της 30ής Μαρτίου 2010, σ. 389.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Μαρτίου 2010 — Γαλλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-279/07) ⁽¹⁾

(2010/C 148/81)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 211 της 8.9.2007.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Μαρτίου 2010 — Caisse Nationale des Caisses d'Épargne et de Prévoyance κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-289/07) ⁽¹⁾

(2010/C 148/82)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 235 της 6.10.2007.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Μαρτίου 2010 —
La Banque Postale κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-345/07) ⁽¹⁾

(2010/C 148/83)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 269 της 10.11.2007.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Μαρτίου 2010 —
Al Barakaat International Foundation κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-45/09) ⁽¹⁾

(2010/C 148/87)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Ο πρόεδρος του εβδόμου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 153 της 4.7.2009.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Απριλίου 2010 —
Bulur Giyim Sanayi ve Ticaret Sirketi κατά ΓΕΕΑ — Denim
(VIGOSS)**(Υπόθεση T-431/08) ⁽¹⁾

(2010/C 148/84)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του όγδου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 313 της 6.12.2008.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Απριλίου 2010 —
Aecops κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-256/09) ⁽¹⁾

(2010/C 148/88)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 220 της 12.9.2009.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Μαρτίου 2010 —
Επιτροπή κατά TMT Pragma**(Υπόθεση T-527/08) ⁽¹⁾

(2010/C 148/85)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Ο πρόεδρος του ογδού τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 32 της 7.2.2009.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Απριλίου 2010 —
Aecops κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-257/09) ⁽¹⁾

(2010/C 148/89)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 220 της 12.9.2009.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Μαρτίου 2010 —
Telekomunikacja Polska κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-533/08) ⁽¹⁾

(2010/C 148/86)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 44 της 21.2.2009

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Απριλίου 2010 —
Alibaba Group κατά ΓΕΕΑ — allpay.net (ALIPAY)**(Υπόθεση T-26/10) ⁽¹⁾

(2010/C 148/90)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 100 της 17.4.2010

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δευτέρο τμήμα) της 15ης Απριλίου 2010 — Matos Martins κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-2/07) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Συμβασιούχοι υπάλληλοι — Πρόσκληση για εκδήλωση ενδιαφέροντος — Διαδικασία επιλογής — Δοκιμασίες προεπιλογής — Πρόσβαση στα έγγραφα)

(2010/C 148/91)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: José Carlos Matos Martins (Βρυξέλλες, Βέλγιο)
(εκπρόσωπος: M.-A. Lucas, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currall και G. Berscheid)

Αντικείμενο

Ακύρωση, πρώτον, της απόφασης της EPSO της 27ης Φεβρουαρίου 2006 που όρισε τα αποτελέσματα των δοκιμασιών προεπιλογής συμβασιούχων υπαλλήλων (ΕΕ 25), δεύτερον, της απόφασης να μη καταχωριστεί ο προσφεύγων στη βάση δεδομένων των υποψηφίων που πέτυχαν στις δοκιμασίες αυτές και, τρίτον, της συνέχειας των εργασιών επιλογής.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Ο J. C. Matos Martins φέρει τα δικαστικά έξοδά του, πλην των δαπανών διαμονής και μετακίνησης στις οποίες υποβλήθηκε λόγω της μετάβασης του δικηγόρου του στα γραφεία της Γραμματείας του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης στις 30 Μαρτίου, 1 Απριλίου και 21 Ιουλίου 2009, προκειμένου να λάβει γνώση του περιεχομένου ορισμένων εγγράφων.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της, καθώς και τις ανωτέρω στο σημείο 2 αναφερόμενες δαπάνες του J. C. Matos Martins.

⁽¹⁾ ΕΕ C 56 της 10.3.2007, σ. 43.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δευτέρο τμήμα) της 15ης Απριλίου 2010 — Αγγελίδης κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση F-104/08) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Κενή θέση — Εκτέλεση δικαστικής απόφασης περί ακυρώσεως της αποφάσεως περί διορισμού — Νέα ανακοίνωση κενής θέσεως — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Αρχή της ομαλής εξελίξεως της σταδιοδρομίας των υπαλλήλων — Ίση μεταχείριση — Αρχή της χρηστής διοικήσεως — Καθήκον αρωγής — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Κατάχρηση εξουσίας)

(2010/C 148/92)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Άγγελος Αγγελίδης (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: E. Boigelot, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: C. Burgos και S. Seyt)

Αντικείμενο

Αφενός, αίτημα ακυρώσεως της υπ' αριθ. 12564 ανακοινώσεως κενής θέσεως για την πλήρωση της θέσεως του διευθυντή της Γενικής Διευθύνσεως Εσωτερικών Πολιτικών της Ένωσης — Διεύθυνση Δ Δημοσιονομικές Υποθέσεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, καθώς και της διαδικασίας προσλήψεως που κινήθηκε με την ανακοίνωση αυτή. Αφετέρου, αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως περί απορρίψεως της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος-ενάγοντος για τη θέση του διευθυντή δημοσιονομικών υποθέσεων της Γενικής Διευθύνσεως Εσωτερικών Πολιτικών και περί διορισμού στη θέση αυτή άλλου υποψηφίου. Τέλος, αίτημα ικανοποιήσεως της ηθικής βλάβης και αποκαταστάσεως της υλικής ζημίας που υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων και αίτημα διορισμού του «ad personam» στον βαθμό του διευθυντή

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Καταδικάζει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να καταβάλει το ποσό των 1 000 ευρώ στον Α. Αγγελίδη.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή κατά τα λοιπά.

3) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο φέρει τα δικαστικά του έξοδα και το ένα τρίτο των δικαστικών εξόδων του Α. Αγγελίδη.

4) Ο Α. Αγγελίδης φέρει τα δύο τρίτα των δικαστικών του εξόδων.

(¹) ΕΕ C 44 της 21.2.2009, σ. 77.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 15ης Απριλίου 2010 — De Britto Patricio-Dias κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-4/09) (¹)

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Τοποθέτηση — Τοποθέτηση σε νέα θέση — Αντιστοιχία μεταξύ του βαθμού και της θέσης — Δικαιώματα άμυνας — Αιτιολογία)

(2010/C 148/93)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Jorge de Britto Patricio-Dias (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: L. Massaux, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και G. Berscheid)

Αντικείμενο

Αίτημα ακύρωσης της απόφασης σχετικά με την τοποθέτηση του προσφεύγοντος σε νέα θέση.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον J. de Britto Patricio-Dias στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

(¹) ΕΕ C 69 της 21.3.2009, σ. 54.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 25ης Μαρτίου 2010 — Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-102/08) (¹)

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Μετακόμιση των προσωπικών αντικειμένων του προσφεύγοντος-ενάγοντος — Αγωγή αποζημίωσης — Προσφυγή προδήλως απαράδεκτη — Προσφυγή προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος — Άρθρο 94 του Κανονισμού Διαδικασίας)

(2010/C 148/94)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currell και C. Berardis-Kayser, επικουρούμενοι από A. Dal Ferro, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής να απορρίψει την αίτηση του προσφεύγοντος-ενάγοντος που αφορούσε, αφενός, την καταβολή αποζημίωσης για τη ζημία που ισχυρίζεται ότι υπέστη κατά τη μετακόμιση των προσωπικών του αντικειμένων που βρίσκονταν στην υπηρεσιακή κατοικία του στη Λουάντα και, αφετέρου, τη διαβίβαση των αντιγράφων των φωτογραφιών της μετακόμισης αυτής και την καταστροφή όλων των εγγράφων που αφορούν τα αντικείμενα αυτά.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή του L. Marcuccio εν μέρει ως προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει ως προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος
- 2) Καταδικάζει τον L. Marcuccio στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Καταδικάζει τον L. Marcuccio να επιστρέψει στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης το ποσό των 1 500 ευρώ.

(¹) ΕΕ C 55 της 7.3.2009, σ. 52.

Προσφυγή/αγωγή της 26ης Μαρτίου 2010 — Cuallado Martorell κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-96/09)

(2010/C 148/95)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Eva Cuallado Martorell (Augsburg, Γερμανία)
(εκπρόσωπος: M. Díez Lorenzo, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση των αποφάσεων περί αποκλεισμού της προσφεύγουσας από τις προφορικές εξετάσεις του γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/130/08 και περί αρνήσεως προσβάσεως στις διορθωμένες γραπτές εξετάσεις, καθώς και αναδρομική ακύρωση του δημοσιευθέντος εφεδρικού πίνακα για την πρόσληψη γλωσσομαθών νομικών ισπανικής γλώσσας.

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την από 14 Σεπτεμβρίου 2009 απόφαση, με την οποία η EPSO αρνήθηκε να διαβιβάσει στην προσφεύγουσα αντίγραφο των γραπτών της εξετάσεων και του ατομικού δελτίου αξιολόγησας, στο οποίο προσδιορίζονται οι λόγοι για τους οποίους η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού την βαθμολόγησε με τον απορριπτικό βαθμό 18/40 στην τελευταία γραπτή δοκιμασία γ' και δεν έλαβε υπόψη την αίτηση συμμετοχής της στις προφορικές εξετάσεις του γενικού διαγωνισμού EPSO AD/130/08
- να ακυρώσει την από 23 Ιουλίου 2009 απόφαση, με την οποία η EPSO ενημέρωσε ότι εμμένει στον απορριπτικό βαθμό 18/40 της τελευταίας γραπτής δοκιμασίας γ' και ότι την αποκλείει από τις προφορικές εξετάσεις του διαγωνισμού EPSO AD/130/08 για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα προσλήψεων γλωσσομαθών νομικών ισπανικής γλώσσας
- να ακυρώσει αναδρομικώς από τη δημοσίευσή του τον δημοσιευθέντα μετά τον διαγωνισμό εφεδρικό πίνακα προσλήψεων
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 1ης Απριλίου 2010 — Bombín Bombín κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-22/10)

(2010/C 148/96)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Luis María Bombín Bombín (Ρώμη, Ιταλία)
(εκπρόσωπος: R. Pardo Pedernera, δικηγόρος)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η οποία ελήφθη σε απάντηση της διοικητικής ενστάσεως του προσφεύγοντος-ενάγοντος, περί χορηγήσεως σε αυτόν χρηματικού αντιστάθμισματος μόνον για 12 ημέρες αδειας και όχι για τις 29 ημέρες τις οποίες δικαιούνταν αλλά δεν είχε ακόμη πάρει κατά την αποχώρησή του με άδεια για προσωπικούς λόγους.

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, η οποία εκδόθηκε στις 4 Ιανουαρίου 2010, με την οποία χορηγήθηκε στον προσφεύγοντα-ενάγοντα χρηματικό αντιστάθμισμα για 12 μόνο ημέρες,
- να αναγνωρίσει υπέρ του ενάγοντος (όσον αφορά τον υπολογισμό του σχετικού χρηματικού αντιστάθμισματος) όλες τις ημέρες αδειας (ήτοι 29 ημέρες στο σύνολο) που δικαιούνταν και δεν είχε ακόμη πάρει κατά την αποχώρησή του με άδεια για προσωπικούς λόγους,
- ο προσφεύγων-ενάγων δεν υποβάλλει αίτημα ως προς τα δικαστικά έξοδα, καθότι υποστηρίζει ότι η απόφαση που θα εκδώσει το Δικαστήριο στην υπό κρίση υπόθεση είναι σημαντική για τα μέρη, αμφοτέρωτα καλόπιστα, και ότι δεν δικαιολογείται εν προκειμένω αίτημα ως προς τα δικαστικά έξοδα.

2010/C 148/94	Υπόθεση F-102/08: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 25ης Μαρτίου 2010 — Marcuccio κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Μετακόμιση των προσωπικών αντικειμένων του προσφεύγοντος-ενάγοντος — Αγωγή αποζημίωσης — Προσφυγή προδήλως απαράδεκτη — Προσφυγή προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος — Άρθρο 94 του Κανονισμού Διαδικασίας)	53
2010/C 148/95	Υπόθεση F-96/09: Προσφυγή/αγωγή της 26ης Μαρτίου 2010 — Cuallado Martorell κατά Επιτροπής ...	54
2010/C 148/96	Υπόθεση F-22/10: Προσφυγή-αγωγή της 1ης Απριλίου 2010 — Bombín Bombín κατά Επιτροπής	54

Τιμή συνδρομής 2010 (χωρίς ΦΠΑ, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ταχυδρομείου για κανονική αποστολή)

Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 100 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, έντυπη έκδοση + ετήσιο CD-ROM	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά L, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	770 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μηνιαίο συγκεντρωτικό CD-ROM	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	400 EUR ετησίως
Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας, σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί, CD-ROM, δύο εκδόσεις την εβδομάδα	πολύγλωσσο: 23 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	300 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά C — Διαγωνισμοί	γλώσσα(-ες) ανάλογα με το διαγωνισμό	50 EUR ετησίως

Η συνδρομή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, που εκδίδεται στις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι δυνατή σε 22 γλωσσικές εκδόσεις. Περιλαμβάνει τις σειρές L (Νομοθεσία) και C (Ανακοινώσεις και Πληροφορίες).

Για κάθε γλωσσική έκδοση απαιτείται ξεχωριστή συνδρομή.

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 920/2005 του Συμβουλίου, που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα L 156 της 18ης Ιουνίου 2005, τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υποχρεούνται, προσωρινά, να συντάσσουν και να δημοσιεύουν στα ιρλανδικά όλες τις πράξεις. Γι' αυτό, η Επίσημη Εφημερίδα στα ιρλανδικά πωλείται ξεχωριστά.

Η συνδρομή για το Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας (σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί) περιλαμβάνει 23 επίσημες γλωσσικές εκδόσεις σε ένα ενιαίο πολύγλωσσο CD-ROM.

Με απλή αίτηση, οι συνδρομητές της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν διάφορα παραρτήματα της Επίσημης Εφημερίδας. Ενημερώνονται για την έκδοση των παραρτημάτων με «Σημείωμα προς τον αναγνώστη» που δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Τα CD-ROM θα αντικατασταθούν από DVD εντός του 2010.

Πωλήσεις και συνδρομές

Συνδρομές σε διάφορες τιμολογημένες περιοδικές εκδόσεις, όπως η *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, διατίθενται στους εμπορικούς μας αντιπροσώπους. Κατάλογο των εμπορικών μας αντιπροσώπων θα βρείτε στο Διαδίκτυο, στη διεύθυνση:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_el.htm

Το EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: <http://europa.eu>

